Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

CHAIn

Cambodian Higher education Advancing in Internationalisation

Policy guidelines on the implementation of Internationalisation of Cambodia's HE system

Deliverable 5.1

Erasmus+ Capacity Building

ERASMUS-EDU-2023-CBHE-STRAND-3

Project No. 101128289

Work package 5 – Strategic Development

Ministry of Education, Youth and Sport (Work Package Leader)

Contact: Sary, Mam

Email: mam.sary@moeys.gov.kh

Document Version: Final English and Khmer

Dissemination Level: Public

Date: 30/09/2026

UNIVERSITÄT DES SAARLANDES

Universitat d'Alacant Universidad de Alicante

WESTERN UNIVERSITY

Contents

List of Abbreviations, Figures and Tables 3
Executive Summary 5
Chapter 1 - Introduction 7
Chapter 2 - Intervention Policy and Strategies 9
2.1. Higher Education Roadmap 2030 and beyond by MoEYS 9
2.2 The Education Strategic Reform agenda 2024-2028 14
2.3 Higher Education Strategic Plan 2024-2028 by MoEYS 15
2.4 Policy Alignment & Policy Implementation Gap 19
2.5 Aims of the Policy Guidelines 21
Chapter 3-Strategies for Higher Education Internationalization 23
3.1. Curriculum Modernization 23
3.1.1 Rationale 23
3.1.2 Key Actions 24
3.1.3 Key Performance Indicators 27
3.1.4 Implementation Roadmap 29
3.2. Promotion of Partnership and Mobility 29
3.2.1 Rationale 29
3.2.2 Key Actions 32
3.2.3 Key Performance Indicators (KPIs) 33
3.2.4 Implementation Roadmap 35
3.3. Upgrading lecturers capacity 35
3.3.1 Rationale 35
3.3.2 Key Actions 36
3.3.3 Key Performance Indicators 36
3.3.4 Implementation Roadmap 38
3.4. IQA System Institutionalization 39
3.4.1. Rationale 39
3.4.2. Key Actions 39
3.4.3. Key Performance Indicators 41
3.4.4. Implementation Roadmap 42

Chapter 4 - Monitoring and Evaluation Plan 43
4.1. Governance Structure 43
4.1.1. Ministry Level 43
4.1.2. Institutional Level 44
4.1.3. Stakeholder Engagement and Partnerships 44
4.1.4. Proposed National Coordination Mechanism 45
4.2. Monitoring and Evaluation Plan 45
4.2.1. M&E Framework Overview 46
4.2.2. Data Collection Instruments and Methods 47
4.2.3. KPI Summary Table 48
4.2.4. Data Management and Reporting Systems 48
4.3. Continuous Improvement 49
4.3.1. Feedback Collection Mechanisms 49
4.3.2. Continuous Improvement Cycle 50
4.3.3. Corrective Action Mechanisms 51
4.4. Outcome indicators and assessment methods 52
4.4.1 Graduate employability 53
4.4.2 Institutional internationalisation maternity 53
4.4.3 Research collaboration quality 54
4.4.4 Stakeholder satisfaction 54
4.4.5 Student learning outcomes 54
4.5. Risks and Mitigation Measures 54
4.5.1 Risk A 55
4.5.2 Risk B 55
4.5.3 Risk C 56
4.5.4 Risk D 56
4.5.5 Risk E 57
4.5.6 Risk F 57
4.5.7 Risk G 57
Chapter 5 - Conclusion 58
References 60

List of Abbreviations

ACC	Accreditation Committee of Cambodia
ADB	Asian Development Bank
ASEAN	Association of South East Asian Nations
AUN-QA	ASEAN University Network-Quality Assurance
CCUN	Cambodia Cyber University Network
COIL	Collaborative Online International Learning
DGHE	Directorate General of Higher Education
EMI	English as a Medium of Instruction
ESP	Education Strategic Plan
EU	European Union
FEF	Future-Fit Education Framework
HEI	Higher Education Institution
HR	Human Resource
IQA	Internal Quality Assurance
IRO	International Relations Office
KPI	Key Performance Indicator
LMS	Learning Management System
M&E	Monitoring and Evaluation
MoEYS	Ministry of Education, Youth and Sport
MoU	Memorandum of Understanding
OBE	Outcome-Based Education
PNI	Priority Need Index
QA	Quality Assurance
SWOT/TOWS	Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats/Threats, Opportunities, Weaknesses, and Strengths

TWG	Technical Working Group
UMAP	University Mobility in Asia and the Pacific

Lists of Figures

Figure 1: A summary of Cambodian Higher Education Roadmap 2030 and beyond. 12
Figure 2: Promote International and Regional Academic Programs. 14
Figure 3: Promote International and Regional Academic Programs. 15
Figure 4: The summary of Goal 3 (Internationalization) key indicators for Phase II (2023–2027) and Phase III (2028–2032). 16
Figure 5: The summary of the key actions that HEIs may adopt to promote internationalization in response to the ESP 2024–2028. 17
Figure 6: The eight key areas in Strategic Plan 2024-2028. 18
Figure 7: The summary of the key objectives. 20
Figure 8: The baseline scale is set at 6–30 students, with the target to be reached by 2028. 21

List of Tables

Table 1: The summary of inputs from ToT WS6, grouped into the identified thematic areas. 23
Table 2: Roles and responsibilities at Ministry level. 46
Table 3: Structure and instructional responsibilities. 47
Table 4: Stakeholder groups and engagement mechanisms. 47
Table 5: Mechanisms proposed by national coordination. 48
Table 6: M&E Framework Overview. 49
Table 7: Data Collection Instruments and Methods. 50
Table 8: KPI Summary. 51
Table 9: Data Management and Reporting Systems. 51
Table 10: Feedback Collection Mechanisms. 52
Table 11: Continuous Improvement Cycle. 53
Table 12: Corrective Action Mechanisms. 54

Executive Summary

Vision of the Guidelines: internationalize Cambodia's higher education system to raise quality, employability and global competitiveness, contributing to the country's 2030 economic goals and beyond.

Strategic Objectives: operationalize that vision through four strategies-curriculum modernization, promotion of partnership and mobility, upgrading lecturers capacity, and Internal Quality Assurance (IQA) system institutionalization- implemented in phases, though national and institutional governance, and a robust monitoring and evaluation regime with concrete Key Performance Indicators.

Context:

Cambodia's higher education system has expanded rapidly, yet it faces persistent gaps: outdated curricula, low student and faculty mobility, limited international partnerships, weak internal quality assurance (IQA), and insufficient lecturer capacity. National frameworks such as the Higher Education Roadmap 2030, the Education Strategic Plan 2024–2028, and the Pentagonal Strategy Phase I explicitly prioritize internationalization as a driver of quality and global competitiveness. However, stakeholder workshops reveal a policy implementation gap: awareness remains low, activities are fragmented, and many institutions lack dedicated international offices or systematic coordination.

This policy guideline provides actionable guidance for Cambodian higher education institutions (HEIs) to operationalize internationalization across four strategic areas. First, modernizing curriculum through Outcome-Based Education (OBE), digital transformation via the Cambodia Cyber University Network (CCUN), and industry-aligned program reviews. Second, promoting partnerships and mobility by establishing International Relations Offices (IROs), expanding student exchanges (AIMS, UMAP), developing credit transfer systems, and scaling English-medium instruction. Third, upgrading lecturer capacity in innovative pedagogies, learning management systems, research methods, and industry engagement. Fourth, strengthening IQA ownership through formal IQA committees and offices, regular self-assessment and internal audits, and pursuit of national (ACC) and regional (AUN-QA) accreditation.

Implementation follows a phased roadmap. Phase 1 (1–2 years) focuses on foundation: baseline assessment, policy dissemination, institutional structures (IRO, IQA, LMS), faculty training, and pilot programs. Phase 2 (3–5 years) scales successful interventions: expanded mobility, joint degrees, institutional accreditation, and deepened research collaboration. Phase 3 (beyond 5 years) embeds internationalization into strategic plans, establishes innovation hubs, and benchmarks against ASEAN leaders.

Governance involves a National Steering Committee (DGHE-led) for strategic oversight, a Technical Working Group for coordination, and HEI-level teams for annual action plans. Monitoring and evaluation include annual HEI surveys, stakeholder feedback, mid-term (Year 3) and final (Year 6) evaluations using Priority Needs Index and SWOT/TOWS analyses. A continuous improvement cycle of data collection, analysis, feedback, and action planning ensures adaptive management. When KPI targets are missed by more than 20%, corrective action mechanisms are triggered.

In conclusion, this policy guideline offers a coherent, evidence-based framework to translate national vision into sustainable internationalization. By adopting these four strategic areas and the phased roadmap, Cambodian HEIs can enhance academic quality, graduate employability, and regional competitiveness, supporting Cambodia's goal of becoming an upper-middle-income economy by 2030.

Chapter 1 - Introduction

Cambodia's higher education system has undergone a significant transformation over the past two decades, shaped by post-conflict reconstruction, demographic growth, and the country's broader socio-economic development agenda (MoEYS, 2025). From a small and highly centralized system in the early 1990s, higher education has expanded rapidly in terms of institutional numbers, student enrollment, program diversity, and governance arrangements. In the early stages of development, higher education primarily focused on rebuilding basic human resources and supplying the public and private sectors with qualified professionals. Over time, reforms have shifted the sectors toward greater diversification, increased private sector participation, and stronger alignment with labor market needs. The establishment of regulatory frameworks, quality assurance mechanisms, and accreditation processes has contributed to improved institutional accountability and system coherence. Recent developments reflect a clear policy emphasis on quality, relevance, and competitiveness. Under the Education Strategic Plan 2024–2028 and the Pentagonal Strategy Phase I (PS I) 2023-2028 of the Royal Government of Cambodia, higher education is positioned as a key driver of national development, innovation, and regional integration. Reforms have prioritized curriculum modernization, outcome-based education, research and innovation, digital transformation, and improved governance of higher education institutions. The Education Congress 2025 highlights notable progress in expanding access to higher education, increasing the percentage of enrollment rates among the 18–22 age group to 19%, strengthening research capacity, and promoting stronger linkages between universities, industries, and society. At the same time, the system continues to face challenges such as unupdated curriculums, lack of partnership and mobility, capacity of lecturers for the updated curriculums, and weak internal quality assurance.

Internationalization has become a central dimension of higher education worldwide, driven by increasing academic mobility, cross-border research collaboration, international partnerships, and the need to equip graduates with global competencies for a competitive knowledge-based economy. Within this evolving context, internationalization of Cambodian Higher Education has emerged as both a strategic priority and a necessary response to global and regional trends in higher education. Student and staff mobility, international partnerships, joint research, curriculum internationalization are increasingly recognized as tools to enhance academic quality, institutional capacity, and global relevance. Cambodia's higher education system is therefore at a critical juncture, where structured and coherent policy guidance on internationalization is essential to ensure that international engagement is inclusive, aligned with national priorities, and sustainability over the long term.

The internationalization of higher education is not only a matter of global engagement but also a strategic tool to enhance quality, innovation, and institutional capacity. In Cambodia, higher education internationalization is recognized in national policy frameworks, including the

Education Roadmap 2030, with growing emphasis on mobility programs, regional cooperation within ASEAN, and partnerships with international institutions. However, findings from the desk review and needs analysis report conducted by University of Alicante, Spain under the CHAIn project indicates that internationalization in Cambodian higher education remains at an early and uneven stage. While many institutions express commitment, activities are often fragmented, project-based, and lack integration into institutional strategies. Structural limitations persist, including the absence of dedicated international offices in some institutions, unclear roles and responsibilities, and weak coordination mechanisms. Capacity gaps are also evident, particularly in English language proficiency, international program management, and academic staff readiness for global engagement. In addition, student and staff mobility levels remain low, systems for credit transfer and recognition are underdeveloped, and international research collaboration is limited. These challenges are further compounded by financial constraints, limited incentives, and a narrow institutional vision of internationalization. As a result, a more coherent, system-wide approach is needed, supported by clear policy guidance, strengthened institutional frameworks, and targeted capacity development to ensure that internationalization contributes effectively, inclusively, and sustainably to the advancement of Cambodia’s higher education system.

Chapter 2 - Intervention Policy and Strategies

2.1. Higher Education Roadmap 2030 and beyond by MoEYS

This section presents a summary of the 2030 roadmap[1], with particular emphasis on the goal of internationalizing higher education. The roadmap defines 4 goals, 9 objectives, 23 strategies, and 144 targets. The four goals are:

1. Quality & Relevance
2. Access & Equity
3. **Internationalization**
4. Governance & Finance

Figure 1: A summary of Cambodian Higher Education Roadmap 2030 and beyond.

[1] *Cambodian Higher Education Roadmap 2030 and beyond*, (MoEYS, 2017).

Goal 3: Internationalization of Higher Education focuses on strengthening the international dimension of Cambodian higher education. It comprises two objectives supported by five strategies.

Objective 3.1: Promote Academic Mobility and Collaboration

This objective seeks to expand inbound and outbound mobility of faculty and students to enhance the quality and standing of Cambodian higher education within ASEAN and the Asia-Pacific. Cambodian faculty benefit from overseas expertise, while foreign faculty enrich local institutions through knowledge exchange, joint research, and collaboration. Students gain international exposure and employability, while HEIs strengthen their reputation, partnerships, and competitiveness in global rankings. Currently, mobility remains low compared to regional peers, with outbound students exceeding inbound, and student mobility surpassing faculty mobility. To address this, the government will introduce a national faculty mobility strategy embedded in HEI plans, provide funding to selected institutions, and expand student exchanges with ASEAN and Asia-Pacific partners. In the medium term, the focus will be on long-term exchanges through sponsorships and scholarships, while in the short term, baselines for faculty and student mobility will be established*. See Figure 2 below.*

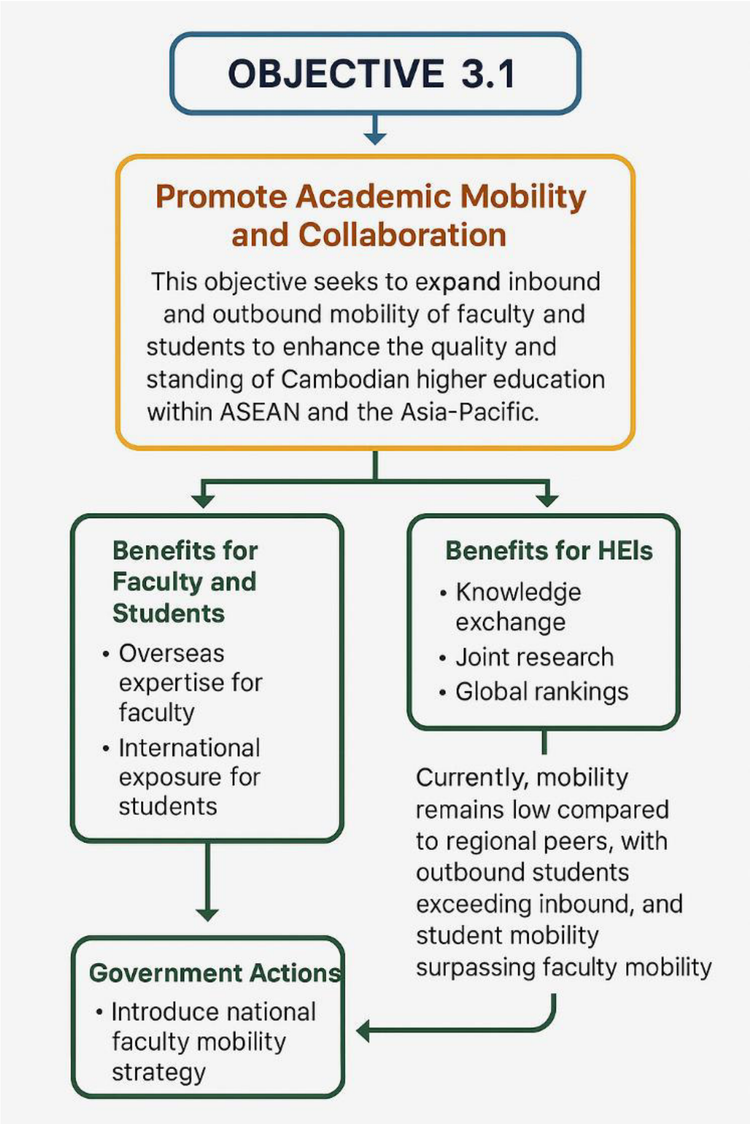

Figure 2: Objective 3.2: Promote International and Regional Academic Programs.

Objective 3.2: Promote International and Regional Academic Programs

This objective emphasizes program and institution mobility, particularly inbound to Cambodia, to advance higher education quality and standing. In the medium to long term, leading Cambodian HEIs are expected to establish twinning and joint degree programs in prioritized development areas with regional and international partners, especially in ASEAN and the Asia-Pacific. Priority should be given to STEAM fields to meet local labor demand and support skilled labor mobility. At present, Cambodia has very few twinning or joint degree arrangements, making urgent implementation essential. Government and development partner support—both technical and financial—is critical to prepare HEIs for these partnerships. Institutional mobility is equally important. The government should encourage foreign HEIs of good standing to establish branch campuses and representative offices in Cambodia, following examples from Malaysia and

Vietnam. This requires a supportive legal framework to attract prominent universities from ASEAN and the wider Asia-Pacific. *See Figure 3 below.*

Figure 3: Objective 3.2: Promote International and Regional Academic Programs.

To realize the vision and mission, the roadmap outlines three implementation phases, each with clearly defined key indicators. As the policy guideline is scheduled for rollout from 2026 onward, emphasis will be placed on Phase 2 (2023–2027) for short-term actions and Phase 3 (2028–2032) for long-term strategies. Below is the summary of Goal 3 (Internationalization) key indicators for Phase II (2023–2027) and Phase III (2028–2032).

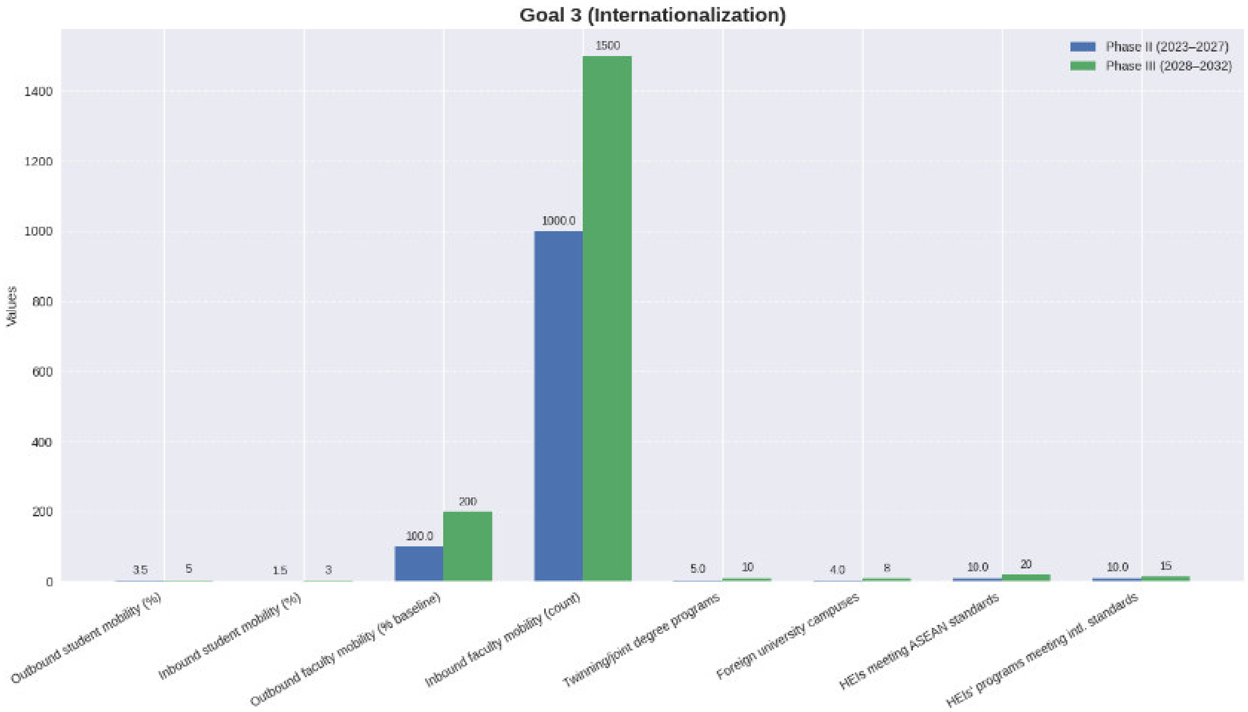

Figure 4: The summary of Goal 3 (Internationalization) key indicators for Phase II (2023–2027) and Phase III (2028–2032).

In conclusion, the roadmap provides clear guidance to higher education institutions on strengthening and expanding internationalization. It is divided into three phases: short-term (2018–2022), medium-term (2023–2027), and long-term (2028–2032). Although the short-term phase has already passed, its objectives were not fully completed. Institutions should now be implementing measures to achieve internationalization goals in the second phase, which will continue into the third phase, culminating in 2032.

The main objective of the roadmap, Goal 3, as demonstrated in Chart 1 above, is to advance internationalization. In the second and subsequent phases, higher education institutions should focus on expanding opportunities for student mobility and admissions, particularly by increasing the number of foreign students studying in Cambodia and promoting the exchange of academic staff. Special attention should be given to staff mobility abroad, while another key priority is to enhance the quality of higher education by ensuring regional and international recognition of academic programs. At the same time, the roadmap encourages stakeholders to strengthen cooperation with foreign institutions that can contribute to expanding educational provision in Cambodia.

2.2 The Education Strategic Reform agenda 2024-2028

The Education Strategic Reform Agenda 2024–2028 positions the internationalization of higher education as a central reform priority, underscoring Cambodia's commitment to aligning its academic systems with regional and global standards. As one of seven transformative priorities, internationalization drives global partnerships, lecturer mobility, and recognition across ASEAN and beyond. The chart below illustrates key actions that Higher Education Institutions may adopt to promote internationalization in response to the ESP 2024–2028, tailored to each institution's context and goals. Internationalization of higher education is one of the 7 reform priorities.

Figure 5: The summary of the key actions that HEIs may adopt to promote internationalization in response to the ESP 2024–2028.

In conclusion, the internationalization priority within the Education Strategic Reform Agenda 2024–2028 provides Higher Education Institutions with both direction and opportunity to expand their global engagement. By adopting context-appropriate actions—such as scholarships, lecturer mobility, ASEAN and global collaboration, and recognition initiatives—HEIs not only

respond to national reform priorities but also actively shape Cambodia's higher education landscape to be more competitive, inclusive, and globally connected.

2.3. Higher Education Strategic Plan 2024-2028 by MoEYS

The priorities of the Ministry of Education, Youth and Sports (MoEYS) in response to the first phase of the Royal Government's Pentagon Strategy consist of eight key areas. The priority areas can be visualized in Figure 6 as follows:

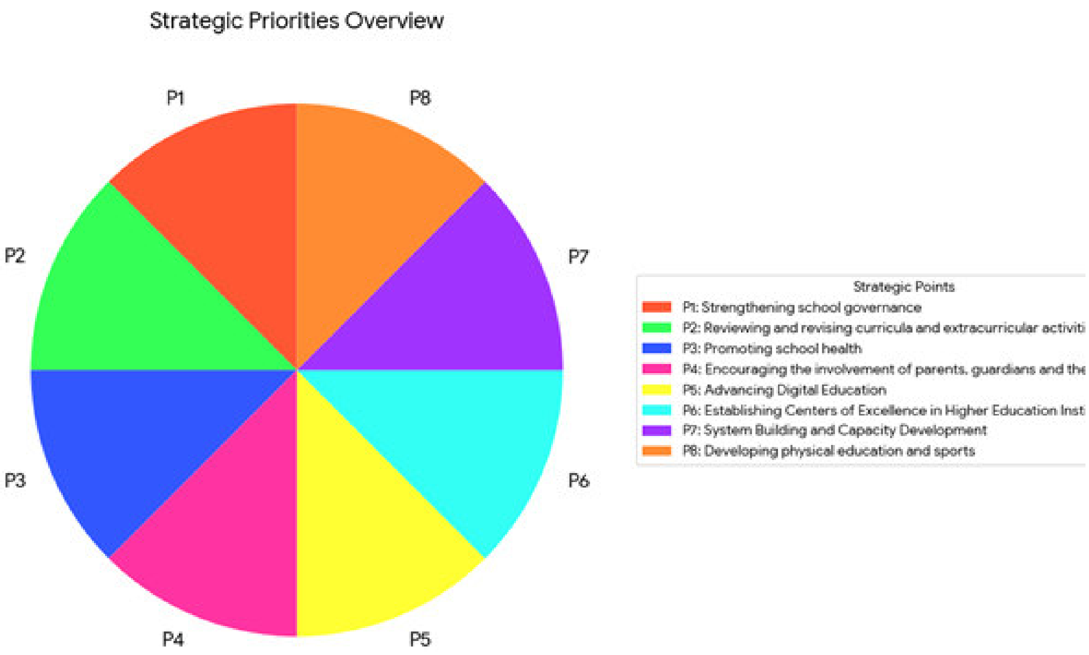

Figure 6: The eight key areas in Strategic Plan 2024-2028.

It is outlines five priority programs: (1) Reforming Schools for Inclusive and Equitable Access to Quality Education; (2) Improving Access, Quality, and Relevance of Higher Education and Research Development; (3) Promoting 21st Century Skills for Youth; (4) Promoting Physical Activities, Physical Education, and Sports; and (5) Promoting Performance Based Management. Among these, the core component most relevant to this policy guideline is MoEYS' Priority Program No. 2, which is designed to respond to the Pentagon Strategy Phase 1 (2024–2028). This program focuses on enhancing access, quality, and relevance in higher education and research.

Before examining Priority Program 2 in detail, which this policy guideline seeks to emphasize, it is important to first highlight MoEYS' vision and mission within the ESP 2024–2028. A brief overview is provided below:

The MoEYS vision: *Cambodian people "are highly knowledgeable and have at least one skill in life, with perseverance, entrepreneurial spirit, innovation and high morality, while the state guarantees basic education for all up to grade nine; provides skills and technology trainings that meet the demand of the job market and businesses; strengthens vocational trainings and reskilling programs to respond to labor market; strengthens the quality of higher education to make it a national center of intellectual capital and universal stocks of knowledge; and improves the living standards for teachers, education staff, and professors."*

The MoEYS mission: *transforming the education system towards more equitable, quality education, through an inclusive, relevant and resilient model in order to address the learning crisis and build an equitable, inclusive, sustainable and knowledge-based society, in line with Cambodia's national aspirations.*

Priority Program 2: Improving Access, Quality, and Relevance of Higher Education and Research Development

Priority Program 2 is established to strengthen the foundations of higher education and research in Cambodia, ensuring their alignment with national development priorities. The program is structured into two sub-programs.

The first sub-program, Higher Education, encompasses four objectives supported by ten strategies. These measures are directed toward enhancing the quality of teaching and learning, with the overarching outcome that graduates will possess the competencies required to meet labor market demands and contribute meaningfully to socio-economic advancement.

The second sub-program, Research and Innovation, comprises three objectives and nine strategies. This component is designed to promote research activities that are responsive to market needs and socio-economic priorities. The expected outcome is the generation of research outputs that are effectively utilized by higher education institutions (HEIs) and industry, thereby fostering innovation and supporting national development. The infographic chart below presents the key highlighted objectives -

Figure 7: The summary of the key objectives.

Strategy 2 of Objective 2, which promotes internationalization to improve the quality and relevance of higher education, proposes the following actions:

1. Develop and implement joint degree programs through collaborative partnerships with regional and international higher education providers.
2. Support target HEIs in offering academic programs taught in English.
3. Increase investment in the Asian International Mobility for Students (AIMS) program to expand student mobility.
4. Support HEIs in participating in the AIMS program.
5. Increase the mobility of students and educational staff through MoUs and mutual agreements between governments and HEIs, as well as agreements in principle (policy actions, government initiatives, or partnerships between internal agencies, HEIs, and the Ministry).

The ESP, under Objective 2, Strategy 2, further establishes an output indicator stating that participation in the student mobility program will rise from a baseline of 6 students in 2023 to a target of 30 students by 2028. *See Figure 8 below.*

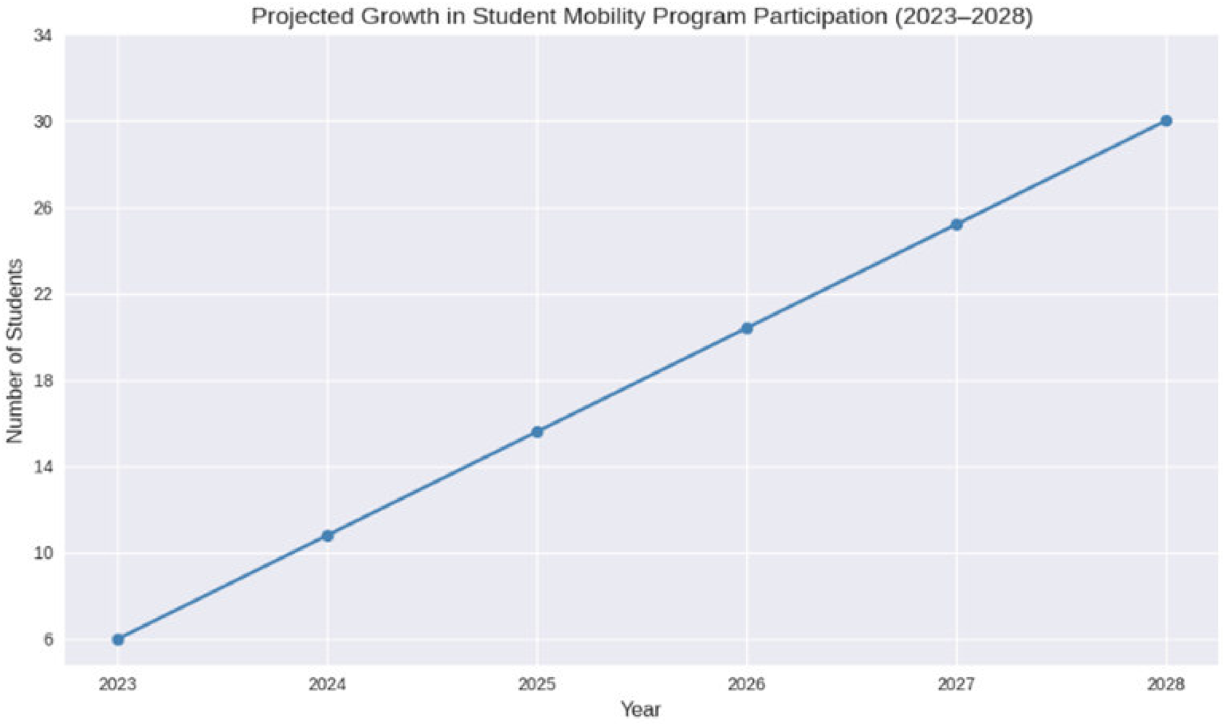

Figure 8: The baseline scale is set at 6–30 students, with the target to be reached by 2028.

To conclude, the Ministry of Education, Youth and Sports (MoEYS), in line with the Royal Government's Pentagon Strategy Phase 1, has set eight priorities, including strengthening school governance, revising curricula, promoting academic well-being, advancing digital education, fostering community participation, and building capacity in physical education and sports. Within the ESP 2024–2028, five priority programs are outlined, with Priority Program No. 2—Improving Access, Quality, and Relevance of Higher Education and Research Development—being most central to this policy guide.

This program is divided into two sub-programs: Higher Education, which seeks to enhance teaching and learning quality to ensure graduates meet labor market needs, and Research and Innovation, which promotes market-responsive research to drive socio-economic development.

Internationalization is emphasized through joint degree programs, English-taught courses, and expanded student and staff mobility via AIMS and intergovernmental agreements. A key target is to increase student mobility participation from six students in 2023 to thirty by 2028, reflecting MoEYS' commitment to aligning higher education and research with national development priorities.

2.4 Policy Alignment & Policy Implementation Gap

Through observations made during both the CHAIn ToT Workshop (WS6) and RW1 on "Simulating Policy Implementation in Cambodian Higher Education", designed to bridge strategic planning with practical execution in real institutional contexts, it has become evident that many stakeholders still lack a deep understanding of the national education policy frameworks. In particular, key documents such as the Cambodian Higher Education Roadmap 2030 and beyond and the Education Sector Strategic Plan 2024–2028—which serve as foundational references for current policy guidelines—are not widely known or fully comprehended. This gap in awareness poses challenges for effective implementation, especially within higher education institutions.

Stakeholders—including institutional leaders, academic staff, and students—require more structured engagement with these strategies. This involves detailed presentations, systematic testing, and thorough analysis of each policy point to determine practical steps for implementation. Higher education institutions, in particular, must prepare comprehensive training plans and ensure that dissemination of these strategies reaches all levels, fostering a shared understanding and commitment to improvement.

The WS6 training at ITC and RW1 at PPIU provided valuable insights and recommendations that are crucial for identifying policy implementation gaps and proposing solutions. These contributions highlight the importance of continuous dialogue, capacity building, and collaborative efforts to ensure that future implementation aligns with national targets and achieves the intended outcomes.

Based on the discussions and inputs gathered, the recommendations from WS6 at ITC can be grouped into four main thematic areas, which will serve as a framework for guiding further action and strengthening the overall effectiveness of higher education policy implementation. Those four main thematic areas include:

Result of ToT WS6			
Quality Assurance and Governance Strengthening internal quality assurance (IQA) remains a priority. Policies should establish well-structured IQA offices within HEIs, supported by clear national standards and simplified accreditation procedures that avoid bureaucratic delays. A governance system that fosters inclusivity and stakeholder engagement is essential, alongside centralized monitoring and evaluation of OBE implementation. MoEYS must reinforce compliance by requiring HEIs to establish both IQA and International Relations Offices (IROs), while also creating technical working groups, producing practical tools and resource materials, and setting strategies to ensure effective policy implementation.	**Capacity Building and Curriculum Development** HEIs must invest in staff development in curriculum design, pedagogy, and research, supported by MoEYS through training, workshops, and dissemination of master plans for OBE-based training. Funding should be allocated for capacity building in OBE and QA, as well as ToT programs to reskill and upskill academic staff. Faculty should align curricula, learning outcomes, and assessment with national and international standards, while MoEYS facilitates CCUN implementation, provides technical support for private HEIs, and ensures equal access to training opportunities. A national credit transfer system and entrance exams before enrollment would further strengthen academic quality.	**Internationalization and Mobility** Expanding internationalization requires a clear master plan with targeted achievements, including support for AIMS expansion to private HEIs and matchmaking sessions to connect Cambodian HEIs with overseas partners. Simplified visa procedures, scholarships, and financial subsidies should facilitate student and faculty mobility, while MoEYS coordinates exchanges under national frameworks and provides language training programs for lecturer development. International visibility and ranking of HEIs should be encouraged through joint curriculum design with global partners, collaborative research with ASEAN, EU, and other institutions, and funding for open-access publishing.	**Collaboration, Innovation, and Resource Allocation** To foster innovation, MoEYS should allocate research funds and mobility grants to both public and private HEIs, distribute resources for EdTech training, and support university research projects. CCUN should be strengthened by encouraging members to share course subjects and providing free, easy access to system resources. Partnerships with international institutions should be facilitated to jointly design globally competitive curricula, while researchers monitor outcomes on student learning and employability. Coordinated efforts across multiple HEIs with differing capacities will ensure inclusivity, sustainability, and alignment with national education priorities.

Table 1: The summary of inputs from ToT WS6, grouped into the identified thematic areas. (Sources: CHAIn ToT WS6)

In particular, during RW1 conducted at PPIU —where participants included all stakeholders such as top management, faculty, students, and alumni—the discussions and the opportunity to provide anonymous recommendations revealed several key points. First, some inputs reflected the specific aspirations of stakeholders at the institutional level. Second, other contributions were more broadly relevant, serving as messages applicable to all higher education institutions in Cambodia.

Most importantly, the dissemination of such policies was shown to be highly effective through the use of the World Café method. This approach enabled participants to openly share their views across all topics, creating lively and active engagement without obstacles or barriers to expression.

This experience highlights an important lesson for institutional stakeholders: when disseminating policies or principles, selecting inclusive methods that encourage genuine and equal feedback can significantly enhance participation and ensure that diverse perspectives are heard.

Reflections from participants can be grouped into four areas: A. Program improvement, B. Faculty development, C. Quality Assurance, and D. Internationalization.

Key concerns can be grouped into three main areas:

1. Expand international opportunities through overseas exchanges, study programs, extracurricular activities, and staff reskilling/upskilling abroad.
2. Strengthen academic development by enhancing research opportunities, supporting lecturers, and integrating AI into teaching and learning.
3. Improve institutional quality with more comprehensive training on quality assurance systems and practices.

In conclusion, the findings from WS6 and RW1 underscore a clear policy implementation gap within Cambodian higher education. Despite the existence of comprehensive national frameworks such as the Higher Education Roadmap 2030 and the Education Sector Strategic Plan 2024–2028, limited awareness and understanding among stakeholders continue to hinder effective alignment. This highlights the urgent need for structured engagement, systematic dissemination, and capacity-building initiatives that ensure policies are not only communicated but also internalized across all institutional levels.

The workshops demonstrated that inclusive methods—such as the World Café approach—can successfully bridge this gap by fostering open dialogue and collective ownership of policy goals. The thematic areas identified—program improvement, faculty development, quality assurance, and internationalization—provide a practical framework for guiding institutions toward meaningful action. Addressing stakeholder concerns, from curriculum enhancement and AI integration to expanded international opportunities and stronger quality assurance systems, will be essential for translating policy intent into practice.

Ultimately, closing this gap requires sustained collaboration, continuous dialogue, and a shared commitment to national targets. By embracing these recommendations, higher education institutions in Cambodia can move beyond policy awareness toward genuine implementation, ensuring that reforms are both impactful and responsive to the evolving needs of students, faculty, and the broader academic community.

2.5. Aims of the Policy Guidelines

The primary objective of this policy guidelines is to ensure the effective dissemination of current policies and strategies—particularly the Intervention Policy and related frameworks—to all stakeholders, with a strong focus on higher education institutions, both public and private,

especially those under the Ministry of Education, Youth and Sports (MoEYS). Central references such as the Higher Education Roadmap 2030 and Beyond and the Education Sector Strategic Plan 2024–2028 provide a clear pathway for strengthening the education sector.

At the core of this effort is the expansion of higher education internationalization, recognized within national policies as a vital driver for developing human capital equipped with knowledge, skills, professionalism, ethics, and the ability to thrive in a global context. These priorities serve as essential guidance for institutions to embed into their policies, principles, and daily operations.

The guidelines highlight advancing internationalization through enhanced program quality, continuous improvement of academic offerings, and expanded opportunities for student, faculty, and staff exchanges. They also encourage the growth of transnational education, ensuring that Cambodian institutions remain competitive and globally connected.

In addressing the current challenge of low mobility compared to regional peers—where outbound students exceed inbound flows and student mobility outpaces faculty mobility—the government will support the development of a national faculty mobility strategy integrated into HEI plans, provide targeted funding to selected institutions, and promote student exchange programs with ASEAN and Asia-Pacific partners. Short-term actions will focus on establishing baselines for faculty and student mobility, while medium-term priorities will emphasize long-term exchanges supported through sponsorships and scholarships.

At the same time, higher education institutions are expected to take proactive steps in operationalizing these measures—by embedding mobility strategies into institutional policies, strengthening partnerships, and actively facilitating opportunities for both students and faculty. Through this shared responsibility, the combined efforts of government and HEIs will ensure that mobility initiatives are not only implemented but also sustained, ultimately leading to balanced, competitive, and globally connected higher education in Cambodia.

The core contents of the guideline emphasize four main strategies: (1) Modernization of curricula; (2) Upgrading lecturers' qualifications; (3) Institutional internationalization; and (4) Internationalizing the IQA system.

Compliance with these guidelines is mandatory, and institutions failing to act will be subject to corrective measures and oversight by MoEYS. Strict monitoring and evaluation mechanisms will enforce accountability, ensuring that internationalization is not optional but a core obligation for all HEIs.

Chapter 3-Strategies for Higher Education Internationalization

The implementation of internationalization is the responsibility of each Higher Education Institution (HEI), which is responsible for translating national policy directions and strategic priorities into institution-specific plans, actions, and practices that reflect its mission, institutional context, capacities, and development priorities. This chapter provides a strategic framework for HEIs to advance internationalization through four key strategies that constitute the scope of these Policy Guidelines:

Strategy 1: Modernizing Curriculum;

Strategy 2: Promoting Partnerships and Mobility;

Strategy 3: Upgrading the Capacity of Lecturers to Implement Modernized Academic Programs; and

Strategy 4: Institutionalizing the Internal Quality Assurance System.

HEIs are not expected to implement all actions simultaneously or at the same pace; rather, they should prioritize and implement the actions expected to generate the greatest impact, taking into account their level of institutional maturity, strategic priorities, existing capacities, and available resources. These four strategies provide a comprehensive framework for guiding institutional action while allowing each HEI to determine its own priorities, sequence of implementation, and pace of progress according to its specific circumstances.

3.1. Curriculum Modernization

3.1.1. Rationale

The modernization of higher education curricula is essential for Cambodia to strengthen human capital, enhance global competitiveness, and support sustainable socio-economic development. Rapid technological advancements, evolving labor market demands, and deeper regional integration within ASEAN require Higher Education Institutions (HEIs) in Cambodia to fundamentally transform how education is designed and delivered. This transformation is strongly aligned with national policy directions set by the Ministry of Education, Youth and Sport through key frameworks such as the *Education Strategic Plan (ESP) 2024–2028*, which prioritizes improving the quality, relevance, and innovation of higher education and research. It is operationalized through the FutureFit Educational Framework for Outcome-Based Education in

Cambodian Higher Education (MoEYS, 2025), which provides a comprehensive national model integrating curriculum design, pedagogy, and assessment.

In addition, earlier reforms under the *Education Strategic Plan 2019–2023* emphasize curriculum reform, skills development aligned with labor market needs, and the integration of digital education to respond to Cambodia's economic transformation. These priorities are further reinforced by national higher education policies such as the *Higher Education Roadmap 2030*, *Higher Education Vision 2030*, and the *Strategies for Higher Education Subsector 2021–2030*, which collectively stress quality assurance, governance reform, research development, and alignment with socio-economic needs.

Curriculum modernization extends beyond content revision. HEIs shall align curriculum development with the FutureFit Educational Framework, which emphasizes transformative curriculum, innovative pedagogy, and holistic assessment. It requires a systemic shift toward Outcome-Based Education (OBE), student-centered and competency-based learning, innovative pedagogies, and holistic assessment systems.

Additionally, digital transformation through cyber university networks and strengthened academic partnerships are critical to expanding access, improving quality, and fostering collaboration. These directions are consistent with Cambodia's broader education reform agenda, including the integration of digital learning and lifelong learning pathways highlighted in national strategies.

This transformation ensures that graduates are equipped with:

- 21st-century skills (critical thinking, digital literacy, problem-solving)
- Professional and entrepreneurial competencies aligned with labor market demands
- Ethical values and social responsibility aligned with sustainable development goals
- Global perspectives and adaptability in line with ASEAN integration frameworks

Ultimately, curriculum modernization is fundamental for internationalization and aligns higher education outputs with Cambodia's national development priorities, including human capital development under national strategies and the long-term vision for economic transformation.

3.1.2 Key Actions

Key Actions for Adopting the National OBE Framework

- **Develop OBE-Based Academic Programs including**:
    - Program Educational Objectives (PEOs)
    - Program Learning Outcomes (PLOs)
    - Course Learning Outcomes (CLOs)
    - Curriculum mapping and alignment

- **Syllabus Design**

  The course syllabus should include the following components:
    - Course descriptions
    - Course learning outcomes (CLOs)
    - Course outline
    - Teaching methodology and
    - Assessment methods

- **Innovative and Student-Centered Pedagogies**

  Institutionalize:
    - Project-Based Learning (PBL)
    - Problem-Based Learning
    - Experiential and interdisciplinary learning
- Require all undergraduate programs to include:
    - Capstone or final-year projects aligned with real-world problems
- Expand work-integrated learning:
    - Internships, apprenticeships, service learning, and applied research

- **Implement Blended, Flexible, and Inclusive Learning**
    - Adopt blended learning models combining face-to-face and online delivery
    - Promote flexible and lifelong learning pathways
    - Ensure inclusivity for diverse student needs
    - Establish institutional quality standards for digital and blended delivery

- **Strengthen Holistic and Competency-Based Assessment**
    - Develop competency-based grading systems:
        - Clear performance levels linked to CLOs
        - Transparent and standardized rubrics
    - Balance:
        - Formative assessment (continuous feedback)

        - Summative assessment (learning outcome achievement)
    - Promote innovative assessment tools:
        - Digital portfolios
        - Case studies, simulations, and project-based evaluation
        - Peer and self-assessment
    - Use assessment data for continuous curriculum improvement

Key actions for Joining the Cambodia Cyber University Network (CCUN)

Higher Education Institutions (HEIs) should actively participate in the Cambodia Cyber University Network as a national platform for digital transformation, resource sharing, and inter-institutional collaboration. This initiative aligns with Cambodia's Digital Economy and Society Policy Framework 2021–2035, which prioritizes digital infrastructure, human capital, and innovation ecosystems.

HEIs should be ready with:

- Institutional Learning Management Systems (LMS): Operational LMS aligned with national digital standards and capable of integration across institutions
- Digital Infrastructure and Connectivity: Reliable broadband, cloud-based systems, and platform interoperability in line with national digital policy
- Human Capital and Technical Expertise: Qualified IT staff, instructional designers, and digitally competent faculty
- Digital Learning Content and OER: Locally relevant digital course materials and participation in shared Open Educational Resources (Quality Assurance for Online Learning: Compliance with national quality assurance mechanisms under the Accreditation Committee of Cambodia
- Alignment with National Qualifications Framework: Programs structured according to the Cambodia Qualifications Framework (NQFC) to support credit transfer and recognition

Key actions for Priority Academic Programs Modernization

- Select prioritized academic program
- Conduct systematic curriculum reviews in line with:
    - *Education Strategic Plan 2024–2028, the* Ministry of Education, Youth and Sport, Cambodia,
    - National standards, Accreditation Committee of Cambodia (ACC) http://www.acc.gov.kh/)
- Integrate 21st-century competencies:

  - Digital skills, entrepreneurship, sustainability, communication (see: World Economic Forum)
- Align programs with labor market needs through:
  - Cambodia-focused labour analysis reports such as ADB's reports
  - Involvement of Industry partners or industry advisory board at institutional level

Key Actions for Strengthening Academic Partnerships and Industry Engagement

- Develop:
  - Joint and dual degree programs aligned with:
    - Cambodian National Quality Frameworks (CNQF)
  - Internationally co-designed curricula
- Promote:
  - Faculty exchange and mobility (regional and international)
  - Industry participation in teaching, mentoring, and assessment
- Align partnerships with Cambodia's higher education internationalisation strategy

Key Actions for Building Institutional Capacity

- Provide continuous professional development for faculty aligned with the FutureFit Educational Framework in the following points:
  - Outcome-Based Education
  - Innovative Pedagogy
  - Holistic Assessment
- Invest in:
  - Digital infrastructure and LMS
  - Information Communication Technology (ICT)
- Pilot and scale up blended learning innovations based on evidence

3.1.3. Key Performance Indicators

- **Adopt OBE Framework**
  - Percentage of programs adopting OBE framework
  - Percentage of courses using innovative pedagogies (PBL, blended learning)

- **Join CCUN**
  - Number of courses produced and uploaded in CCUN platform
  - Number of users/course

- Number of courses reviewed/revised

- **Prioritized Program**
  - Number of program(s) selected for prioritization
  - Number of programs with active involvement from industry/industry advisory board at institutional level

- **Strengthen Academic Partnerships and Industry Engagement**
  - Number of partners built
  - Number of joint/dual programs established
  - Number of programs accredited nationally, regionally, and internationally
  - Number of staff/faculty exchanged

- **Build Institutional Capacity**
  - Number of trained faculty on FEF
  - Number of trained faculty on ICT integration
  - Number of digital infrastructure built

3.1.4. Implementation Roadmap

Short-Term (1–2 Years):

- Use OBE framework and templates within prioritized program(s)
- Join CCUN and follow the guidelines
- Conduct faculty training programs

Medium-Term (3–5 Years):

- Scale OBE implementation across HEI
- Expand online, blended, and joint programs
- Keep faculty teaching abreast of current teaching methods/skills
- Strengthen ASEAN and international partnerships

Long-Term (Beyond 5 Years):

- Fully integrate digital and internationalized curricula
- Strengthen HEI's Internationalization
- Achieve continuous innovation and quality enhancement aligned with national development strategies

Conclusion

Curriculum modernization is a strategic driver of higher education reform in Cambodia. Through the adoption of OBE, innovative pedagogies, digital transformation, and strengthened partnerships, HEIs will produce graduates who are globally competitive, locally relevant, and capable of contributing to sustainable socio-economic development.

3.2. Promotion of Partnership and Mobility

3.2.1 Rationale

Internationalization has become a core strategy for strengthening the quality, relevance, and competitiveness of higher education systems. For Cambodia, internationalization is increasingly important because of ASEAN integration, labour market transformation, digitalization, and growing demand for higher-quality and internationally recognized qualifications. Therefore, it is critical that Cambodian higher education institutions (HEIs) can meet national priorities while also aligning more closely with regional and global standards (MoEYS, 2024).

International partnerships are central to promoting internationalization because they provide practical mechanisms for Cambodian HEIs to access academic expertise, develop joint programs, promote student and staff exchanges, strengthen research collaboration, and benchmark best institutional practices against regional and international standards. Such partnerships can also enhance the international recognition of Cambodian qualifications, improve graduate employability, and support the long-term competitiveness of Cambodian higher education.

3.2.2 Key Actions

Key Actions for Strengthening Strategic International Partnerships

Strategic international partnerships are essential to transfer knowledge, modernize curricula, enhance teaching and research quality, support quality assurance, and improve institutional competitiveness. Cambodia’s HEIs shall strengthen higher education partnerships through structured cooperation with regional and international universities, research institutes, development partners, professional bodies, quality assurance networks, and the private sector (MoEYS, 2024).

Key partnership priorities shall include:

- Seek partner universities with similar curriculum and courses
- Conduct curriculum mapping with partner universities

· Seek research collaboration, co-publications, joint grant applications, joint conferences, and researcher networks
· Build networks for academic capacity building, and faculty mobility (ESP, 2024-2028).
· Promote industry internship and placement for students through partnership establishment with related industries.

Key Actions for Promoting (student) Mobility and Regional Exchange Programs

Student mobility strengthens global exposure, intercultural understanding, communication skills, language proficiency, academic confidence, and employability. Cambodia's HEIs shall expand both outbound and inbound mobility through regional and global exchange schemes, including stronger participation in the AIMS program, UMAP (https://umap.org/) and similar ASEAN, SEAMEO, and partner-country schemes (MoEYS, 2024; UNESCO, 2015).

The key activities for promoting student mobility include:

· Participate in regional mobility schemes such as AIMS, UMAP, and other regional and international associations (MoEYS, 2024).
· Establish credit recognition systems so that mobility programs contribute to timely degree completion (ASEAN Secretariat, 2018; RGC, 2014).
· Provide mobility-related services (pre-departure orientation, academic advising, risk management, safeguarding, language preparation and reintegration support for returning students)
· Prioritize mobility programs that enhance employability skills, innovation, leadership, entrepreneurship, and intercultural competence (MoEYS, 2014; World Bank, 2024).
· Enhance inclusiveness and equity through scholarships, disability support, gender-sensitive support, and mechanisms for disadvantaged students (UNESCO, 2015; MoEYS, 2024).

Promote Internationalization at Home (I@H) so that all students can gain international and intercultural learning experiences without travelling abroad.

· Develop Collaborative Online International Learning (COIL), virtual exchange, and other digitally supported cross-border learning activities with international partner institutions.

· Embed structured intercultural learning, reflection, and assessment before, during, and after physical or virtual mobility activities.

Key Actions for Enhancing Academic Staff Mobility and Faculty Exchange

Academic staff mobility is essential for improving teaching quality, modern pedagogy, research capacity, curriculum innovation, international networking, and institutional quality assurance. Cambodia's HEIs shall promote mobility opportunities for lecturers, researchers, and university managers in line with national higher education reform objectives and international cooperation frameworks (MoEYS, 2024; UNESCO, 2015).

The key activities for promoting academic staff mobility include:

- Promote faculty exchange programs and visiting lecturer arrangements (MoEYS, 2024).
- Provide short-term training, certification programs, and professional development abroad (MoEYS, 2014).
- Enhance joint research supervision and co-teaching models (AUN, 2020).
- Encourage participation in international academic conferences, research networks, and professional communities (MoEYS, 2014; World Bank, 2024).
- Build staff capacity to design and facilitate Internationalization at Home (I@H), COIL, virtual exchange, and intercultural learning activities.
- Encourage academic and professional staff to co-teach, co-design learning activities, and mentor students with international partners through virtual and blended formats.

Key Actions for Expanding English-Medium Instruction and International Programs

Limited English-medium instruction remains one of the main constraints on inbound mobility, international cooperation, and cross-border program delivery. The ESP 2024-2028 identifies the need to strengthen internationalization through English-based programs and mobility expansion. Therefore, selected HEIs shall expand English-medium, bilingual, or internationally oriented programs where institutional capacity and quality assurance conditions are sufficient (MoEYS, 2024).

The key activities for promoting academic staff mobility include:

- Expand programs taught fully or partially in English, especially in disciplines with high regional demand and clear labour-market relevance (MoEYS, 2024; World Bank, 2024).
- Strengthen academic English capacity for lecturers and students through language training, professional development, and teaching support (MoEYS, 2024; AUN, 2020).

- Develop guidelines for English-medium instruction, ensuring minimum standards for curriculum quality, lecturer readiness, student support, assessment, and quality assurance (MoEYS, 2024).

Key Actions for Establishing International Cooperation and Mobility Management Systems

To ensure effective implementation, Cambodian HEIs must strengthen institutional systems for international partnership management, mobility administration, student support, partner due diligence, data collection, risk management, and results reporting. Such systems are necessary to protect students, assure quality, and demonstrate that international cooperation agreements produce concrete academic outcomes rather than remaining inactive MoUs (MoEYS, 2024; World Bank, 2024).

The key activities include:

- Set up an International Relations Office or equivalent units with clear roles and responsibilities, staffing, and annual work plans (MoEYS, 2024; World Bank, 2024).
- Develop standard operating procedures for MoUs, cooperation agreements, partner due diligence, approval, renewal, and termination (MoEYS, 2024).
- International student services, including visa support, academic advising, housing support, orientation, safeguarding, and grievance mechanisms (UNESCO, 2015).

Key Actions for Strengthening International Research Collaboration

International research collaboration is essential for improving research quality, increasing access to expertise and funding, strengthening institutional visibility, and generating evidence that responds to Cambodia's development priorities. HEIs shall establish sustainable research partnerships with regional and international universities, research institutes, industry, government agencies, and development partners.

The key activities include:

- Develop joint research projects and multidisciplinary research teams addressing national, ASEAN, and global challenges.
- Promote co-publication, joint supervision, researcher mobility, shared datasets and facilities, and participation in international research networks.
- Prepare joint applications for competitive national, regional, and international research grants.
- Organize joint conferences, seminars, policy dialogues, and research dissemination activities.
- Establish institutional procedures for research ethics, intellectual property, data management, authorship, financial accountability, and equitable benefit sharing.

· Provide incentives, seed funding, administrative support, and recognition for staff engaging in sustained international research collaboration.

3.2.3. Key Performance Indicators (KPIs)

Strengthening Strategic International Partnerships

- Number of active MoUs and agreements
- Number of joint/dual/twinning programs designed, approved and implemented; number of enrolled students; number of programs in priority fields.
- Number of programs using credit recognition procedures; percentage of returning mobility students receiving recognized credits.

Promoting (student) Mobility and Regional Exchange Programs

- Number of outbound students participating in exchange schemes; share of participants from disadvantaged backgrounds; completion and reintegration rates.
- Number of inbound exchange and international students; number of countries/institutions represented; student satisfaction with academic and support services.
- Number of students participating in I@H, COIL, virtual exchange, and assessed intercultural learning activities; student achievement of intercultural learning outcomes.

Enhancing Academic Staff Mobility and Faculty Exchange

- Number of staff participating in exchange, visiting lectureship, short-term training, joint supervision or co-teaching; number of departments benefiting from exchange.
- Number of joint research projects; number of co-publications with international partners; number of joint grant applications submitted or awarded.
- Number of staff trained in or facilitating I@H, COIL, virtual exchange, co-teaching, and intercultural learning.

Expanding English-Medium Instruction and International Programs

- Number of bilingual or EMI programs offered; number of lecturers trained in EMI pedagogy; number of students completing academic English support.

- Number of lecturers and students completing academic English training; improvement in English proficiency or teaching readiness based on institutional assessment.

Establishing International Cooperation and Mobility Management Systems

- Functional IROs; number of staff trained in international partnership and mobility management.
- Number of international or regional internship agreements; number of students completing internships; employer satisfaction with interns and graduates.
- The availability of Standard Operating Procedures

Strengthening International Research Collaboration

- Number of active international research partnerships and jointly implemented research projects.
- Number of international co-publications, joint grant applications submitted and awarded, and jointly supervised postgraduate researchers.
- Amount of external research funding mobilized through international collaboration.
- Number of joint conferences, seminars, policy dialogues, shared datasets, or research dissemination activities.
- Pre-departure orientation and reintegration programs established; number of students receiving academic advising, visa support, housing support or mentoring.

3.2.4. Implementation Roadmap

3.2.4.1. Short term (1-2) years

- Map existing partnerships and mobility programs;
- Prepare templates for MoUs, credit transfer;
- Create English-medium instruction quality assurance;
- Create or strengthen International Relations Offices;
- Select priority disciplines; pilot joint, dual degree, or twinning programs;
- Prepare credit recognition procedures; develop pre-departure and reintegration support systems.

3.2.4.2. Medium-term (3-4 years)

- Scale up outbound and inbound student mobility;
- Expand AIMS and other regional exchange participation;

- Implement faculty exchange, visiting lecturer, joint supervision, and co-teaching arrangements; expand English-medium programs.

3.2.4.3. Long-term (5years-)

- Deepen joint research, co-publication, internship, and industry placement partnerships;
- Strengthen quality assurance cooperation and benchmarking;
- Align international programs with labour-market priorities.

Conclusion

IIn conclusion, international strategic partnerships are essential for strengthening the quality, relevance, and competitiveness of Cambodia's higher education system. By expanding joint and dual degree programs, student and staff mobility, English-medium instruction, research collaboration, and institutional partnership management systems, Cambodian HEIs can better align with regional and international standards while responding to national development priorities. Effective implementation will require strong coordination between MoEYS/DGHE, higher education institutions, development partners, and the private sector.

3.3. Upgrading lecturers capacity

3.3.1 Rationale

Cambodia's higher education sector is entering a critical phase of reform to meet national development goals, regional integration commitments, and global academic standards. As academic programs are modernized to incorporate Outcome-Based Education (OBE), digital transformation (http://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://asset.cambodia.gov.kh/mptc/media/Cambodia_Digital_Government_Policy_2022_2035_English.pdf), research orientation, and industry alignment, the capacity of lecturers becomes the central determinant of successful implementation. It aligns with national higher education reform priorities and regional quality frameworks, including those promoted within ASEAN. Strengthening lecturer capacity will directly enhance education quality, graduate employability, institutional competitiveness, and Cambodia's socio-economic development. In addition, the capacity building for lecturers is also in need for enhancing internationalization and mobility.

3.3.2 Key Actions

Key Actions for Pedagogical Enhancement

- Train Curriculum Development based on Outcome-Based Education (OBE)
- Train innovative teaching methodologies (problem-based learning, project-based learning, blended learning)
- Establish peer mentoring and teaching observation systems
- Upskill faculty or academic staff in EMI (English as a Medium of Instruction)

Key Actions for Digital Transformation Capacity

- Train lecturers for Learning Management Systems (LMS)
- Equip lecturers or faculty with knowledge necessary to apply digital teaching materials and virtual learning tools and digital resource center in higher education institutions
- Integrate AI and data-driven approach into the teaching

Key Actions for Research and Innovation Strengthening

- **Improve the capacity of researchers:** Provide training on research methodology and project proposal writing.
- **Increase the number of researchers:** Development the incentive system for publications, patents, and innovation. Offer research scholarships and fellowships including the seed funding schemes for lecturer-led research projects
- Engage in research clusters and university innovation hubs
- Encourage international research collaboration programs

Key Actions for Industry and Community Engagement

- Increase lecturers involvement in industry attachment programs
- Involve industries into curriculum development
- Join research activities with industries
- Invite industries for guest lectures and professional exchange

3.3.3 Key Performance Indicators

Pedagogical Enhancement

- Number of lecturers and staff join the training on OBE Curriculum Development
- Number of lecturers and staff join the training in innovative teaching methodologies

- Number of lecturers and staff use the peer mentoring and teaching observation systems were created
- Number of faculty or academic staff in EMI upskilled

Digital Transformation Capacity

- Number of lecturers and staff join the training on Learning Management Systems (LMS)
- Number of lecturers and staff with knowledge in using digital teaching materials and virtual learning tools and digital resource centers in higher education institutions
- Number of lecturers and staff integrate AI and data-driven approach into the teaching

Research and Innovation Strengthening

- Number of lecturers and staff join the training on research methodology and project proposal writing
- Number of researchers
- Number of research projects
- Number of publications
- Number of lecturers and staff join research clusters and university innovation hubs
- Number of lecturers and staff join the international research collaboration programs.

Industry and Community Engagement

- Number of active MoUs with industry partners
- Number of lecturers and staff join lecturers involvement in industry attachment programs
- Number of students completing internships, apprenticeships, or industry-led projects
- Number of research collaborations with industry partners
- Number of guest lectures and professional exchange with industry.

3.3.4 Implementation Roadmap

Short term (1-2) years

- Launch the workshop on Curriculum based on Outcome-Based Education (OBE)
- Certify staff in EMI (English as a Medium of Instruction)
- Adopt course materials to the Learning Management Systems (LMS)
- Train staff on basic digital learning tools

- Conduct training on research methodology and grant writing.
- Identify key research clusters.
- Establish initial industry advisory boards
- Invite professionals from industry for guest lectures.

Medium-term (3-4 years)

- Implement the Curriculum based on Outcome-Based Education (OBE)
- Create interactive digital teaching materials
- Launch international research collaborations
- Establish university innovation hubs/incubators
- Involve industry partners in reviewing and updating curriculum
- Launch pilot faculty attachment programs.

Long-term (5years-)

- Align the OBE Curriculum with international accreditation (AUN-QA)
- Conduct the program in English speaking
- Use digital and AI for teaching and learning.
- Increase in high-impact publications and patents.
  Innovate hubs produce market-needs solutions.
- Join research centers co-funded by industry.

Conclusion

The successful implementation of modernized academic programs for internationalization hinges fundamentally on the holistic capacity building of the academic workforce, as strengthening the capacity of academic staff to design and deliver internationalized education ensures that graduates acquire the competencies needed to thrive in both the national context and an increasingly globalised world. Upgrading lecturer capacity is not a singular task but a multi-dimensional evolution across four critical key actions including (1) pedagogical enhancement, (2) digital transformation capacity, (3) research and innovation strengthening, and (4) industry and community engagement, requiring institutions to commit to sustained investment in their faculty. Ultimately, by integrating pedagogical mastery, digital fluency, research excellence, and professional networking, lecturers will be empowered to lead the transformation of academic programs into world-class educational experiences.

3.4. IQA System Institutionalization

3.4.1. Rationale

Quality Assurance of the academic programs and higher education institutions (HEIs) as a whole is one of the key factors to support the modernization of curriculum and increase international recognition and collaborations.

According to Education Strategic Plan 2024-2028 (ESP), MoEYS developed an IQA system to assist HEIs with improving their academic program quality and institutional development status. Meeting the national and regional standards is a key way to prove the quality of Cambodian HEIs. Thus, the effective internal quality assurance system of individual HEI is essential to manage the quality and meet the requirements of any educational standards. Among the three strategies of sub-program Quality of Teaching and Learning of Higher Education, increasing ownership of management and technical officers in charge of the education QA system to lead the implementation of the IQA is fundamental to strengthen the quality assurance of Cambodian HEIs to reach local, regional and international standards. To institutionalise the IQA system, each HEI should be considered stakeholders at all levels, including Top management, IQA office and technical officers, Faculty members, and all relevant university staff. Additionally, exchanging the good practices and experiences from collaborating institutions or university networks is also useful to increase the ownership and capacity of IQA system implementation.

3.4.2. Key Actions

Key actions to strengthening the ownership of IQA implementation at the program and institutional levels include:

Key Actions for Top management

- Demonstrate the visible commitment to support the IQA implementation through
    - Nominating IQA committee at institutional level
    - Establishing an IQA office
    - Staffing
    - Nominating IQA focal points at faculty level

        - Providing IQA-related empowerment
    - Raise the importance and benefits of IQA implementation to stakeholders
        - Quality recognition
        - Accreditation
        - Internationalization
    - Seek for exchanges of good practices and experiences of collaborating universities

Key Actions for IQA office

- Develop IQA system
    - Establish structure with clear roles and responsibilities
    - Develop HEI IQA manual which includes IQA system and structure, IQA policy and procedure, forms and templates, self-assessment, internal audit, program review and curriculum improvement
    - Develop annual action plans
    - Conduct regular trainings
    - Conduct continuous quality improvement (CQI)
    - Digitize QA documentation systems
- Keep abreast with evolution of HE standards and guidelines
    - Involve themselves in national, regional and international standards and guidelines
    - Attend IQA-related forums, conferences, and workshops in the country and overseas

Key Actions for Dissemination and Capacity Building to Faculty members and supporting staff

- Conduct regular dissemination meetings with all stakeholders within the institution including teaching faculties, researchers, and administrative officers. The contents of trainings should include:
    - Dissemination of IQA manual
    - Dissemination of MoEYS's IQA Guidelines (in progress),
    - Program and institutional standards for local and regional accreditation

- Data management and reporting
- Continuous Quality Improvement (CQI) Concept

- Conduct regular capacity building training to all stakeholders implementing the IQA system including IQA system, quality management in teaching and academic programs. national and international QA standards which the HEIs are targeting to comply with.
- Develop dissemination channel
- Encourage the responsible officers to participate in regional and international QA networks such as AUN-QA.
- Disseminate the annual report of IQA monitoring and evaluation within HEIs
- Implement the IQA system and processes at the faculty level and academic program level including annual self-assessment, internal audit by IQA office, regular program review and curriculum improvement

3.4.3. Key Performance Indicators

Top management

- Official nomination of IQA committee member
- IQA office and staff
- Accreditation certifications at the institutional level
- Number of programs comply with national standard
- Number of programs comply with international standards such as AUN-QA

IQA office

- IQA management structure
- IQA manual
- Annual action plan
- Number of annual training
- Monitoring and Evaluation and CQI report

Faculty and program level

- Number of staff participating in capacity building workshops

- Number of programs comply with national standard
- Number of programs comply with international standards such as AUN-QA
- Student satisfaction levels

3.4.4. Implementation Roadmap

Short-Term (1–2 Years):

- Establish IQA committee
- Establish IQA office and staff
- Develop IQA manual and action plan
- Set the national standard, regional and international standard to achieve
- Conduct dissemination and capacity building to all staff of HEI
- Pilot a program for a chosen standard

Medium-Term (3–5 Years):

- Achieve the accreditation certification at the institutional level
- Expand number of programs to get the national standards, or regional standards
- Keep faculty teaching abreast with IQA system and implementation

Long-Term (Beyond 5 Years):

- Systematize the IQA implementation in the whole HEI
- Expand number of programs to get regional or international standards
- Achieve continuous innovation and quality enhancement aligned with institutional and national development strategies

Conclusion

Strengthening the ownership of IQA implementation at the program and institutional levels will crucially support the quality assurance of Cambodian HEIs to reach local, regional and international standards, and increase international recognition and collaborations. Involvement of all stakeholders within HEIs from Top management to faculty members and staff, as well as the collaborative universities and private sectors, ensures the effective IQA implementation. Thus, students will benefit from high quality academic programs with international exposures, which prepare them to enter the job markets.

Chapter 4 - Monitoring and Evaluation Plan

4.1. Governance Structure

The Tables below outline the governance structure at the ministry and institutional levels.

4.1.1. Ministry Level

The DGHE serves as the central coordination body, analogous to the researcher's role in Chapter 3's R&D process, providing overall leadership, policy direction, and quality assurance.

Table 2: Roles and responsibilities at Ministry level.

Function	Description
Policy Leadership	Issue binding policy guidelines, circulars, and implementation handbooks; ensure alignment with Pentagonal Strategy Phase I and ESP 2024–2028
Resource Allocation	Allocate national budget lines for scholarships (e.g., AIMS participation), faculty development, and institutional grants
Monitoring & Evaluation	Establish the centralized M&E framework (Section 4.3); collect and analyze annual reports from HEIs
Technical Support	Provide training, technical assistance, and mentorship to HEIs, particularly for IQA and IRO development
Partnership Facilitation	Negotiate government-to-government MOUs; facilitate regional and international partnerships
Standards Setting	Issue national standards for EMI, credit transfer, joint degrees, and IQA in coordination with the Accreditation Committee of Cambodia (ACC)

4.1.2. Institutional Level

Table 3: Structure and instructional responsibilities.

Structure	Responsibilities
International Relations Office (IRO)	Manage partnerships, mobility programs (inbound/outbound), international student services, MoU due diligence, and reporting
IQA Office	Lead internal quality assurance (Section 3.4), coordinate self-assessments, internal audits, and program reviews; prepare for accreditation
Faculty-Level IQA Focal Points	Implement IQA processes at program level; collect data; facilitate curriculum improvement
Institutional Internationalization Committee	Oversee strategy implementation; approve international partnerships; review progress against KPIs
IT/Digital Unit	Manage LMS, CCUN integration, digital infrastructure, and data systems

4.1.3. Stakeholder Engagement and Partnerships

Table 4: Stakeholder groups and engagement mechanisms.

Stakeholder Group	Engagement Mechanism
Development Partners (e.g., EU, ADB, World Bank)	Technical and financial support; participation in joint steering committees; alignment of project-based interventions with national framework
Private Sector / Industry	| Industry advisory boards (Section 3.1.2.4); internship placements; curriculum co-design; guest lectures
Accreditation Committee of Cambodia (ACC)	Quality assurance alignment; accreditation standards; recognition of foreign qualifications
ASEAN and International Partners	AIMS, UMAP, SEAMEO, and bilateral agreements; joint research; faculty exchange
Student and Alumni Associations	Feedback mechanisms; mobility program promotion; reintegration support

4.1.4. Proposed National Coordination Mechanism

Table 5: Mechanisms proposed by national coordination.

Level	Composition	Meeting Frequency	Function
National Steering Committee	DGHE Director General, representatives from ACC, MoEYS Planning Department, development partners	Bi-annually	Strategic oversight; policy approval; resource mobilization
Technical Working Group	IRO directors from selected HEIs, IQA officers, DGHE technical staff	Quarterly	Implementation coordination; problem-solving; KPI review; peer learning
HEI-Level Implementation Teams	IRO, IQA, IT, faculty representatives, student affairs	Monthly	Operational planning; data collection; reporting

4.2. Monitoring and Evaluation Plan

The tables in this section are decision and monitoring tools: they connect strategies objectives, concrete activities, measurable indicators (KPIs), responsible units, data sources, frequency and timeline. As this guideline is a pathway of higher education institutions to adapt, there are no concrete numbers for indicators. However, higher education institution employs the greatest resource to achieve those indicators.

4.2.1. M&E Framework Overview

Table 6: M&E Framework Overview.

M&E Component	Description	Alignment with Chapter 3 Methodology
Baseline Data Collection	Establish current status for all KPIs using standardized instruments	Analogous to Phase 3 study of current state using validated questionnaires
Annual Reporting	HEIs submit structured annual reports to DGHE using standardized templates	Comparable to survey and questionnaire data collection
Mid-Term Evaluation (Year 3)	Comprehensive assessment of progress against Phase 1 targets; identification of gaps using PNI methodology	Mirrors Priority Needs Index analysis
Final Evaluation (Year 6)	Summative assessment of overall outcomes, impact, and sustainability; recommendations for Phase 3 (2028–2032)	Reflects the validation phases and final strategy development in Chapter 3
External Evaluation	Independent review conducted by DGHE or external body (e.g., development partner) to ensure compliance with national and international benchmarks	Similar to individual and group validation by experts

4.2.2. Data Collection Instruments and Methods

Table 7: Data Collection Instruments and Methods.

Instrument	Purpose	Frequency	Reliability/Validity Measures
Annual HEI Survey	Collect quantitative data on KPIs (student/faculty mobility numbers, partnership counts, program accreditation status, etc.)	Annually	Standardized definitions; data validation by IRO/IQA; spot-checking by DGHE
Stakeholder Feedback Questionnaires	Assess satisfaction, perceived quality, and challenges from students, faculty, administrators, and industry partners	Bi-annually	Dual-response format (current vs. desirable) to compute PNI gaps
Focus Group Discussions	Gather qualitative insights, contextual factors, and implementation barriers	Annually (at TWG meetings)	Structured facilitation; thematic analysis; triangulation with quantitative data
Self-Assessment Reports	HEI-conducted internal reviews of IQA, internationalization activities, and program quality	Annually	Guided by IQA manual and ACC standards; internal audit procedures
World Café / Inclusive Workshops	Disseminate policies, collect anonymous feedback, and identify implementation gaps	As needed (minimum bi-annually)	Proven effective in Replication Workshops of CHAIn Project at PPIU

4.2.3. KPI Summary Table

The KPIs detailed in Chapter 3 are consolidated below for M&E purposes. Baselines will be established during Phase 1, Year 1.

Table 8: KPI Summary.

Strategic Area	Sample KPIs	Data Source	Reporting Frequency
Curriculum Modernization	% of programs adopting OBE; # of courses on CCUN; # of joint/dual programs	HEI annual report; CCUN platform data	Annually
Partnership & Mobility	# of active MoUs; # of outbound/inbound students; # of staff exchanges; # of EMI programs	IRO annual report; mobility database	Annually
Lecturer Capacity	# of faculty trained in OBE, EMI, LMS, research methods; # of publications; # of industry linkages	HR/training records; research office report	Annually
IQA Ownership	Institutional accreditation status; # of programs with AUN-QA; IQA manual existence; # of internal audits	IQA office report; ACC database	Annually

4.2.4. Data Management and Reporting Systems

Table 9: Data Management and Reporting Systems.

System Component	Description
Centralized Database	DGHE will develop and maintain a national database for internationalization KPIs, accessible to authorized HEI and ministry personnel

Annual Reporting Template	Standardized template requiring quantitative data, narrative progress, challenges, and planned corrective actions
Data Quality Assurance	DGHE will conduct annual data validation workshops; random spot-checks of HEI-reported data; consistency checks against EMIS and ACC data
Public Reporting	Anonymized aggregated data will be published in annual Education Congress reports and CHAIn project deliverables

4.3. Continuous Improvement

4.3.1. Feedback Collection Mechanisms

Table 10: Feedback Collection Mechanisms.

Mechanism	Source	Purpose	Frequency	Link to Chapter 3
Annual HEI Self-Assessment	IQA office, faculty, students	Identify internal strengths, weaknesses, and areas for improvement	Annually	Mirrors SWOT analysis (Phase 5)
Stakeholder Satisfaction Surveys	Students (returning mobility), faculty (exchange participants), industry partners	Assess effectiveness of mobility programs, partnerships, and graduate competencies	Bi-annually	Analogous to dual-response questionnaire
TWG Quarterly Meetings	IRO/IQA directors, DGHE technical staff	Problem-solving; peer learning; identification of common implementation barriers	Quarterly	Reflects focus group validation

Annual National Forum	All HEIs, development partners, ACC, industry	Share best practices; present annual M&E findings; collective priority-setting	Annually	Similar to expert validation and stakeholder engagement
World Café / Inclusive Dissemination Workshops	HEI stakeholders (top management, faculty, students, alumni)	Gather anonymous, diverse feedback on policy implementation and barriers	As needed (minimum bi-annually)	Proven effective in RW1 at PPIU
External Evaluation Recommendations	DGHE, independent evaluators, development partners	Independent assessment of policy effectiveness and alignment with international benchmarks	Mid-term (Year 3) and Final (Year 6)	Mirrors individual validation

4.3.2. Continuous Improvement Cycle

Table 11: Continuous Improvement Cycle.

Step	Activity	Output	Timeline
1. Data Collection	HEIs submit annual reports; DGHE compiles national data; stakeholder surveys conducted	Comprehensive dataset on KPIs	End of each academic year (September)
2. Analysis	DGHE analyzes data using descriptive statistics; computes PNI gaps between current and desirable states; conducts SWOT/TOWS reviews	M&E report with identified gaps and priorities	October–November

3. Feedback Dissemination	Share findings with HEIs through TWG meetings, annual forum, and written feedback reports	HEIs Annually receive individual and comparative feedback	December
4. Action Planning	HEIs develop or revise annual action plans based on feedback; DGHE updates national implementation strategies	Revised annual action plans (HEI level); policy adjustments (national level)	January–February
5. Implementation	Execute revised action plans; DGHE provides targeted technical assistance	Improved performance on KPIs	Throughout academic year
6. Re-evaluation	Return to Step 1 (data collection)	Continuous cycle	Annually

4.3.3. Corrective Action Mechanisms

Table 12: Corrective Action Mechanisms.

Trigger	Action	Responsible Body	Timeline
KPI target missed by >20%	Root cause analysis; development of corrective action plan; additional technical assistance	HEI with DGHE support	Within 3 months
Consistently low PNI scores (high gap) across multiple HEIs	National-level policy review; additional resource allocation; targeted capacity-building program	DGHE / National Steering Committee	Within 6 months
Thematic analysis; convene	TWG to develop solutions; update policy guidelines if necessary	Technical Working Group	Within 3 months
External evaluation recommendation	Incorporate into policy revision cycle; update	DGHE / National Steering Committee	By next annual planning cycle

	implementation roadmap		

4.4. Outcome indicators and assessment methods

Below are the outcome indicators to be appended, each followed by a short description of the methods to assess it (quantitative and qualitative, with suggested data sources and frequency).

Each indicator will be measured using a combination of standardized surveys (graduate tracer, employer, student, partner), administrative data (MIS, HR, partnership registers, grant records), direct assessment tools (capstones, rubrics, pre–post tests), bibliometric and grant analyses, and focused qualitative methods (interviews, focus groups, document reviews); results will be triangulated and reported annually with periodic independent validation.

4.4.1. Graduate employability

- What to measure (example metrics): employment rate within 6 and 12 months after graduation; median time-to-first-job; percent employed in job related to field of study; employer-rated job readiness; graduate income quartiles.
- How to assess: administer standardized graduate tracer surveys at 6 and 12 months; supplement with employer surveys (structured Likert items + open comments) and alumni administrative data where available (employment records, LinkedIn aggregation with consent). Triangulate with institutional placement records and, where possible, national labor force statistics. Frequency: annual aggregated reporting; tracer cohorts by graduation year.

4.4.2. Institutional internationalization maturity

- What to measure (example metrics): number and quality of active international partnerships (joint/double degrees, MOUs with activity evidence); % of programs with EMI options; inbound/outbound mobility ratios; presence and maturity of IRO and internationalization strategy; international student and faculty proportions.
- How to assess: use an *Internationalization Maturity Rubric* (tiered scoring across domains: strategy, governance, curriculum, mobility, research, student support). Populate rubric via document review (strategy, MOUs), institutional dashboards, and key-informant interviews with IRO leads and senior management. Combine rubric scores into an institutional maturity index. Frequency: biennial institutional self-assessment validated by the TWG with a sample of external spot checks.

4.4.3. Research collaboration quality

- What to measure (example metrics): # of co-authored publications with international partners; % of publications in indexed journals; normalized citation impact for collaborative papers; number and value of joint grants; evidence of joint supervision / joint PhD outputs.
- How to assess: bibliometric analysis (Scopus/Web of Science/Google Scholar) to quantify co-authorship and citation impact; grant and contract register review for joint funding; qualitative case studies and semi-structured interviews with research leads to assess depth and sustainability of collaboration (e.g., joint agenda-setting, shared PIs, capacity building). Frequency: annual bibliometric snapshot; biennial qualitative review.

4.4.4. Stakeholder satisfaction (students, employers, partners, faculty)

- What to measure (example metrics): overall satisfaction scores (5-point Likert) and Net Promoter Score (NPS) for students, employers and partners; domain-specific satisfaction (teaching quality, partnership relevance, administrative support).
- How to assess: standardized satisfaction surveys (students at program exit; employers annually; partners/IRO contacts annually) including closed items for scoring and a small set of open questions for qualitative feedback. Follow up with targeted focus groups or key-informant interviews for context on major concerns or high/low scores. Frequency: annual surveys with rolling focus groups.

4.4.5. Student learning outcomes (Knowledge, Skills, Attitudes, Graduate outcomes)

- What to measure (example metrics): direct assessment scores (capstone projects, standardized rubrics for critical thinking/problem solving), pre–post measures of course-level competencies, pass rates on professional certification where applicable, validated self-report skill inventories, and employer assessments of graduate competence.
- How to assess: combine direct performance assessments (scored with calibrated rubrics by trained assessors) and standardized pre–post tests or performance tasks for targeted competencies; complement with student self-efficacy/attitude surveys and employer validation. Use sample-based external moderation (external examiners) to ensure comparability. Frequency: per graduating cohort (direct measures) and sampled course-level checks each semester.

Assessment design notes (common features across indicators)

- Mixed-methods triangulation: pair quantitative indicators with qualitative case evidence (interviews, focus groups, document analysis) to explain *how* and *why* outcomes changed.

- Disaggregation: report by institution type (public/private), program level, geography and key demographics (gender, socio-economic status) to surface equity issues.
- Data quality: adopt standard indicator definitions, data-dictionary entries, and simple validation checks (source verification, random audits).
- Baseline & targets: establish baselines before Year-1 full reporting; set SMART targets (short/medium/long) that are institution-differentiated where appropriate.
- External validation: schedule independent mid-term and end-term evaluations to validate sampling, methods and aggregated conclusions.

4.5. Risks and Mitigation Measures

Purpose: Identify principal implementation risks that would undermine monitoring or delivery and provide pragmatic mitigations, assigned responsibilities and monitoring signals.

4.5.1. Risk A — Limited institutional M&E capacity

(data collection, MIS and IQA skills)

- Why it matters: Inadequate capacity yields weak baselines, inconsistent indicators and delayed reporting, undermining credibility and decision-making.
- Likelihood / Impact: High likelihood at smaller HEIs; high impact on national aggregation.
- Mitigation measures:
    - Short term: provide standardized data templates and an M&E handbook; run a 3-day M&E training for IRO/IQA/MIS staff (TWG led). Responsible: TWG & MoEYS.
    - Medium term: allocate modest grants for MIS improvements in priority HEIs; create a regional M&E helpdesk and peer-mentoring between Tier A and Tier B institutions. Responsible: MoEYS + donors.
    - Monitoring signal: missing fields in quarterly returns and high rates of “data not available” answers trigger targeted TA visits.

4.5.2. Risk B — Insufficient and uncertain funding

For implementation and M&E

- Why it matters: Funding gaps postpone baseline, staff training, and piloting—leading to unmeasured or unfunded activities.

- Likelihood / Impact: Medium likelihood; high impact on scaling.
- Mitigation measures:
    - Short term: cost the M&E plan and prioritize "must-have" baseline measures; seek donor seed funding for Year-0 baseline. Responsible: MoEYS policy unit / donor liaison.
    - Medium term: phase investment—start pilots in a subset of HEIs while mobilizing co-financing; include M&E budget lines in MoEYS annual planning. Responsible: MoEYS, HEI finance offices.
    - Monitoring signal: delayed procurement or unfilled M&E positions; flag in quarterly risk register.

4.5.3. Risk C — Staff turnover

(IRO/IQA/MIS & academic leaders)

- Why it matters: High turnover erodes institutional memory and delays data collection and partnership continuity.
- Likelihood / Impact: High likelihood in some HEIs; moderate impact if mitigations are in place.
- Mitigation measures:
    - Short term: require documented SOPs and data handover templates for all key roles; cross-train two staff per function (redundancy). Responsible: HEI HR & IQA.
    - Medium term: incorporate partnership/M&E competencies into job descriptions and performance appraisals; fund short retention incentives for critical roles. Responsible: HEI leadership.
    - Monitoring signal: sudden gaps in returns or repeated "new staff learning" notes in quarterly reports.

4.5.4. Risk D — Language barriers

(English proficiency affecting EMI programs, partner communication and data instruments)

- Why it matters: Low English proficiency can limit inbound mobility, quality of EMI delivery, and access to international partner resources; it can also reduce accuracy in surveys or reporting conducted in English.
- Likelihood / Impact: Medium likelihood; medium-high impact on partnership quality.
- Mitigation measures:

    - Short term: provide bilingual data instruments (Khmer/English) and translation protocols for key documents; require language support in partnership MOUs (funded TLAs). Responsible: IRO + MoEYS language unit.
    - Medium term: fund targeted EMI/academic English training for faculty and IRO staff; include language proficiency targets in lecturer capacity plans. Responsible: HEIs with donor support.
    - Monitoring signal: high rates of "unable to engage" or misreported data where language is the cause; low EMI course completion rates.

4.5.5. Risk E — Unequal development among HEIs

(capacity and resource disparities)

- Why it matters: A "one-size-fits-all" approach will widen inequities; under-resourced HEIs may be unable to meet targets, causing national averages to be skewed and potentially creating political pushback.
- Likelihood / Impact: High likelihood; high social/political impact.
- Mitigation measures:
    - Short term: tiered targets (Tier A/B/C), differentiated support packages and a pilot-first approach to avoid pushing uniform numbers. Responsible: MoEYS + TWG.
    - Medium term: create a needs-based fund to support under-resourced HEIs for critical investments (MIS, staff training, connectivity); implement peer partnership programs pairing stronger HEIs with weaker ones. Responsible: MoEYS + donors.
    - Monitoring signal: large between-institution variances in KPI achievement and repeated requests for waivers or reclassification.

4.5.6. Risk F — Perverse incentives and data manipulation

- Why it matters: Pressure to meet centrally set numbers can lead to gaming.
- Likelihood and Impact: Low likelihood; low social impact.
- Mitigation measures: emphasize quality and process indicators initially, use mixed data sources (self-report + document verification), and include external spot audits and independent mid-term evaluation.

4.5.7. Risk G — Partner dependency

(over-reliance on a small number of external partners)

- Why it matters: Over-reliance on a single or very small number of external partners creates significant vulnerability for Cambodian higher education institutions (HEIs). If a key partner withdraws, reduces funding, changes its strategic priorities, or shifts its geographical focus, joint degree programs, student and faculty mobility, research collaboration, and capacity-building activities may be disrupted or terminated. Partner dependency can also weaken institutional ownership, reduce bargaining power, skew internationalization activities toward the interests of external actors, and undermine the long-term sustainability of internationalization efforts. For HEIs with limited resources and newly established International Relations Offices (IROs), dependency can exacerbate uneven development and hinder alignment with national policy goals.
- Likelihood and Impact: Medium to high likelihood; High impact.
- Mitigation measures: diversify partner portfolios, include sustainability clauses in MOUs, and require institutional co-investment to ensure ownership.

Chapter 5 - Conclusion

The internationalization of higher education is no longer an optional aspiration but a strategic necessity for Cambodia. As the Kingdom pursues its vision of becoming an upper-middle-income economy by 2030, the quality, relevance, and global connectedness of its higher education system will directly determine the competitiveness of its human capital. This policy guideline has been developed to address the persistent implementation gaps identified through stakeholder consultations, desk reviews, and needs analyses—gaps that have prevented existing national frameworks from translating into meaningful institutional change.

This guideline provides a coherent, evidence-based roadmap organized around four strategic pillars: modernizing curriculum through Outcome-Based Education and digital transformation; promoting structured partnerships and student/faculty mobility; upgrading lecturer capacity in pedagogy, research, and industry engagement; and strengthening ownership of internal quality assurance systems at all levels of institutional management. Each pillar is supported by specific key actions, performance indicators, and a phased implementation timeline that balances short-term feasibility with long-term ambition.

Crucially, this document moves beyond declarative policy by embedding a robust governance structure and a continuous monitoring, evaluation, and improvement mechanism. The proposed three-level governance—ministerial, institutional, and technical working groups—ensures clear accountability, while the annual M&E cycle, Priority Needs Index analysis, and corrective action protocols enable adaptive management. The integration of inclusive feedback methods, such as the World Café approach validated during stakeholder workshops, guarantees that diverse voices from top management, faculty, students, and alumni inform ongoing policy refinement.

The expected outcomes are transformative: Cambodian higher education institutions that adopt these guidelines will produce graduates with 21st-century competencies, internationally recognized qualifications, and enhanced employability. They will benefit from active international research networks, joint and dual degree programs, and digital learning ecosystems. At the national level, a more internationally integrated higher education sector will attract inbound students, foster regional cooperation within ASEAN, and contribute directly to the Royal Government’s Pentagonal Strategy for human capital development.

Implementation will demand sustained commitment from all stakeholders. The Ministry of Education, Youth and Sport, through the Directorate General of Higher Education, must provide policy leadership, resource allocation, and technical support. Higher education institutions must establish or strengthen their International Relations Offices, IQA units, and faculty development programs. Development partners, industry actors, and accreditation bodies must align their

interventions with this national framework. Crucially, success depends on moving beyond project-based, fragmented activities toward a systemic, institution-owned, and continuously improving approach to internationalization.

This policy guideline is not a static document but a living framework. It will be reviewed and updated through the mid-term (Year 3) and final (Year 6) evaluations, with revisions informed by emerging global trends, regional benchmarking, and local evidence. By embracing this guideline, Cambodia can transform its higher education landscape into one that is not only internationally competitive but also inclusive, sustainable, and deeply responsive to the nation’s development aspirations. The path forward is clear; the imperative is now.

References

Accreditation Committee of Cambodia. (n.d.). *Accreditation standards and national qualifications framework*. http://www.acc.gov.kh/

ASEAN Secretariat. (2015). *ASEAN qualifications reference framework*. https://asean.org/our-communities/asean-socio-cultural-community/education-youth/

Asian Development Bank. (2021). *Asian development outlook 2021: Financing a green and inclusive recovery*. https://www.adb.org/what-we-do/sectors/education

Asian Development Bank. (2022). *Education in Cambodia*. https://www.adb.org/countries/cambodia/education

Cambodia Cyber University Network. (n.d.). *Cyber university of Cambodia network*. https://ccun.edu.kh/

Ministry of Education, Youth and Sport. (2017). *Higher Education Vision 2030*. Royal Government of Cambodia.

Ministry of Education, Youth and Sport Cambodia. (2021). *Higher Education Roadmap*. Royal Government of Cambodia.

Ministry of Education, Youth and Sport Cambodia. (2021). *Higher education subsector strategy 2021–2030*. Royal Government of Cambodia.

Ministry of Economy and Finance Cambodia. (2021). *Digital economy and society policy framework 2021–2035*. https://mef.gov.kh/digital-economy-and-society-policy-framework-2021-2035/

Ministry of Education Youth and Sport Cambodia. (2025). *Education strategic plan 2024–2028 (2nd ed.)*. https://nepcambodia.org/wp-content/uploads/2025/03/ESP-2024-2028-Second-Edition.pdf

Ministry of Education Youth and Sport Cambodia. (2019). *Education strategic plan 2018–2024*. https://www.teachertaskforce.org/sites/default/files/2022-09/2019_MoEYS-Cambodia_Education_strategic_plan-Cambodia_EN.pdf

Ministry of Education, Youth and Sport. (2025). *FutureFit educational framework for outcome-based education in Cambodian higher education*. Royal Government of Cambodia. https://www.scribd.com/document/978596667/FEF-for-OBE-Finalized-Signed-by-Minister

OECD. (2019). *OECD learning framework 2030*. https://www.oecd.org/education/2030-project/

OECD. (2020). *Assessment framework for the OECD learning compass 2030*. https://www.oecd.org/education/2030-project/teaching-and-learning/assessment/

Royal Government of Cambodia (2023). *Pentagonal Strategy-Phase I*. Cambodia

UNESCO. (2018). *ICT competency framework for teachers*. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000371024

UNESCO. (2019). *Recommendation on open educational resources (OER)*. https://www.unesco.org/en/open-educational-resources

UNESCO. (2021). *Reimagining our futures together: A new social contract for education*. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000379707

UNESCO. (2021). *Competency-based approaches to technical and vocational education and training (TVET)*. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000379705

World Economic Forum. (2023). *The future of jobs report 2023*. https://www.weforum.org/reports/the-future-of-jobs-report-2023/

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

CHAIn

Cambodian
Higher education Advancing
in Internationalisation

គោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយ
ស្តីពី
ការអនុវត្តអន្តរជាតូបនីយកម្ម
ឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា

ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៦

UNIVERSITÄT DES SAARLANDES

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

សាកលវិទ្យាល័យ វេស្ទើន
WESTERN UNIVERSITY
Where Quality Comes First!

មាតិកា

អក្សរកាត់ 1

សេចក្តីសង្ខេប 4

ជំពូកទី១ - សេចក្តីផ្តើម 6

ជំពូកទី២ - គោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រអន្តរាគមន៍ 9

២.១. ផែនទីបង្ហាញផ្លូវឧត្តមសិក្សាឆ្នាំ ២០៣០ និងឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ 9

២.២. របៀបវារៈកំណែទម្រង់យុទ្ធសាស្ត្រអប់រំ ឆ្នាំ២០២៤-២០២៨ 14

២.៣. ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រឧត្តមសិក្សា ឆ្នាំ២០២៤-២០២៨ ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា 15

២.៤. គម្លាតនៃការតម្រង់គោលនយោបាយ និងការអនុវត្តគោលនយោបាយ 19

២.៥. គោលបំណងនៃគោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយ 22

ជំពូកទី៣ - យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់អន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សា 24

៣.១. ការធ្វើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា 24

៣.១.១. ហេតុផល 24

៣.១.២. សកម្មភាពសំខាន់ៗ 25

៣.១.៣. សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ 28

៣.១.៥. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន 30

៣.២. ការលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូ និងចល័តភាព 30

៣.២.១ ហេតុផល 30

៣.២.៣. សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ 34

៣.២.៥. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន 36

៣.៣. ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យ 37

៣.៣.១. ហេតុផល 37

៣.៣.២. សកម្មភាពសំខាន់ៗ 37

៣.៣.៣. សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ 38

៣.៣.៥. សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន 40

៣.៤. ស្ថាប័នូបនីយកម្មប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង IQA 40

៣.៤.១. ហេតុផល 40

៣.៤.២. សកម្មភាពសំខាន់ៗ 41

៣.៤.៣. សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ 43

៣.៤.៥. សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន 44

ជំពូកទី៤ - ផែនការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ 45

៤.១. រចនាសម្ព័ន្ធអភិបាលកិច្ច 45

៤.១.១. កម្រិតក្រសួង 45

៤.១.២. កម្រិតគ្រឹះស្ថាន 46

៤.១.៣. ការចូលរួម និងភាពជាដៃគូរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ 46

៤.១.៤. យន្តការសម្របសម្រួលជាតិដែលបានស្នើឡើង 47

៤.២. ផែនការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ 47

៤.២.១. ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃក្របខណ្ឌត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ 48

៤.២.២. ឧបករណ៍ និងវិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ 49

៤.២.៣. តារាងសង្ខេបសូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ 50

៤.២.៤. ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ 51

៤.៣. ការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់ 51

៤.៣.១. យន្តការប្រមូលមតិត្រឡប់ 51

៤.៣.២. វដ្តនៃការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់ 53

៤.៣.៣. យន្តការសកម្មភាពកែតម្រូវ 54

៤.៤. សូចនាករលទ្ធផល និងវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ 55

៤.៥. ហានិភ័យ និងវិធានការកាត់បន្ថយ 57

ជំពូកទី៥ - សេចក្តីសន្និដ្ឋាន 62

ឯកសារយោង 64

អក្សរកាត់

ACC	គណៈកម្មាធិការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំនៃកម្ពុជា
ADB	ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី
ASEAN	សមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍
AUN-QA	បណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យអាស៊ាន - ការធានាគុណភាព
CCUN	បណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យសាយប័រកម្ពុជា
COIL	ការរៀនសូត្រអន្តរជាតិតាមអ៊ីនធឺណិតបែបសហការ
DGHE	អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា
EMI	ការបង្រៀនដោយប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេសជាមធ្យោបាយ
ESP	ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំ
EU	សហភាពអឺរ៉ុប
FEF	ក្របខណ្ឌអប់រំអនាគតផល
HEI(s)	គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា
HR	ធនធានមនុស្ស
IQA	ការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
IRO	ការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ
I@H	អន្តរជាតូបនីយកម្មនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឬក្នុងប្រទេស
KPI	សូចនាករការអនុវត្តសំខាន់ៗ
LMS	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា
M&E	ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ
MoEYS	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
MoU	អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា
OBE	ការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល
PNI	សន្ទស្សន៍តម្រូវការអាទិភាព
PPIU	សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញអន្តរជាតិ
QA	ការធានាគុណភាព
SWOT/TOWS	ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ ឱកាស និងការគំរាមកំហែង/ការគំរាមកំហែង ឱកាស ចំណុចខ្សោយ និងចំណុចខ្លាំង
TWG	ក្រុមការងារបច្ចេកទេស
UMAP	ចល័តភាពកម្រិតមហាវិទ្យាល័យនៅអាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក

បញ្ជីរូបភាព

រូបភាពទី១៖ សេចក្តីសង្ខេបនៃផែនទីបង្ហាញផ្លូវឆ្នាំ២០៣០។ 9
រូបភាពទី២៖ គោលបំណង៣.២. លើកកម្ពស់កម្មវិធីសិក្សាអន្តរជាតិ និងតំបន់។ 11
រូបភាពទី៣: គោលបំណង ៣.២៖ លើកកម្ពស់កម្មវិធីសិក្សាអន្តរជាតិ និងតំបន់។ 12
រូបភាពទី៤៖ សេចក្តីសង្ខេបនៃសូចនាករសំខាន់ៗនៃគោលដៅទី៣(អន្តរជាតូបនីយកម្ម) សម្រាប់ដំណាក់កាលទី២ (២០២៣–២០២៧) និងដំណាក់កាលទី៣ (២០២៨–២០៣២)។ 13
រូបភាពទី៥: សេចក្តីសង្ខេបនៃសកម្មភាពសំខាន់ៗដែល គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាអាចអនុម័តដើម្បីលើកកម្ពស់អន្តរជាតូបនីយកម្មជាការឆ្លើយតបទៅនឹងផែនការយុទ្ធសាស្តអប់រំឆ្នាំ ២០២៤–២០២៨។ 14
រូបភាពទី៦៖ វិស័យសំខាន់ៗចំនួនប្រាំបីនៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្រ្ត ២០២៤-២០២៨។ 15
រូបភាពទី៧៖ សេចក្តីសង្ខេបនៃគោលបំណងសំខាន់ៗ។ 17
រូបភាពទី៨៖ មាត្រដ្ឋានមូលដ្ឋានត្រូវបានកំណត់នៅនិស្សិត ៦-៣០ នាក់ ដោយគោលដៅត្រូវសម្រេចឱ្យបាននៅឆ្នាំ ២០២៨។ 18

តារាង

តារាងទី១៖ សេចក្តីសង្ខេបនៃធាតុចូលពី ToT WS6 ដែលត្រូវបានដាក់ជាក្រុមទៅតាមផ្នែកប្រធានបទដែលបានកំណត់។ 20
តារាងទី២៖ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវនៅកម្រិតក្រសួង។ 45
តារាងទី៣៖ រចនាសម្ព័ន្ធ និងការទទួលខុសត្រូវផ្នែកបង្រៀន។ 46
តារាងទី៤៖ ក្រុមអ្នកពាក់ព័ន្ធ និងយន្តការចូលរួម។ 46
តារាងទី៥៖ យន្តការដែលស្នើឡើងដោយការសម្របសម្រួលថ្នាក់ជាតិ។ 47
តារាងទី៦៖ ក្របខណ្ឌត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។ 48
តារាងទី៧៖ ឧបករណ៍ និងវិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ។ 49
តារាងទី៨៖ តំបន់យុទ្ធសាស្ត្រ គំរូ សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ ប្រភពទិន្នន័យ និងភាពញឹកញាប់នៃការរាយការណ៍។ 50
តារាងទី៩៖ សមាសភាពប្រព័ន្ធ និងការពិពណ៌នា។ 51
តារាងទី១០៖ យន្តការប្រមូលមតិត្រឡប់។ 51
តារាងទី១១៖ វដ្តនៃការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់។ 53
តារាងទី១២៖ យន្តការសកម្មភាពកែតម្រូវ។ 54

សេចក្តីសង្ខេប

ចក្ខុវិស័យនៃគោលការណ៍ណែនាំ អន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាព លទ្ធភាពការងារ និងការប្រកួតប្រជែងជាសកល ក្នុងការរួមចំណែកសម្រេចគោលដៅសេដ្ឋកិច្ចឆ្នាំ ២០៣០ និងឆ្នាំបន្តបន្ទាប់របស់ប្រទេស។

គោលបំណងយុទ្ធសាស្ត្រ ៖ អនុវត្តចក្ខុវិស័យនោះតាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រចំនួនបួនគឺ ទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា ការលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូ និងចល័តភាព ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យ និងប្រព័ន្ធធានាគុណភាពផ្ទៃក្នុង ដែលត្រូវបានអនុវត្តជាដំណាក់កាលៗ តាមរយៈអភិបាលកិច្ចកម្រិតជាតិ និងកម្រិតគ្រឹះស្ថាន និងរបបត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដ៏រឹងមាំ រួមជាមួយនឹងសូចនាករអនុវត្តសំខាន់ៗជាក់ស្តែង។

បរិបទ៖

ប្រព័ន្ធអប់រំឧត្តមសិក្សារបស់ប្រទេសកម្ពុជាមានការរីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័ស ប៉ុន្តែមានការប្រឈមមុខនឹងចន្លោះប្រហោងជាបន្តបន្ទាប់៖ កម្មវិធីសិក្សាហួសសម័យ ចល័តភាពនិស្សិត និងសាស្ត្រាចារ្យមានកម្រិតទាប ភាពជាដៃគូអន្តរជាតិនៅមានកម្រិត ការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងខ្សោយ និងសមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យមិនគ្រប់គ្រាន់។ ក្របខណ្ឌជាតិដូចជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវឧត្តមសិក្សាឆ្នាំ ២០៣០ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំ ២០២៤-២០២៨ និងយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណដំណាក់កាលទី១ បានកំណត់អាទិភាពយ៉ាងច្បាស់លាស់ថាអន្តរជាតូបនីយកម្មគឺជាកត្តាជំរុញគុណភាព និងការប្រកួតប្រជែងជាសកល។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការធ្វើសិក្ខាសាលាជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធបានបង្ហាញពីចន្លោះប្រហោងនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយរួមមាន៖ ការយល់ដឹងនៅតែទាប សកម្មភាពធ្វើដោយឡែកពីគ្នា ហើយគ្រឹះស្ថានជាច្រើនខ្វះការិយាល័យអន្តរជាតិដែលមានឆន្ទៈការងារ ឬការសម្របសម្រួលជាប្រព័ន្ធ។

គោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយនេះ ផ្តល់នូវការណែនាំដែលអាចអនុវត្តបានសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា ដើម្បីដំណើរការអន្តរជាតូបនីយកម្មតាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រចំនួនបួន។ ទីមួយ ការធ្វើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សាតាមរយៈការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល (OBE) បរិវត្តកម្មឌីជីថលតាមរយៈបណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យសាយប័រកម្ពុជា (CCUN) និងការពិនិត្យឡើងវិញលើកម្មវិធីដែលមានលក្ខណៈស្របតាមឧស្សាហកម្ម។ ទីពីរ ការលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូ និងចល័តភាព ដោយបង្កើតការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ (IROs) ការពង្រីកការផ្លាស់ប្តូរនិស្សិត (AIMS, UMAP) ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធផ្ទេរក្រេឌីត និងពង្រីកការបង្រៀនដោយប្រើភាសាអង់គ្លេស។ ទីបី ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យលើផ្នែកគរុកោសល្យប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត (innovative pedagogies)

ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការរៀនសូត្រ វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ និងការចូលរួមរបស់ឧស្សាហកម្ម។ ទីបួន ការពង្រឹងភាពជាម្ចាស់នៃការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង តាមរយៈការបង្កើតជាផ្លូវការនូវគណៈកម្មាធិការ និងការិយាល័យធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ការធ្វើស្វ័យវាយតម្លៃ និងការធ្វើសវនកម្មផ្ទៃក្នុងជាប្រចាំ និងការស្វែងរកការទទួលស្គាល់ថ្នាក់ជាតិ(ពីគណៈកម្មាធិការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំនៃកម្ពុជា ACC) និងកម្រិតតំបន់(ស្ថាប័នទទួលស្គាល់គុណភាពនៃបណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យអាស៊ាន)។

ការអនុវត្តអនុវត្តតាមផែនទីបង្ហាញផ្លូវជាដំណាក់កាល។ ដំណាក់កាលទី១ (១-២ ឆ្នាំ) ផ្តោតលើមូលដ្ឋានគ្រឹះ៖ ការវាយតម្លៃមូលដ្ឋាន ការផ្សព្វផ្សាយគោលនយោបាយ រចនាសម្ព័ន្ធស្ថាប័ន (IRO, IQA, LMS) ការបណ្តុះបណ្តាលសាស្ត្រាចារ្យ និងកម្មវិធីសាកល្បង។ ដំណាក់កាលទី២ (៣-៥ ឆ្នាំ) ការពង្រីកអន្តរាគមន៍ប្រកបដោយភាពជោគជ័យ៖ ចល័តភាពដែលបានពង្រីក កម្រិតសញ្ញាបត្ររួមគ្នា ការទទួលស្គាល់គ្រឹះស្ថាន និងកិច្ចសហការស្រាវជ្រាវកាន់តែស៊ីជម្រៅ។ ដំណាក់កាលទី៣ (លើសពី ៥ ឆ្នាំ) បញ្ចូលអន្តរជាតូបនីយកម្មទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍ និងវាយតម្លៃបង្កើតស្តង់ដាធៀបនឹងថ្នាក់ដឹកនាំអាស៊ាន។

អភិបាលកិច្ច គឺពាក់ព័ន្ធនឹងគណៈកម្មាធិការដឹកនាំថ្នាក់ជាតិ (ដឹកនាំដោយ អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា សម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យជាយុទ្ធសាស្ត្រ) ក្រុមការងារបច្ចេកទេសសម្រាប់សម្របសម្រួល និងក្រុមការងារកម្រិតគ្រឹះស្ថាន (សម្រាប់ផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ)។ ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃរួមមានការស្ទង់មតិតាម គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ប្រចាំឆ្នាំ មតិត្រឡប់ពីភាគីពាក់ព័ន្ធ ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ (ឆ្នាំទី៣) និងចុងក្រោយ (ឆ្នាំទី៦) ដោយប្រើសន្ទស្សន៍តម្រូវការអាទិភាព និងការវិភាគចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ ឱកាស និងការគំរាមកំហែង (SWOT)/ការគំរាមកំហែង ឱកាស ចំណុចខ្សោយ និងចំណុចខ្លាំង (TOWS)។ វដ្តកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់នៃការប្រមូលទិន្នន័យ ការវិភាគមតិត្រឡប់ និងការធ្វើផែនការសកម្មភាព គឺដើម្បីធានានូវការគ្រប់គ្រងការសម្របខ្លួន។ នៅពេលដែលការសម្រេចសូចនាករវាយតម្លៃគុណភាពអប់រំ (សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ) គោលដៅ បានទាបជាង៨០% នោះយន្តការសកម្មភាពកែតម្រូវ នឹងត្រូវបានលេចជារូបរាងឡើង។

សរុបមក គោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយនេះផ្តល់នូវក្របខណ្ឌដ៏ស៊ីសង្វាក់គ្នា និងផ្អែកលើភស្តុតាង ដើម្បីផ្លាស់ប្តូចក្ខុវិស័យជាតិទៅជាអន្តរជាតូបនីយកម្មប្រកបដោយចីរភាព។ តាមរយៈការអនុម័តយុទ្ធសាស្ត្រទាំងបួននេះ និងផែនទីបង្ហាញផ្លូវជាដំណាក់កាលៗ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាអាចបង្កើនគុណភាពសិក្សា លទ្ធភាពការងារសម្រាប់និស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា និងការប្រកួតប្រជែងក្នុងតំបន់ ដោយគាំទ្រដល់ការសម្រេចគោលដៅរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងការក្លាយជាសេដ្ឋកិច្ចដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៣០។

ជំពូកទី១ - សេចក្តីផ្តើម

ប្រព័ន្ធអប់រំឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា បានឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងសំខាន់ក្នុង រយៈពេលពីរទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះ ដែលជាលទ្ធផលនៃការកសាងឡើងវិញក្រោយជម្លោះ កំណើនប្រជាសាស្ត្រ និងរបៀបវារៈអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គមដ៏ទូលំទូលាយរបស់ប្រទេស (MoEYS, 2025)។ ចេញពីប្រព័ន្ធតូច និងមានលក្ខណៈមជ្ឈការខ្ពស់មួយនៅដើមទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០ ការអប់រំឧត្តមសិក្សាបានពង្រីកយ៉ាងឆាប់រហ័សនូវចំនួនគ្រឹះស្ថាន ការចុះឈ្មោះចូលរៀនរបស់និស្សិត ភាពចម្រុះនៃកម្មវិធី និងអភិបាលកិច្ច។ នៅដំណាក់កាលដំបូងនៃការអភិវឌ្ឍន៍ ឧត្តមសិក្សាបានផ្តោតជាចម្បងលើការកសាងឡើងវិញនូវធនធានមនុស្សជាមូលដ្ឋាន និងការផ្គត់ផ្គង់វិស័យសាធារណៈ និងឯកជនជាមួយនឹងអ្នកជំនាញដែលមានសមត្ថភាព។ ក្រោយមកទៀត កំណែទម្រង់បានផ្លាស់ប្តូរគ្រប់វិស័យឆ្ពោះទៅរកការធ្វើពិពិធកម្មកាន់តែច្រើន ការកើនឡើងនៃការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជន និងការតម្រឹមកាន់តែខ្លាំងឡើងជាមួយនឹងតម្រូវការទីផ្សារការងារ។ ការបង្កើតក្របខណ្ឌបទប្បញ្ញត្តិ យន្តការធានាគុណភាព និងដំណើរការទទួលស្គាល់ បានរួមចំណែកធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនៃការទទួលខុសត្រូវរបស់គ្រឹះស្ថាន និងភាពស៊ីសង្វាក់គ្នារបស់ប្រព័ន្ធ។ ការវិវត្តថ្មីៗ បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីការយកចិត្តទុកដាក់ជាគោលនយោបាយយ៉ាងច្បាស់លាស់លើគុណភាព ភាពពាក់ព័ន្ធ និងភាពប្រកួតប្រជែង។ ក្រោមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨ និងយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណដំណាក់កាលទី១ (២០២៣-២០២៨) របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ឧត្តមសិក្សាត្រូវបានចាត់ជាកម្លាំងចលករដ៏សំខាន់នៃការអភិវឌ្ឍជាតិ នវានុវត្តន៍ និងការធ្វើសមាហរណកម្មក្នុងតំបន់។ កំណែទម្រង់បានផ្តល់អាទិភាពដល់ការធ្វើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា ការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល ការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍ បរិវត្តកម្មឌីជីថល និងអភិបាលកិច្ចកាន់តែប្រសើរឡើងនៃគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។ សន្និបាតអប់រំឆ្នាំ២០២៥ បានគូសបញ្ជាក់ពីវឌ្ឍនភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងការពង្រីកការចូលរៀននៅឧត្តមសិក្សា (ដោយបង្កើនភាគរយនៃអត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនក្នុងចំណោមក្រុមអាយុពី១៨-២២ឆ្នាំដល់ទៅ១៩%) ការពង្រឹងសមត្ថភាពស្រាវជ្រាវ និងការលើកកម្ពស់ទំនាក់ទំនងកាន់តែរឹងមាំរវាងសាកលវិទ្យាល័យ ឧស្សាហកម្ម និងសង្គម។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ ប្រព័ន្ធឧត្តមសិក្សានេះនៅតែបន្តប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈមដូចជា កម្មវិធីសិក្សាដែលមិនទាន់បានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព កង្វះភាពជាដៃគូនិងចល័តភាព សមត្ថភាពរបស់សាស្ត្រាចារ្យសម្រាប់កម្មវិធីសិក្សាដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងការធានាគុណភាពផ្ទៃក្នុងនៅមានកម្រិតខ្សោយ។

អន្តរជាតូបនីយកម្ម បានក្លាយជាវិមាត្រកណ្តាលនៃការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងពិភពលោក ដែលត្រូវបានជំរុញដោយការកើនឡើងនៃចល័តភាពសិក្សា កិច្ចសហការស្រាវជ្រាវឆ្លងដែន ភាពជាដៃគូអន្តរជាតិ និងតម្រូវការក្នុងការផ្តល់និស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សានូវសមត្ថភាពសកលសម្រាប់សេដ្ឋកិច្ចផ្អែកលើចំណេះដឹងដែលមានការប្រកួតប្រជែង។ នៅក្នុងបរិបទនៃការវិវត្តន៍នេះ អន្តរជាតូបនីយកម្ម

ឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាបានក្លាយជាអាទិភាពជាយុទ្ធសាស្ត្រផង និងជាការឆ្លើយតបចាំបាច់ផងចំពោះនិន្នាការសកល និងតំបន់នៃការអប់រំឧត្តមសិក្សា។ ចល័តភាពនិស្សិត និងបុគ្គលិក ភាពជាដៃគូអន្តរជាតិការស្រាវជ្រាវរួមគ្នា អន្តរជាតូបនីយកម្មកម្មវិធីសិក្សា ត្រូវបានទទួលស្គាល់កាន់តែខ្លាំងឡើងថាជាឧបករណ៍ដើម្បីបង្កើនគុណភាពសិក្សា សមត្ថភាពគ្រឹះស្ថាន និងភាពពាក់ព័ន្ធសកល។ ដូច្នេះ ប្រព័ន្ធអប់រំឧត្តមសិក្សារបស់កម្ពុជាកំពុងស្ថិតនៅចំណុចសំខាន់មួយ ហើយការណែនាំគោលនយោបាយ អន្តរជាតូបនីយកម្មដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធ និងស៊ីសង្វាក់គ្នា គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ដើម្បីធានាថា ការចូលរួមអន្តរជាតិគឺមានលក្ខណៈបរិយាបន្ន ស្របតាមអាទិភាពជាតិ និងមាននិរន្តរភាពក្នុងរយៈពេលវែង។

អន្តរជាតូបនីយកម្មនៃឧត្តមសិក្សាមិនត្រឹមតែជាបញ្ហានៃការចូលរួមជាសកលប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏ជាឧបករណ៍យុទ្ធសាស្ត្រមួយដើម្បីបង្កើនគុណភាព នវានុវត្តន៍ និងសមត្ថភាពគ្រឹះស្ថានផងដែរ។ នៅកម្ពុជា អន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សាត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយជាតិ រួមទាំងផែនទីបង្ហាញផ្លូវអប់រំឆ្នាំ២០៣០ ជាមួយនឹងការសង្កត់ធ្ងន់កាន់តែខ្លាំងឡើងលើកម្មវិធីចល័តភាព កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់ក្នុងអាស៊ាន និងភាពជាដៃគូជាមួយគ្រឹះស្ថានអន្តរជាតិ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការរកឃើញពីរបាយការណ៍ពិនិត្យឡើងវិញ និងការវិភាគតម្រូវការដែលធ្វើឡើងដោយសាកលវិទ្យាល័យ Alicante ប្រទេសអេស្ប៉ាញ ក្រោមគម្រោង CHAIn បង្ហាញថា អន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សាកម្ពុជានៅតែស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលដំបូង និងមិនស្មើគ្នា។ ខណៈពេលដែលគ្រឹះស្ថានជាច្រើនបង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែការអនុវត្តសកម្មភាពជារឿយៗមិនមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា ផ្អែកលើគម្រោង និងខ្វះការរួមបញ្ចូលទៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់គ្រឹះស្ថាន។ ភាពមិនទូលំទូលាយផ្នែករចនាសម្ព័ន្ធនៅតែបន្តមាន រួមទាំងអវត្តមាននៃការិយាល័យអន្តរជាតិដែលមានធន្ធៈខ្ពស់ នៅតាមគ្រឹះស្ថានមួយចំនួន តួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវមិនច្បាស់លាស់ និងយន្តការសម្របសម្រួលនៅខ្សោយ។ គម្លាតសមត្ថភាពក៏ជាបញ្ហាជាក់ស្តែងផងដែរ ជាពិសេសនៅក្នុងជំនាញភាសាអង់គ្លេស ការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីអន្តរជាតិ និងការត្រៀមខ្លួនរបស់បុគ្គលិកសិក្សាសម្រាប់ការចូលរួមជាសកល។ លើសពីនេះ កម្រិតចល័តភាពរបស់និស្សិត និងបុគ្គលិកនៅតែទាប ប្រព័ន្ធសម្រាប់ការផ្ទេរ និងការទទួលស្គាល់ក្រេឌីតមិនទាន់អភិវឌ្ឍន៍នៅឡើយ ហើយកិច្ចសហការស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិក៏មានកម្រិត។ បញ្ហាប្រឈមទាំងនេះនឹងកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងដោយការរឹតបន្តឹងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការលើកទឹកចិត្តមានកម្រិត និងចក្ខុវិស័យអន្តរជាតូបនីយកម្មរបស់គ្រឹះស្ថាននៅតូចចង្អៀត ។ ជាលទ្ធផល វិធីសាស្ត្រដ៏ស៊ីសង្វាក់គ្នា និងទូលំទូលាយជាងមុន គឺត្រូវបានទាមទារឲ្យកើតមានឡើង ដោយមានការគាំទ្រពីការណែនាំគោលនយោបាយច្បាស់លាស់ ក្របខណ្ឌគ្រឹះស្ថានដែលបាន

ពង្រឹង និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពតាមគោលដៅ ដើម្បីធានាថា អន្តរជាតូបនីយកម្ម នឹងរួមចំណែក យ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព ប្រកបដោយបរិយាបន្ន និងមានចីរភាព ក្នុងការលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា។

ជំពូកទី២ - គោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រអន្តរាគមន៍

២.១. ផែនទីបង្ហាញផ្លូវឧត្តមសិក្សាឆ្នាំ ២០៣០ និងឆ្នាំបន្តបន្ទាប់

ផ្នែកនេះបង្ហាញពីសេចក្តីសង្ខេបនៃផែនទីបង្ហាញផ្លូវឆ្នាំ២០៣០[1] ដោយផ្តោតជាពិសេសលើគោលដៅនៃអន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សា។ ផែនទីបង្ហាញផ្លូវនេះកំណត់គោលដៅចំនួន ៤ គោលបំណងចំនួន ៩ យុទ្ធសាស្ត្រចំនួន ២៣ និងចំនុចដៅចំនួន ១៤៤។ គោលដៅទាំងបួនគឺ៖

1. គុណភាព និងភាពពាក់ព័ន្ធ
2. ការចូលរៀន និងសមធម៌
3. **អន្តរជាតូបនីយកម្ម**
4. អភិបាលកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

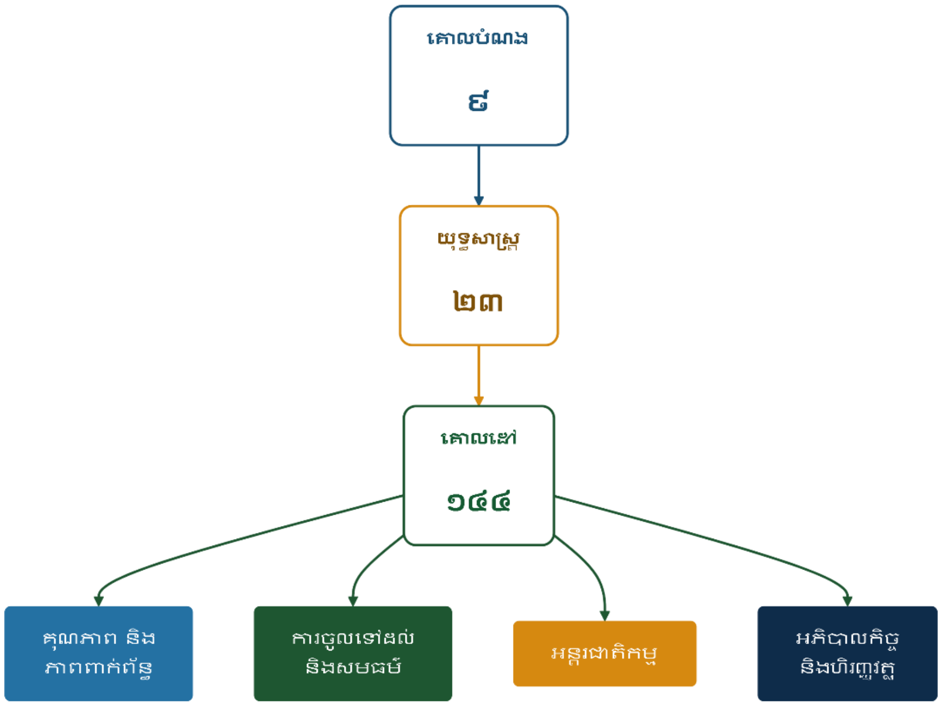

រូបភាពទី១៖ សេចក្តីសង្ខេបនៃផែនទីបង្ហាញផ្លូវឆ្នាំ២០៣០។

[1] *ផែនទីបង្ហាញផ្លូវសម្រាប់ការអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាឆ្នាំ ២០៣០ និងបន្តបន្ទាប់* ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៧។

គោលដៅទី ៣៖ អន្តរជាតូបនីយកម្មនៃឧត្តមសិក្សា

ផ្តោតលើការពង្រឹងវិមាត្រអន្តរជាតិនៃឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា។ វាមានគោលបំណងពីរដែល គាំទ្រដោយយុទ្ធសាស្ត្រចំនួនប្រាំ។

គោលបំណង ៣.១៖ លើកកម្ពស់ភាពចល័តសិក្សា និងកិច្ចសហការ

គោលបំណងនេះមានគោលបំណងពង្រីកការចល័តចូល និងចេញរបស់សាស្ត្រាចារ្យ និងនិស្សិត ដើម្បីបង្កើនគុណភាព និងការឈរជើងរបស់ឧត្តមសិក្សាកម្ពុជានៅក្នុងតំបន់អាស៊ាន និងអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក។ សាស្ត្រាចារ្យកម្ពុជាទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីជំនាញពីបរទេស ខណៈពេលដែលសាស្ត្រាចារ្យបរទេសពង្រឹងគ្រឹះស្ថានក្នុងស្រុកតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹង ការស្រាវជ្រាវរួមគ្នា និងកិច្ចសហការនានា។ និស្សិតទទួលបានបទពិសោធន៍អន្តរជាតិ និងលទ្ធភាពការងារ ខណៈដែលគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាពង្រឹងកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ភាពជាដៃគូ និងការប្រកួតប្រជែងរបស់ពួកគេនៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ពិភពលោក។ បច្ចុប្បន្ននេះ ការចល័តនៅតែទាបបើប្រៀបធៀបទៅនឹងដៃគូក្នុងតំបន់ ដោយចំនួននិស្សិតចេញមានចំនួនច្រើនជាងនិស្សិតចូល ហើយការចល័តនិស្សិតក៏ច្រើនជាងការចល័តសាស្ត្រាចារ្យ។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ រដ្ឋាភិបាលនឹងណែនាំយុទ្ធសាស្ត្រចល័តសាស្ត្រាចារ្យជាតិដែលបានបញ្ចូលនៅក្នុងផែនការរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ផ្តល់មូលនិធិដល់គ្រឹះស្ថានដែលបានជ្រើសរើស និងពង្រីកការផ្លាស់ប្តូរនិស្សិតជាមួយដៃគូអាស៊ាន និងអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក។ ក្នុងរយៈពេលមធ្យម ការផ្តោតអារម្មណ៍គឺទៅលើការផ្លាស់ប្តូររយៈពេលវែង តាមរយៈការឧបត្ថម្ភ និងអាហារូបករណ៍ ខណៈពេលដែលក្នុងរយៈពេលខ្លី ទិន្នន័យជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ចល័តសាស្ត្រាចារ្យ និងនិស្សិតនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង។ *សូមមើលរូបភាព ទី២ ខាងក្រោម។*

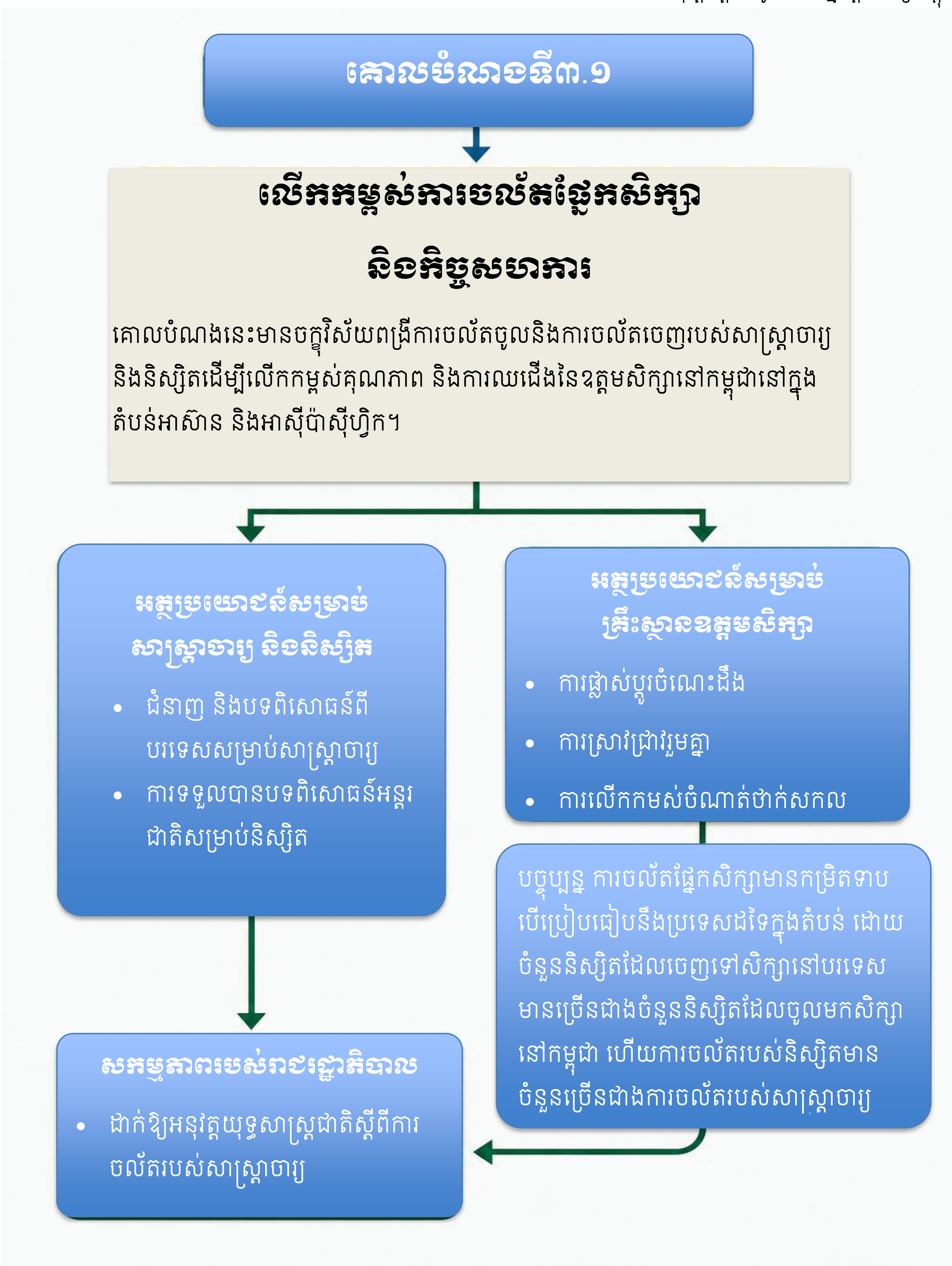

រូបភាពទី២៖ គោលបំណង៣.២. លើកកម្ពស់កម្មវិធីសិក្សាអន្តរជាតិ និងតំបន់។

គោលបំណង ៣.២៖ លើកកម្ពស់កម្មវិធីសិក្សាអន្តរជាតិ និងតំបន់

គោលបំណងនេះសង្កត់ធ្ងន់លើការចល័តកម្មវិធី និងគ្រឹះស្ថាន ជាពិសេសការចល័តចូលមកប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីជំរុញគុណភាព និងឋានៈនៃការអប់រំឧត្តមសិក្សា។ ក្នុងរយៈពេលមធ្យមទៅវែង គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាឈានមុខគេរបស់កម្ពុជា ត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងបង្កើតកម្មវិធីសិក្សាភ្លោះ និងកម្មវិធីសញ្ញាបត្ររួមគ្នានៅក្នុងជំនាញអភិវឌ្ឍន៍ជាអាទិភាព ជាមួយដៃគូក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ ជាពិសេសនៅក្នុងតំបន់អាស៊ាន និងអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក។ អាទិភាពគួរតែ ត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យវិស័យ STEAM ដើម្បីបំពេញតម្រូវការកម្លាំងពលកម្មក្នុងស្រុក និងគាំទ្រដល់ការចល័តកម្លាំង ពលកម្មជំនាញ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ប្រទេសកម្ពុជាមានការរៀបចំការសិក្សាភ្លោះ ឬសញ្ញាបត្ររួមគ្នាតិចតួចណាស់ ដែលទាមទាឱ្យមានការអនុវត្តជាបន្ទាន់។ ការគាំទ្រពីរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ទាំងផ្នែកបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការរៀបចំគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាសម្រាប់ភាពជាដៃគូទាំងនេះ។ ការចល័តគ្រឹះស្ថានក៏មាន សារៈសំខាន់ដូចគ្នាដែរ។ រដ្ឋាភិបាលគួរតែលើកទឹកចិត្តគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាបរទេសដែលមានចំណាត់ថ្នាក់ល្អ ឱ្យបង្កើតសាខា និងការិយាល័យតំណាងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយធ្វើតាមឧទាហរណ៍ពីប្រទេសម៉ាឡេស៊ី និង វៀតណាម។ នេះតម្រូវឱ្យមានក្របខណ្ឌច្បាប់គាំទ្រ ដើម្បីទាក់ទាញសាកលវិទ្យាល័យល្បីៗពីអាស៊ាន និងអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក ។ *សូមមើលរូបភាពទី៣ ខាងក្រោម។*

រូបភាពទី៣: គោលបំណង ៣.២៖ លើកកម្ពស់កម្មវិធីសិក្សាអន្តរជាតិ និងតំបន់។

ដើម្បីសម្រេចបាននូវចក្ខុវិស័យ និងបេសកកម្មនេះ ផែនទីបង្ហាញផ្លូវបានគូសបញ្ជាក់ពីដំណាក់កាលអនុវត្តចំនួនបី ដែលដំណាក់កាលនីមួយៗមានសូចនាករសំខាន់ៗដែលបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់។ ដោយសារ

គោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយត្រូវបានគ្រោងនឹងដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ចាប់ពីឆ្នាំ ២០២៦ តទៅ ការសង្កត់ធ្ងន់នឹងត្រូវបានដាក់លើដំណាក់កាលទី២ (២០២៣-២០២៧) សម្រាប់សកម្មភាពរយៈពេលខ្លី និងដំណាក់កាលទី៣ (២០២៨-២០៣២) សម្រាប់យុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែង។ ខាងក្រោមនេះគឺជាសេចក្តីសង្ខេបនៃសូចនាករសំខាន់ៗនៃគោលដៅទី ៣ (អន្តរជាតូបនីយកម្ម) សម្រាប់ដំណាក់កាលទី២ (២០២៣-២០២៧) និងដំណាក់កាលទី៣ (២០២៨-២០៣២)។

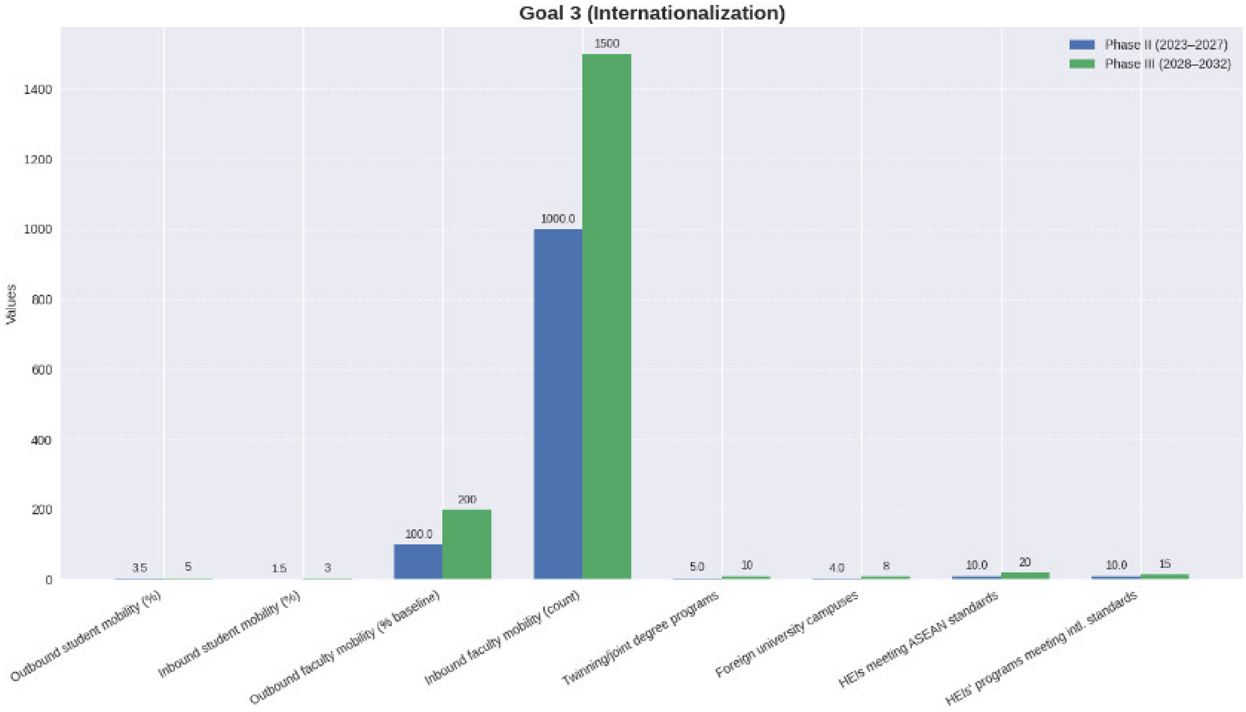

រូបភាពទី៤៖ សេចក្តីសង្ខេបនៃសូចនាករសំខាន់ៗនៃគោលដៅទី៣(អន្តរជាតូបនីយកម្ម) សម្រាប់ដំណាក់កាលទី២ (២០២៣–២០២៧) និងដំណាក់កាលទី៣ (២០២៨–២០៣២)។

សរុបមក ផែនទីបង្ហាញផ្លូវនេះផ្តល់នូវការណែនាំច្បាស់លាស់ដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាស្តីពីការពង្រឹង និងពង្រីកអន្តរជាតូបនីយកម្ម។ ផែនទីបង្ហាញផ្លូវនេះ ត្រូវបានបែងចែកជាបីដំណាក់កាល៖ រយៈពេលខ្លី (២០១៨-២០២២) រយៈពេលមធ្យម (២០២៣-២០២៧) និងរយៈពេលវែង (២០២៨-២០៣២)។ ទោះបីជាដំណាក់កាលរយៈពេលខ្លីបានកន្លងផុតទៅហើយក៏ដោយ ក៏គោលបំណងរបស់វាមិនទាន់បានបញ្ចប់ពេញលេញនៅឡើយទេ។ ឥឡូវនេះ គ្រឹះស្ថាននានាគួរតែ អនុវត្តវិធានការដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅអន្តរជាតូបនីយកម្មនៅក្នុងដំណាក់កាលទីពីរ ដែលនឹងបន្តទៅដំណាក់កាលទីបី ដែលនឹងឈានដល់កម្រិតកំពូលនៅឆ្នាំ២០៣២។

គោលបំណងសំខាន់នៃគោលដៅទី៣ ក្នុងផែនទីបង្ហាញផ្លូវ ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុងតារាងទី១ ខាងលើ គឺដើម្បីជំរុញអន្តរជាតូបនីយកម្ម។ នៅក្នុងដំណាក់កាលទីពីរ និងដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាគួរតែផ្តោតលើការពង្រីកឱកាសសម្រាប់ការចល័តនិស្សិត និងការចូលរៀន ជាពិសេស ដោយការបង្កើនចំនួននិស្សិតបរទេសមកសិក្សានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងលើកកម្ពស់ការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលិកសិក្សា។ ការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសគួរតែត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យការចល័តបុគ្គលិកទៅបរទេស ខណៈពេលដែលអាទិភាពសំខាន់មួយទៀតគឺការបង្កើនគុណភាព

នៃការអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សា ដោយធានាការទទួលស្គាល់កម្មវិធីសិក្សាក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ ផែនទីបង្ហាញផ្លូវលើកទឹកចិត្តភាគីពាក់ព័ន្ធឱ្យពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយគ្រឹះស្ថានបរទេស ដែលអាចរួមចំណែកដល់ការពង្រីកការផ្តល់ការអប់រំនៅកម្ពុជា។

២.២. របៀបវារៈកំណែទម្រង់យុទ្ធសាស្ត្រអប់រំ ឆ្នាំ២០២៤-២០២៨

របៀបវារៈកំណែទម្រង់យុទ្ធសាស្ត្រអប់រំ ឆ្នាំ២០២៤-២០២៨ កំនត់អន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សាជាអាទិភាពកំណែទម្រង់កណ្តាល ដោយគូសបញ្ជាក់ពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់កម្ពុជាក្នុងការតម្រង់ ប្រព័ន្ធសិក្សារបស់ខ្លួនជាមួយនឹងស្តង់ដារតំបន់ និងពិភពលោក។ ក្នុងនាមជាអាទិភាពកំនត់ការផ្លាស់ប្តូរមួយក្នុងចំណោមអាទិភាពទាំងប្រាំពីរ អន្តរជាតូបនីយកម្មជំរុញឲ្យមានភាពជាដៃគូសកល ចល័តភាពសាស្ត្រាចារ្យ និងការទទួលស្គាល់ទូទាំងអាស៊ាន និងលើសពីនេះ។ តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីសកម្មភាពសំខាន់ៗ ដែលគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានីមួយៗអាចអនុម័តយកដើម្បីលើកកម្ពស់អន្តរជាតូបនីយកម្មឲ្យឆ្លើយតបទៅនឹងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨ ហើយដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងស្របតាមបរិបទ និងគោលដៅរបស់គ្រឹះស្ថាននីមួយៗ។ អន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សាគឺជាអាទិភាពកំណែទម្រង់មួយក្នុងចំណោមអាទិភាពទាំងប្រាំពីរ។

រូបភាពទី៥: សេចក្តីសង្ខេបនៃសកម្មភាពសំខាន់ៗដែល គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា អាចអនុម័តយកដើម្បីលើកកម្ពស់អន្តរជាតូបនីយកម្មឲ្យឆ្លើយតបទៅនឹងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឆ្នាំ ២០២៤–២០២៨។

សរុបមក អាទិភាពអន្តរជាតិនីយកម្មក្នុងរបៀបវារៈកំណែទម្រង់យុទ្ធសាស្ត្រអប់រំ ឆ្នាំ២០២៤-២០២៨ ផ្តល់ឱ្យគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងទិសដៅ និងឱកាសដើម្បីពង្រីកការចូលរួមជាសកលរបស់ពួកគេ។ តាមរយៈការអនុម័តសកម្មភាពសមស្របតាមបរិបទ ដូចជាអាហារូបករណ៍ ការចល័តសាស្ត្រាចារ្យ កិច្ចសហការអាស៊ាន និងសកលលោក និងគំនិតផ្តួចផ្តើមការទទួលស្គាល់ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាមិនត្រឹមតែឆ្លើយតបទៅនឹងអាទិភាពកំណែទម្រង់ជាតិប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបង្កើតបរិយាកាសល្អសម្រាប់ឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាឲ្យកាន់តែមានការប្រកួតប្រជែង បរិយាបន្ន និងមានការតភ្ជាប់ជាសកលផងដែរ។

២.៣. ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រឧត្តមសិក្សា ឆ្នាំ២០២៤-២០២៨ ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

អាទិភាពរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (MoEYS) ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងដំណាក់កាលទីមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណរបស់រដ្ឋាភិបាលមាន វិស័យសំខាន់ៗចំនួនប្រាំបី។ វិស័យអាទិភាពអាចមើលឃើញនៅក្នុងរូបភាពទី៦ ដូចខាងក្រោម៖

រូបភាពទី៦៖ វិស័យសំខាន់ៗចំនួនប្រាំបីនៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ២០២៤-២០២៨។

រូបភាពទី៦បានគូសបញ្ជាក់ពីកម្មវិធីអាទិភាពចំនួនប្រាំ៖ (១) ការកែទម្រង់សាលារៀនសម្រាប់ការទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព និងបរិយាបន្ន (២) ការកែលម្អការចូលរៀន គុណភាព និងភាពពាក់ព័ន្ធនៃឧត្តមសិក្សា និងការអភិវឌ្ឍការស្រាវជ្រាវ (៣) ការលើកកម្ពស់ជំនាញសតវត្សរ៍ទី ២១ សម្រាប់យុវជន (៤) ការលើកកម្ពស់សកម្មភាពរាងកាយ ការអប់រំកាយ និងកីឡា និង (៥) ការលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងផ្អែកលើការអនុវត្ត។ ក្នុងចំណោមទាំងនេះ សមាសធាតុស្នូលដែលពាក់ព័ន្ធបំផុតចំពោះគោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយនេះ គឺ

កម្មវិធីអាទិភាពលេខ២ របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដែលត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណដំណាក់កាលទី១ (២០២៤–២០២៨)។ កម្មវិធីនេះផ្តោតលើការកែលម្អការចូលរៀន គុណភាព និងភាពពាក់ព័ន្ធនៃឧត្តមសិក្សា និងការអភិវឌ្ឍការស្រាវជ្រាវ ។ មុននឹងពិនិត្យមើលឱ្យបានលម្អិតលើកម្មវិធីអាទិភាពទី២ ដែលជាចំនុចដែលគោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយនេះចង់សង្កត់ធ្ងន់ ជាការសំខាន់ដែលត្រូវបញ្ជាក់ពី ចក្ខុវិស័យ និងបេសកកម្មរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា នៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឆ្នាំ ២០២៤–២០២៨ ជាមុនសិន។ ទិដ្ឋភាពរួមត្រូវបានផ្តល់ជូនខាងក្រោម៖

ចក្ខុវិស័យរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ *ប្រជាជនកម្ពុជា "**មានចំណេះដឹងខ្ពស់ និងមានជំនាញយ៉ាងហោចណាស់មួយក្នុងជីវិត**" ប្រកបដោយការតស៊ូព្យាយាម ស្មារតីសហគ្រិនភាព នវានុវត្តន៍ និងសីលធម៌ខ្ពស់ ខណៈពេលដែលរដ្ឋជាអ្នកធានាការអប់រំជាមូលដ្ឋានសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នារហូតដល់ថ្នាក់ទីប្រាំបួន ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ និងបច្ចេកវិទ្យាដែលបំពេញតម្រូវការទីផ្សារការងារ និងអាជីវកម្ម ពង្រឹងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលជំនាញឡើងវិញ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងទីផ្សារការងារ ពង្រឹងគុណភាពនៃការអប់រំឧត្តមសិក្សា ដើម្បីធ្វើឱ្យក្លាយជាមជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃដើមទុនបញ្ញា និងស្តុកចំណេះដឹងជាសកល និងលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់គ្រូបង្រៀន បុគ្គលិកអប់រំ និងសាស្ត្រាចារ្យ។*

បេសកកម្មរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖ *ផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធអប់រំឆ្ពោះទៅរកការអប់រំប្រកបដោយសមធម៌ និងមានគុណភាពខ្ពស់ជាងមុនតាមរយៈគំរូមួយដែលប្រកបដោយបរិយាបន្ន មានភាពពាក់ព័ន្ធ និងភាពធន់ ដើម្បីដោះស្រាយវិបត្តិសិក្សា និង កសាងសង្គមមួយដែលមានសមធម៌ បរិយាបន្ន និរន្តភាព និងផ្អែកលើចំណេះដឹងស្របតាមសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ប្រទេសកម្ពុជា។*

កម្មវិធីអាទិភាពទី២៖ ការការកែលម្អការចូលរៀន គុណភាព និងភាពពាក់ព័ន្ធនៃឧត្តមសិក្សា និងការអភិវឌ្ឍការស្រាវជ្រាវ

កម្មវិធីអាទិភាពទី២ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីពង្រឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការអប់រំឧត្តមសិក្សា និងការស្រាវជ្រាវ នៅកម្ពុជា ដើម្បីសម្របទៅនឹងអាទិភាពអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។ កម្មវិធីនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងជាពីរអនុកម្មវិធី។

អនុកម្មវិធីទីមួយ គឺការអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សា រួមមានគោលបំណងចំនួនបួន ដែលគាំទ្រដោយយុទ្ធសាស្ត្រចំនួនដប់។ វិធានការទាំងនេះមានគោលបំណងលើកកម្ពស់គុណភាពនៃការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រ ដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលរួមមួយគឺនិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សានឹងមានសមត្ថភាពបំពេញតម្រូវការទីផ្សារការងារ និងចូលរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ដល់វឌ្ឍនភាពសេដ្ឋកិច្ច-សង្គម។

អនុកម្មវិធីទីពីរ គឺការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍ មានគោលបំណងចំនួនបី និងយុទ្ធសាស្ត្រចំនួនប្រាំបួន។ សមាសភាគនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីលើកកម្ពស់សកម្មភាពស្រាវជ្រាវដែលឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការទីផ្សារ និងអាទិភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម។ លទ្ធផលដែលរំពឹងទុកគឺការបង្កើតលទ្ធផលស្រាវជ្រាវដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពដោយគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា និងឧស្សាហកម្ម ហើយលើកកម្ពស់នវានុវត្តន៍ និងគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍជាតិ។ រូបភាពទី៧ ខាងក្រោមបង្ហាញពីគោលបំណងសំខាន់ៗដែលបានគូសបញ្ជាក់ -

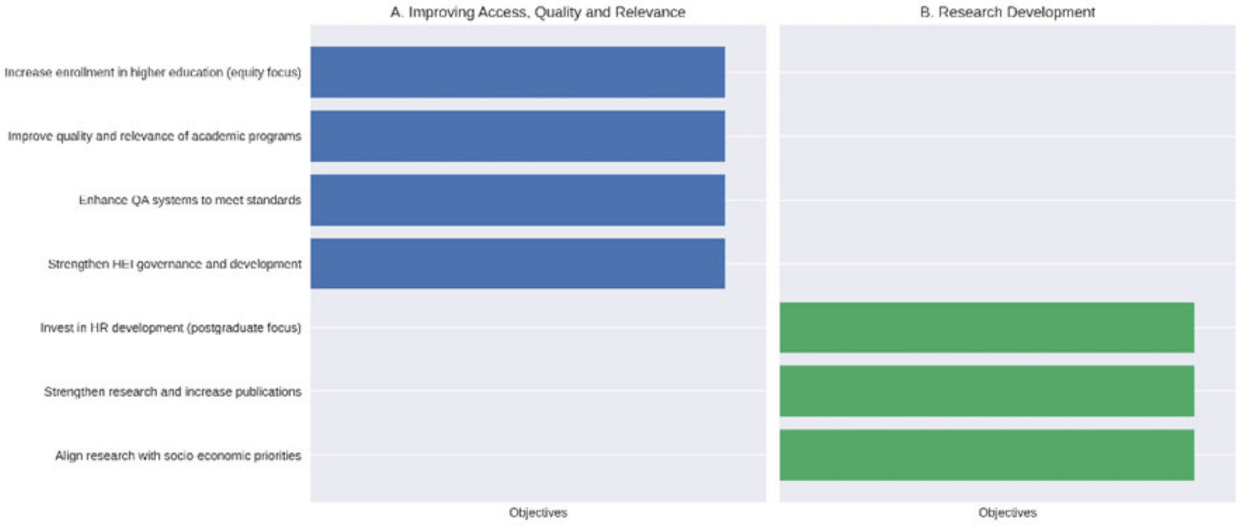

រូបភាពទី៧៖ សេចក្ដីសង្ខេបនៃគោលបំណងសំខាន់ៗ។

យុទ្ធសាស្ត្រទី២ នៃគោលបំណងទី២ ដែលលើកកម្ពស់អន្តរជាតូបនីយកម្ម ដើម្បីកែលម្អគុណភាព និងភាពពាក់ព័ន្ធរបស់ឧត្តមសិក្សា បានស្នើឡើងនូវសកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

១. បង្កើត និងអនុវត្តកម្មវិធីសញ្ញាបត្ររួមគ្នាតាមរយៈភាពជាដៃគូសហការជាមួយអ្នកផ្តល់សេវាអប់រំឧត្តមសិក្សាក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ។

២. គាំទ្រដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាគោលដៅក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សាដែលបង្រៀនជាភាសាអង់គ្លេស។

៣. បង្កើនការវិនិយោគលើកម្មវិធីចល័តនិស្សិតអន្តរជាតិនៃអាស៊ី(AIMS) ដើម្បីពង្រីកចល័តភាពនិស្សិត។

៤. គាំទ្រដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាក្នុងការចូលរួមក្នុងកម្មវិធី AIMS។

៥. បង្កើនការចល័តនិស្សិត និងបុគ្គលិកអប់រំតាមរយៈ អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា និងកិច្ចព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមករវាងរដ្ឋាភិបាល និងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ក៏ដូចជាកិច្ចព្រមព្រៀងជាគោលការណ៍ (សកម្មភាពគោលនយោបាយ គំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់រដ្ឋាភិបាល ឬភាពជាដៃគូរវាងគ្រឹះស្ថានក្នុងស្រុក គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា និងក្រសួង)។

ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំ (ESP) ក្រោមគោលបំណងទី២ យុទ្ធសាស្ត្រទី២ គឺបង្កើតបន្ថែមទៀតនូវសូចនាករជាតុចេញដែលបញ្ជាក់ថាការចូលរួមក្នុងកម្មវិធីចល័តនិស្សិត នឹងកើនឡើងពីនិស្សិត ៦ នាក់ ដែលជាចំនួនមូលដ្ឋាននៅឆ្នាំ ២០២៣ ដល់ចំនួន ៣០ នាក់ដែលជាចំនួនគោលដៅនៅឆ្នាំ ២០២៨។ *សូមមើលរូបភាពទី៨ ខាងក្រោម។*

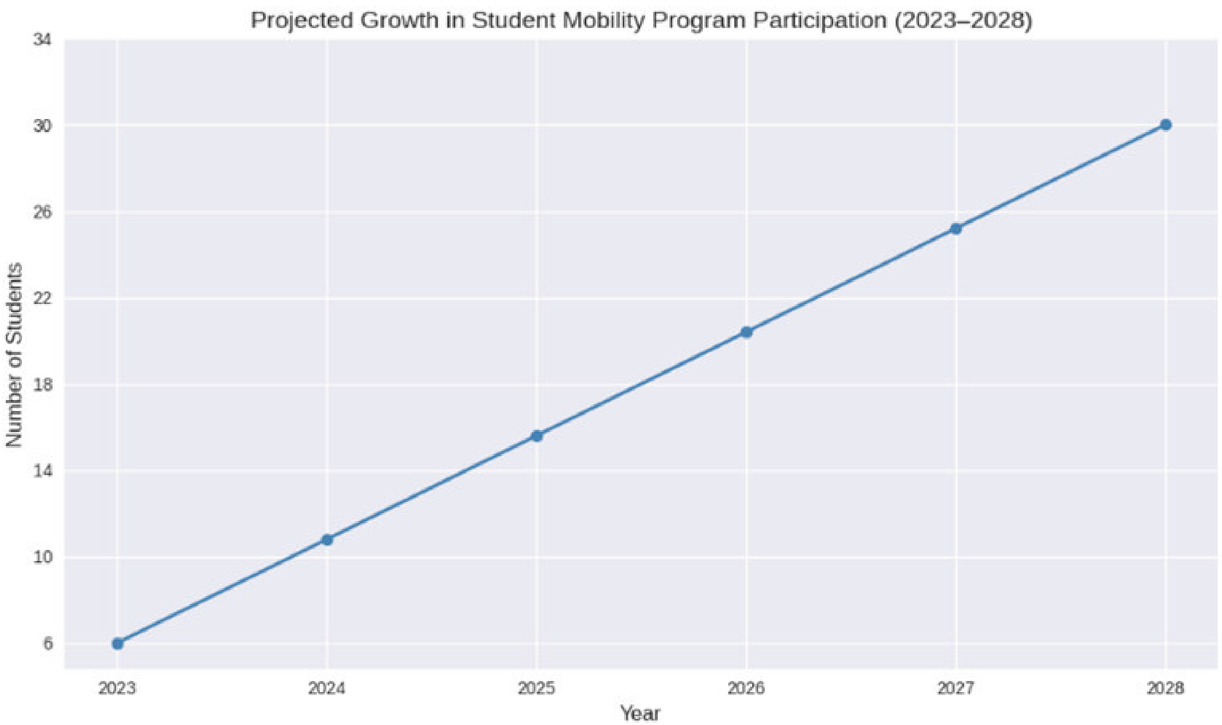

រូបភាពទី៨៖ មាត្រដ្ឋានមូលដ្ឋានត្រូវបានកំណត់នៅនិស្សិត ៦-៣០ នាក់
ដោយគោលដៅត្រូវសម្រេចឱ្យបាននៅឆ្នាំ ២០២៨។

សរុបមក ស្របតាមយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណដំណាក់កាលទី១ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានកំណត់អាទិភាព ចំនួនប្រាំបី រួមមានការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងសាលារៀន ការកែសម្រួលកម្មវិធីសិក្សា ការលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពសិក្សា ការជំរុញការអប់រំឌីជីថល ការលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់សហគមន៍ និងការកសាងសមត្ថភាពក្នុងវិស័យអប់រំកាយ និងកីឡា។ នៅក្នុង ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឆ្នាំ ២០២៤–២០២៨ កម្មវិធីអាទិភាពចំនួនប្រាំត្រូវបានគូសបញ្ជាក់ នៅក្នុងកម្មវិធីអាទិភាព លេខ២—ការកែលម្អការចូលរៀន គុណភាព និងភាពពាក់ព័ន្ធនៃការអប់រំឧត្តមសិក្សា និងការអភិវឌ្ឍការស្រាវជ្រាវ—ដែលជាចំណុចស្នូលបំផុតនៃគោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយ នេះ។

កម្មវិធីនេះត្រូវបានបែងចែកជាពីរអនុកម្មវិធី៖ ការអប់រំឧត្តមសិក្សា ដែលខិតខំបង្កើនគុណភាពការបង្រៀន និងការរៀន ដើម្បីធានាថានិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាអាចបំពេញតម្រូវការទីផ្សារការងារ និងការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍ ដែលលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវឆ្លើយតបទៅនឹងទីផ្សារ ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គម។

អន្តរជាតូបនីយកម្មត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់តាមរយៈការ អនុវត្តកម្មវិធីសញ្ញាបត្ររួមគ្នា វគ្គសិក្សាដែលបង្រៀនជាភាសាអង់គ្លេស និងការពង្រីកចល័តភាពនិស្សិត និងបុគ្គលិកតាមរយៈកម្មវិធីចល័តនិស្សិតអន្តរជាតិនៃអាស៊ី (AIMS) និងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តររដ្ឋាភិបាល។ គោលដៅសំខាន់មួយគឺបង្កើនការចូលរួមចល័តភាពនិស្សិតពីនិស្សិត ៦ នាក់នៅឆ្នាំ ២០២៣ ដល់ ៣០ នាក់នៅឆ្នាំ ២០២៨ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ក្នុងការសម្របការអប់រំឧត្តមសិក្សា និងការស្រាវជ្រាវជាមួយនឹងអាទិភាពអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។

២.៤. គម្លាតនៃការតម្រង់គោលនយោបាយ និងការអនុវត្តគោលនយោបាយ

តាមរយៈការសង្កេតដែលបានធ្វើឡើងក្នុងសិក្ខាសាលាបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល របស់គម្រោង CHAIn និងសិក្ខាសាលា (RW1) ស្តីពី "ការធ្វើគំរូនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយក្នុងអនុវិស័យឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា" ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីភ្ជាប់ការធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ទៅនឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅក្នុងបរិបទគ្រឹះស្ថានជាក់ស្តែង បានបង្ហាញច្បាស់ណាស់ថាភាគីពាក់ព័ន្ធជាច្រើននៅតែខ្វះការយល់ដឹងស៊ីជម្រៅអំពីក្របខណ្ឌគោលនយោបាយអប់រំជាតិ។ ជាពិសេស ឯកសារសំខាន់ៗដូចជា*ផែនទីបង្ហាញផ្លូវឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៣០ និងឆ្នាំបន្ទាប់* និង*ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨*—ដែលបម្រើជាឯកសារយោងជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់គោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយនេះ—មិនត្រូវបានគេស្គាល់យ៉ាងទូលំទូលាយ ឬយល់ច្បាស់នោះទេ។ គម្លាតនៃការយល់ដឹងនេះបង្កបញ្ហាប្រឈមសម្រាប់ការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ជាពិសេសនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។

អ្នកពាក់ព័ន្ធ — រួមទាំងថ្នាក់ដឹកនាំគ្រឹះស្ថាន បុគ្គលិកសិក្សា និងនិស្សិត — តម្រូវឱ្យមានការចូលរួមកាន់តែច្រើនជាមួយនឹងយុទ្ធសាស្ត្រទាំងនេះ។ នេះពាក់ព័ន្ធនឹងបទបង្ហាញលម្អិត ការធ្វើតេស្តជាប្រព័ន្ធ និងការវិភាគយ៉ាងហ្មត់ចត់នៃចំណុចគោលនយោបាយនីមួយៗ ដើម្បីកំណត់ជំហានជាក់ស្តែងសម្រាប់ការអនុវត្ត។ ជាពិសេស គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាត្រូវតែរៀបចំផែនការបណ្តុះបណ្តាលដ៏ទូលំទូលាយ និងធានាថាការផ្សព្វផ្សាយយុទ្ធសាស្ត្រទាំងនេះទៅដល់គ្រប់កម្រិត ដោយលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការប្តេជ្ញាចិត្តរួមគ្នាចំពោះការកែលម្អ។

ការបណ្តុះបណ្តាលនៅ វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា និង នៅសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញអន្តរជាតិបានផ្តល់នូវការយល់ដឹង និងអនុសាសន៍ដ៏មានតម្លៃ ដែលមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការកំណត់ចន្លោះប្រហោង នៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ និងការលើកឡើងនូវដំណោះស្រាយ។ ការចូលរួមចំណែកទាំងនេះបង្ហាញពីសារៈសំខាន់នៃការសន្ទនាជាបន្តបន្ទាប់ ការកសាងសមត្ថភាព និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងសហការ ដើម្បីធានាថាការអនុវត្តនាពេលអនាគត គឺស្របតាមគោលដៅជាតិ និងសម្រេចបានលទ្ធផលដែលបានគ្រោងទុក។

ដោយផ្អែកលើការពិភាក្សា និងធាតុចូលដែលប្រមូលបានពីសិក្ខាសាលានៅវិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា អនុសាសន៍ ត្រូវបានបែងចែកជាបួនផ្នែកធំៗ ដែលនឹងបម្រើជាក្របខណ្ឌណែនាំសកម្មភាពបន្ថែម និងពង្រឹង ប្រសិទ្ធភាពរួមនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយឧត្តមសិក្សា។ ផ្នែកសំខាន់ៗទាំងបួន នោះរួមមាន៖

តារាងទី១៖ សេចក្តីសង្ខេបនៃធាតុចូលពី សិក្ខាសាលាបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល (ToT WS6) ដែលត្រូវបានដាក់ជាក្រុមទៅតាមផ្នែកប្រធានបទដែលបានកំណត់។ (ប្រភព៖ CHAIn ToT WS6)

ធាតុចូលពីសិក្ខាសាលាបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល			
ការធានាគុណភាព និង អភិបាលកិច្ច	**ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងកម្មវិធីសិក្សា**	**អន្តរជាតូបនីយកម្ម និងចល័តភាព**	**កិច្ចសហការ នវានុវត្តន៍ និងការបែងចែកធនធាន**
ការពង្រឹងការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងនៅតែជាអាទិភាពមួយ។ ជCជាគោលនយោបាយគួរតែបង្កើតការិយាល័យ ធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធល្អនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ដែលគាំទ្រដោយស្តង់ដារជាតិច្បាស់លាស់ និងនីតិវិធីទទួលស្គាល់សាមញ្ញៗ ដែលជៀសវាងការពន្យារពេលការិយាល័យធិបតេយ្យ។ ប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចដែលលើកកម្ពស់បរិយាបន្ន និងការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធគឺមានសារៈសំខាន់ រួមជាមួយនឹងការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃលើការអនុវត្តការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល (OBE)។ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ត្រូវតែពង្រឹងអនុលោមភាពច្បាប់ដែលតម្រូវឱ្យគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាបង្កើតទាំងការិយាល័យធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង IQA និងការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ IROs ហើយបង្កើតក្រុមការងារបច្ចេកទេស ផលិតឧបករណ៍អនុវត្ត និងសម្ភារៈធនធាន និងបង្កើយយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីធានាការអនុវត្តគោលនយោបាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។	គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាត្រូវតែចូលរួមអភិវឌ្ឍបុគ្គលិកក្នុងការរៀបចំកម្មវិធីសិក្សា គរុកោសល្យ និងការស្រាវជ្រាវ ដែលគាំទ្រដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលសិក្ខាសាលា និងការផ្សព្វផ្សាយផែនការមេសម្រាប់ការបណ្តុះ-បណ្តាលផ្អែកលើ ការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល។ មូលនិធិគួរតែត្រូវបានបែងចែកសម្រាប់ការកសាងសមត្ថភាពក្នុង OBE និងការធានាគុណភាព ក៏ដូចជាកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោលដើម្បីកែលម្អ និងបង្កើនជំនាញបុគ្គលិកសិក្សា។ សាស្ត្រាចារ្យគួរតែធ្វើឱ្យកម្មវិធីសិក្សា លទ្ធផលសិក្សា និងការវាយតម្លៃស្របតាមស្តង់ដាជាតិ និងអន្តរជាតិ ខណៈពេលដែលក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាសម្របសម្រួលការ អនុវត្តបណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យសាយប័រកម្ពុជា (CCUN) ផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាឯកជន និងធានាការទទួលបានឱកាសបណ្តុះបណ្តាលស្មើៗគ្នា។ ប្រព័ន្ធផ្ទេរក្រេឌីតថ្នាក់ជាតិ និងការប្រឡងចូលរៀនមុនពេលចុះឈ្មោះចូលរៀននឹងពង្រឹង គុណភាពសិក្សាបន្ថែមទៀត។	ការពង្រីកអន្តរជាតូបនីយកម្មតម្រូវឱ្យមានផែនការមេច្បាស់លាស់ជាមួយនឹងសមិទ្ធផលគោលដៅ រួមទាំងការគាំទ្រសម្រាប់ការពង្រីកកម្មវិធីចល័តនិស្សិតអន្តរជាតិនៃអាស៊ី (AIMS) ដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាឯកជន និងវគ្គផ្លូវផ្គងដើម្បីភ្ជាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាជាមួយដៃគូនៅបរទេស។ នីតិវិធីទិដ្ឋាការ អាហារូបករណ៍ និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភហិរញ្ញវត្ថុដែលមានលក្ខណៈសាមញ្ញ នឹងអាចជួយសម្រួលដល់ការចល័តនិស្សិត និងសាស្ត្រាចារ្យ ខណៈពេលដែលក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាសម្របសម្រួលការផ្លាស់ប្តូរក្រោមក្របខណ្ឌជាតិ និងផ្តល់កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលភាសាសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសាស្ត្រាចារ្យ។ ភាពអាចមើលឃើញជាអន្តរជាតិ និងចំណាត់ថ្នាក់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា គួរតែត្រូវបានលើកទឹកចិត្តតាមរយៈការរៀបចំកម្មវិធីសិក្សារួមគ្នាជាមួយដៃគូសកល ការស្រាវជ្រាវសហការជាមួយ អាស៊ាន សហភាពអឺរ៉ុប និង គ្រឹះស្ថានផ្សេងទៀត និងការផ្តល់មូលនិធិសម្រាប់ការបោះពុម្ពផ្សាយបែបបើកចំហរ (open-access publishing)	ដើម្បីលើកកម្ពស់នវានុវត្តន៍ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គួរតែបែងចែកមូលនិធិស្រាវជ្រាវ និងមូលនិធិចល័តភាពដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងសាធារណៈ និងឯកជន ចែកចាយធនធានសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល EdTech និងគាំទ្រគម្រោងស្រាវជ្រាវតាមសាកលវិទ្យាល័យ។ បណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យសាយប័រកម្ពុជា គួរតែត្រូវបានពង្រឹងដោយការលើកទឹកចិត្តសមាជិកឱ្យចែករំលែកមុខវិជ្ជាសិក្សា និងផ្តល់សិទ្ធិចូលប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងប្រព័ន្ធដោយឥតគិតថ្លៃ និងងាយស្រួល។ ភាពជាដៃគូជាមួយគ្រឹះស្ថានអន្តរជាតិគួរតែត្រូវបានសម្របសម្រួលដើម្បីរួមគ្នារៀបចំកម្មវិធីសិក្សាដែលមានការប្រកួតប្រជែងជាសកល ខណៈពេលដែលអ្នកស្រាវជ្រាវតាមដានលទ្ធផលការរៀនសូត្ររបស់និស្សិត និងលទ្ធភាពទទួលបានការងារ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងសម្របសម្រួលនៅទូទាំងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ដែលមានសមត្ថភាពខុសៗគ្នានឹងធានាបាននូវបរិយាបន្ន និរន្តរភាព និងការសម្របជាមួយអាទិភាពអប់រំជាតិ។

ជាពិសេស ក្នុងសិក្ខាសាលា (RW1) ដែលបានធ្វើឡើងនៅសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញអន្តរជាតិ— ដែលចូលរួមដោយអ្នកពាក់ព័ន្ធជាច្រើនដូចជា ថ្នាក់ដឹកនាំកំពូល សាស្ត្រាចារ្យ និស្សិត និងអតីតនិស្សិត — មានការពិភាក្សា និងឱកាសផ្តល់អនុសាសន៍អនាមិកបានបង្ហាញពីចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួន។ ទីមួយ ជាតុចូលមួយចំនួនឆ្លុះបញ្ចាំងពីសេចក្តីប្រាថ្នាជាក់លាក់របស់អ្នកពាក់ព័ន្ធនៅកម្រិតគ្រឹះស្ថាន។ ទីពីរ ការចូលរួមចំណែកផ្សេងទៀតមានភាពពាក់ព័ន្ធយ៉ាងទូលំទូលាយ ដែលបម្រើជាសារដែលអាចអនុវត្តបានចំពោះគ្រប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅកម្ពុជា។

អ្វីដែលសំខាន់បំផុតនោះគឺ ការផ្សព្វផ្សាយគោលនយោបាយពិតជាមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ តាមរយៈ ការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រ *កាហ្វេពិភពលោក (World Café)*។ វិធីសាស្ត្រនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកចូលរួមចែករំលែកទស្សនៈ របស់ពួកគេ ដោយបើកចំហរលើគ្រប់ប្រធានបទទាំងអស់ ដោយបង្កើតការចូលរួមយ៉ាងរស់រវើក និងសកម្ម ដោយគ្មានឧបសគ្គ ឬការរារាំងដល់ការបញ្ចេញមតិ។

បទពិសោធន៍នេះបង្ហាញពីមេរៀនដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងគ្រឹះស្ថានៈ នៅពេលផ្សព្វផ្សាយគោលនយោបាយ ឬគោលការណ៍ ការជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្ររួមបញ្ចូលដែលលើកទឹកចិត្តឱ្យមានមតិកែលម្អពិតប្រាកដ និងស្មើភាពគ្នាអាចជួយបង្កើនការចូលរួមយ៉ាងសំខាន់ និងធានាថាទស្សនៈចម្រុះត្រូវបានលើកឡើងនិងស្តាប់ឮ។

ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្នកចូលរួមអាចត្រូវបានបែងចែកជាជាបួនផ្នែកៈ ក. ការកែលម្អកម្មវិធី ខ. ការអភិវឌ្ឍគ្រូបង្រៀន គ. ការធានាគុណភាព និង ឃ. អន្តរជាតូបនីយកម្ម។

កង្វល់សំខាន់ៗអាចត្រូវបានបែងចែកជាបីផ្នែកសំខាន់ៗៈ

១. ពង្រីកកាលានុវត្តភាពអន្តរជាតិតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរនៅក្រៅប្រទេស កម្មវិធីសិក្សា សកម្មភាពក្រៅកម្មវិធីសិក្សា និងការបណ្តុះបណ្តាលឡើងវិញ/បង្កើនជំនាញដល់បុគ្គលិកនៅបរទេស។

២. ពង្រឹងការអភិវឌ្ឍសិក្សាធិការដោយបង្កើនឱកាសស្រាវជ្រាវ គាំទ្រសាស្ត្រាចារ្យ និងការបញ្ចូលបញ្ញាសិប្បនិម្មិតទៅក្នុងការបង្រៀន និងការរៀន។

៣. លើកកម្ពស់គុណភាពគ្រឹះស្ថានជាមួយនឹងការបណ្តុះបណ្តាលកាន់តែទូលំទូលាយលើប្រព័ន្ធ និងការអនុវត្តការធានាគុណភាព។

សរុបមក ការរកឃើញពី សិក្ខាសាលាទាំងពីរ បានគូសបញ្ជាក់ពីគម្លាតនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ យ៉ាងច្បាស់លាស់នៅក្នុងឧត្តមសិក្សានៅកម្ពុជា។ ទោះបីជាមានក្របខណ្ឌជាតិដ៏ទូលំទូលាយដូចជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវឧត្តមសិក្សាឆ្នាំ ២០៣០ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨ ក៏ដោយ កម្រិតតិចតួចនៃការដឹងឮ និងការយល់ដឹងក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅតែបន្តរាំងដល់ការសម្របសម្រួលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ប្រការនេះបង្ហាញពីតម្រូវការបន្ទាន់សម្រាប់ការចូលរួមដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធ ការផ្សព្វផ្សាយជាប្រព័ន្ធ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមកសាងសមត្ថភាព ដែលធានាថាគោលនយោបាយមិនត្រឹមតែត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងត្រូវបានបញ្ជ្រាបដល់ផ្ទៃក្នុងនៅគ្រប់កម្រិតគ្រឹះស្ថានផងដែរ។

សិក្ខាសាលាទាំងពីរបានបង្ហាញថា វិធីសាស្ត្ររួមបញ្ចូល — ដូចជាវិធីសាស្ត្រ WORLD CAFE — អាចបំពេញ

ចន្លោះប្រហោងទាំងនេះបានដោយជោគជ័យ ដោយការលើកកម្ពស់ការសន្ទនាបើកចំហ និងភាពជាម្ចាស់រួមគ្នាលើគោលដៅគោលនយោបាយ។ ផ្នែកសំខាន់ដែលសិក្ខាសាលាបានកំណត់ — ការកែលម្អកម្មវិធី ការអភិវឌ្ឍគ្រូបង្រៀន ការធានាគុណភាព និងអន្តរជាតូបនីយកម្ម — បានផ្តល់នូវក្របខណ្ឌជាក់ស្តែងដើម្បីណែនាំសកម្មភាពដែលមានអត្ថន័យរបស់គ្រឹះស្ថាន។ ការដោះស្រាយកង្វល់របស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ចាប់ពីការពង្រឹងកម្មវិធីសិក្សា និងការបញ្ចូលបញ្ញាសិប្បនិម្មិត រហូតដល់ការពង្រីកកាលានុវត្តអន្តរជាតិ និងប្រព័ន្ធធានាគុណភាពដែលកាន់តែរឹងមាំ នឹងមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការប្រែក្លាយចេតនាគោលនយោបាយទៅជាការអនុវត្ត។

នៅទីបំផុត ការបិទគម្លាតនេះតម្រូវឱ្យមានកិច្ចសហការជាប់លាប់ ការសន្ទនាជាបន្តបន្ទាប់ និងការប្តេជ្ញាចិត្តរួមគ្នាចំពោះគោលដៅជាតិ។ តាមរយៈការទទួលយកអនុសាសន៍ទាំងនេះ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅកម្ពុជាអាចឈានទៅមុខ ហួសពីការយល់ដឹងអំពីគោលនយោបាយ ឆ្ពោះទៅរកការអនុវត្តពិតប្រាកដ ដោយធានាថាកំណែទម្រង់មានប្រសិទ្ធភាព និងឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការវិវត្តរបស់និស្សិត គ្រូបង្រៀន និងសហគមន៍សិក្សាទាំងមូល។

២.៥. គោលបំណងនៃគោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយ

គោលបំណងចម្បងនៃគោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយនេះ គឺដើម្បីធានាបាននូវការផ្សព្វផ្សាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពលើគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្របច្ចុប្បន្ន — ជាពិសេសគោលនយោបាយអន្តរាគមន៍ និងក្របខណ្ឌពាក់ព័ន្ធ — ទៅកាន់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដោយផ្តោតសំខាន់លើគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ទាំងសាធារណៈ និងឯកជន ជាពិសេសគ្រឹះស្ថានដែលស្ថិតនៅក្រោមក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។ ឯកសារយោងសំខាន់ៗដូចជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវឧត្តមសិក្សាឆ្នាំ ២០៣០ និង ឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨ ផ្តល់នូវមាគ៌ា ច្បាស់លាស់សម្រាប់ពង្រឹងវិស័យអប់រំ។

ជាស្នូលនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនេះ គឺការពង្រីកអន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សា ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងគោលនយោបាយជាតិថាជាកម្លាំងចលករដ៏សំខាន់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍមូលធនមនុស្សដែលបំពាក់ដោយ ចំណេះដឹង ជំនាញ វិជ្ជាជីវៈ ក្រមសីលធម៌ និងសមត្ថភាពដើម្បីវិវត្តខ្លួនឡើងក្នុងបរិបទសកល។ អាទិភាពទាំងនេះ ដើរតួជាមគ្គុទេសក៍ដ៏សំខាន់ សម្រាប់គ្រឹះស្ថាននានាបញ្ចូលទៅក្នុងគោលនយោបាយ គោលការណ៍ និងប្រតិបត្តិការប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ។

គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ គូសបញ្ជាក់ពីការជំរុញអន្តរជាតូបនីយកម្មតាមរយៈការបង្កើនគុណភាពកម្មវិធី ការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់លើការបណ្តុះបណ្តាលសិក្សាធិការ និងកាលានុវត្តភាពដែលបានពង្រីកសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរនិស្សិត គ្រូបង្រៀន និងបុគ្គលិក។ គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះក៏លើកទឹកចិត្តដល់ការរីកចម្រើននៃការអប់រំឆ្លងដែនផងដែរ ដោយធានាថា គ្រឹះស្ថានកម្ពុជានៅតែមានភាពប្រកួតប្រជែង និងមានការតភ្ជាប់ជាសកល។

ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមបច្ចុប្បន្ននៃចល័តភាពទាបបើប្រៀបធៀបទៅនឹងដៃគូក្នុងតំបន់—ដែលលំហូរនិស្សិតចេញទៅក្រៅលើសពីលំហូរចូល និងចល័តភាពនិស្សិតលើសពីចល័តភាពគ្រូបង្រៀន — រដ្ឋាភិបាលនឹងគាំទ្រ

ដល់ការអភិវឌ្ឍយុទ្ធសាស្ត្រចល័តគ្រូបង្រៀន ដែលដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ការផ្តល់មូលនិធិជាគោលដៅដល់គ្រឹះស្ថានដែលបានជ្រើសរើស និងការលើកកម្ពស់កម្មវិធីផ្លាស់ប្តូរនិស្សិតជាមួយដៃគូអាស៊ាន និងអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក។ សកម្មភាពរយៈពេលខ្លីនឹងផ្តោតលើការបង្កើតទិន្នន័យមូលដ្ឋានសម្រាប់ចល័តភាពគ្រូបង្រៀន និងនិស្សិត ខណៈដែលអាទិភាពរយៈពេលមធ្យមនឹងសង្កត់ធ្ងន់លើការផ្លាស់ប្តូររយៈពេលវែងដែលគាំទ្រ តាមរយៈការឧបត្ថម្ភ និងអាហារូបករណ៍។

ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងបោះជំហានជាមុនក្នុងការអនុវត្តវិធានការទាំងនេះ — ដោយការបញ្ចូលយុទ្ធសាស្ត្រចល័តភាពទៅក្នុងគោលនយោបាយគ្រឹះស្ថាន ពង្រឹងភាពជាដៃគូ និងសម្របសម្រួលឱកាសយ៉ាងសកម្មសម្រាប់ទាំងនិស្សិត និងគ្រូបង្រៀន។ តាមរយៈការទទួលខុសត្រូវរួមគ្នានេះ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នារបស់រដ្ឋាភិបាល និងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានឹងធានាថា គំនិតផ្តួចផ្តើមចល័តភាពមិនត្រឹមតែត្រូវបានអនុវត្តប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងមាននិរន្តរភាពផងដែរ ដែលនៅទីបំផុតនាំទៅរកការអប់រំឧត្តមសិក្សាដែលមានគុណភាព ការប្រកួតប្រជែង និងមានការតភ្ជាប់ជាសកលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ខ្លឹមសារស្នូលនៃគោលការណ៍ណែនាំនេះសង្កត់ធ្ងន់លើយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗចំនួនបួន៖ (១) ទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា; (២) ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវគុណវុឌ្ឍិសាស្ត្រាចារ្យ; (៣) អន្តរជាតូបនីយកម្មគ្រឹះស្ថាន; និង (៤) អន្តរជាតូបនីយកម្មប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ។

ការអនុលោមតាមគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះគឺជាកាតព្វកិច្ច ហើយគ្រឹះស្ថាននានាដែលខកខានមិនធ្វើសកម្មភាពទាំងនេះ នឹងត្រូវទទួលរងនូវវិធានការកែតម្រូវ និងការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។ យន្តការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃយ៉ាងតឹងរ៉ឹងនឹងពង្រឹងគណនេយ្យភាព ដោយធានាថា អន្តរជាតូបនីយកម្មមិនមែនជាជម្រើសទេ ប៉ុន្តែជាកាតព្វកិច្ចស្នូលសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងអស់។

ជំពូកទី៣ - យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់អន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សា

ការអនុវត្តអន្តរជាតូបនីយកម្ម គឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានីមួយៗ ដែលត្រូវប្រែក្លាយគោលនយោបាយជាតិ និងអាទិភាពជាយុទ្ធសាស្ត្រទៅជាផែនការសកម្មភាព និងការអនុវត្តជាក់លាក់ក្នុងគ្រឹះស្ថាន ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីបេសកកម្ម បរិបទគ្រឹះស្ថាន សមត្ថភាព និងអាទិភាពអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួន។ ជំពូកនេះ ផ្តល់នូវក្របខណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ដើម្បីជំរុញអន្តរជាតូបនីយកម្មតាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រ សំខាន់ៗចំនួនបួន ដែលបង្កើតបានជាវិសាលភាពក្នុងគោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយទាំងនេះ៖

យុទ្ធសាស្ត្រទី១៖ ការធ្វើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា;
យុទ្ធសាស្ត្រទី២៖ ការលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូ និងចល័តភាព;
យុទ្ធសាស្ត្រទី៣៖ ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សាទំនើបៗ; និង
យុទ្ធសាស្ត្រទី៤៖ ការធ្វើស្ថាប័ននូបនីយកម្មប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង។

គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាមិនត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងអនុវត្តសកម្មភាពទាំងអស់ក្នុងពេលដំណាលគ្នា ឬក្នុងល្បឿនដូចគ្នានោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេគួរតែផ្តល់អាទិភាព និងអនុវត្តសកម្មភាពដែលរំពឹងថានឹងបង្កើតផលជះធំបំផុតដោយគិតគូរពីកម្រិតនៃភាពចាស់ទុំរបស់គ្រឹះស្ថាន អាទិភាពជាយុទ្ធសាស្ត្រ សមត្ថភាពដែលមានស្រាប់ និងធនធានដែលមាន។ យុទ្ធសាស្ត្រទាំងបួននេះផ្តល់នូវក្របខណ្ឌដ៏ទូលំទូលាយសម្រាប់ណែនាំសកម្មភាពរបស់គ្រឹះស្ថាន ហើយដែលអនុញ្ញាតឱ្យគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានីមួយៗកំណត់អាទិភាពផ្ទាល់ខ្លួន លំដាប់នៃការអនុវត្ត និងល្បឿននៃវឌ្ឍនភាពទៅតាមកាលៈទេសៈជាក់លាក់របស់ខ្លួន។

៣.១. ការធ្វើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា

៣.១.១. ហេតុផល

ការធ្វើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សាឧត្តមសិក្សា គឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាក្នុងការពង្រឹងធនធានមនុស្ស បង្កើនការប្រកួតប្រជែងជាសកល និងគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គមប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ការរីកចម្រើនផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាយ៉ាងឆាប់រហ័ស តម្រូវការទីផ្សារការងារដែលកំពុងវិវត្ត និងការធ្វើសមាហរណកម្មតំបន់កាន់តែស៊ីជម្រៅនៅក្នុងអាស៊ាន ទាមទារឱ្យគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាធ្វើការផ្លាស់ប្តូរជាមូលដ្ឋានទៅលើរបៀបរៀបចំ និងផ្តល់ការអប់រំ។ ការផ្លាស់ប្តូរនេះត្រូវបានតម្រង់យ៉ាងរឹងមាំជាមួយនឹងទិសដៅគោលនយោបាយជាតិដែលកំណត់ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា តាមរយៈក្របខណ្ឌសំខាន់ៗដូចជា ផែនការយុទ្ធសាស្តអប់រំឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨ ដែលផ្តល់អាទិភាពដល់ការកែលម្អគុណភាព ភាពពាក់ព័ន្ធ និងនវានុវត្តន៍ឧត្តមសិក្សា និងការស្រាវជ្រាវ។ ទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា ត្រូវបានដំណើរការតាមរយៈក្របខណ្ឌអប់រំអនាគតផល (Future-Fit Education) សម្រាប់ការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផលនៅក្នុងឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា (MoEYS, ២០២៥) ដែលផ្តល់នូវគំរូជាតិដ៏ទូលំទូលាយមួយដែលរួមបញ្ចូលការរៀបចំកម្មវិធីសិក្សា គរុកោសល្យ និងការវាយតម្លៃ។

លើសពីនេះ កំណែទម្រង់ពីមុនៗក្រោម *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឆ្នាំ ២០១៩-២០២៣* បានសង្កត់ធ្ងន់លើកំណែទម្រង់កម្មវិធីសិក្សា ការអភិវឌ្ឍជំនាញស្របតាមតម្រូវការទីផ្សារការងារ និងការធ្វើសមាហរណកម្មការអប់រំឌីជីថល ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។ អាទិភាពទាំងនេះត្រូវបានពង្រឹងបន្ថែមទៀតដោយគោលនយោបាយអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សាជាតិ ដូចជា *ផែនទីបង្ហាញផ្លូវឧត្តមសិក្សាឆ្នាំ២០៣០ ចក្ខុវិស័យ ឧត្តមសិក្សាឆ្នាំ២០៣០* និង *យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់អនុវិស័យឧត្តមសិក្សា ឆ្នាំ២០២១-២០៣០* ដែលរួមគ្នាផ្តោតលើការធានាគុណភាព កំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ច ការអភិវឌ្ឍការស្រាវជ្រាវ និងការសម្របទៅនឹង តម្រូវការសេដ្ឋកិច្ចសង្គម។

ទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា ត្រូវពង្រីកលើសពីការគ្រាន់តែកែសម្រួលខ្លឹមសារមេរៀន។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាគួរតែសម្របការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាជាមួយនឹង ក្របខណ្ឌអប់រំអនាគតផល ដែលសង្កត់ធ្ងន់លើកម្មវិធីសិក្សាបរិវត្តន៍ គរុកោសល្យនវានុវត្តន៍ និងសម្មាវាយតម្លៃ។ ប្រការនេះ តម្រូវឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរជាប្រព័ន្ធឆ្ពោះទៅរកការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល ការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើនិស្សិត និងផ្អែកលើសមត្ថភាព គរុកោសល្យនវានុវត្តន៍ និងប្រព័ន្ធសម្មាវាយតម្លៃ។

លើសពីនេះ បរិវត្តកម្មឌីជីថលតាមរយៈបណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យសាយប័រកម្ពុជា និងភាពជាដៃគូសិក្សាដែលបានពង្រឹង គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការពង្រីកការចូលរៀន ការកែលម្អគុណភាព និងការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការ។ ទិសដៅទាំងនេះស្របនឹងរបៀបវារៈកំណែទម្រង់អប់រំដ៏ទូលំទូលាយរបស់ប្រទេសកម្ពុជា រួមទាំងការធ្វើសមាហរណកម្មការរៀនសូត្រឌីជីថល និងមាគ៌ាសិក្សាពេញមួយជីវិតដែលបានគូសបញ្ជាក់នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ។

បរិវត្តកម្មនេះធានាថានិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាត្រូវបានបំពាក់ដោយៈ

- ជំនាញសតវត្សរ៍ទី ២១ (ការគិតពិចារណា អក្ខរកម្មឌីជីថល ការដោះស្រាយបញ្ហា)
- សមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈ និងសហគ្រិនភាព ស្របតាមតម្រូវការទីផ្សារការងារ
- តម្លៃសីលធម៌ និងទំនួលខុសត្រូវសង្គម ស្របតាមគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តភាព
- ទស្សនវិស័យសកល និងលទ្ធភាពសម្របខ្លួនស្របតាមក្របខណ្ឌសមាហរណកម្មអាស៊ាន

នៅទីបំផុត ទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សាគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់អន្តរជាតូបនីយកម្ម និងធ្វើឱ្យលទ្ធផលអប់រំ ឧត្តមសិក្សាស្របនឹងអាទិភាពអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសកម្ពុជា រួមទាំងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សក្រោមយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ និងចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងសម្រាប់បរិវត្តកម្មសេដ្ឋកិច្ច។

៣.១.២. សកម្មភាពសំខាន់ៗ

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការអនុម័តក្របខណ្ឌជាតិនៃការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល

- **បង្កើតកម្មវិធីសិក្សាដែលមានមូលដ្ឋានលើ ការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល រួមមាន ៖**
    - គោលបំណងអប់រំរបស់កម្មវិធី (PEOs)
    - លទ្ធផលសិក្សាកម្រិតកម្មវិធី (PLOs)
    - លទ្ធផលសិក្សាកម្រិតមុខវិជ្ជា(CLOs)

  ○ ការផ្គូរផ្គង និងភាពបន្សុីគ្នានៃកម្មវិធីសិក្សា

- **ការរចនាកម្មវិធីសិក្សា**

  កម្មវិធីសិក្សាគួរតែរួមបញ្ចូលសមាសធាតុដូចខាងក្រោម៖
  ○ សេចក្ដីពិពណ៌នាមុខវិជ្ជា
  ○ លទ្ធផលសិក្សាកម្រិតមុខវិជ្ជា(CLOs)
  ○ ប្លង់មុខវិជ្ជា
  ○ វិធីសាស្រ្តបង្រៀន និង
  ○ វិធីសាស្រ្តវាយតម្លៃ

- **គរុកោសល្យនវានុវត្តន៍ និងផ្តោតលើសិស្ស**

  ធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈគ្រឹះស្ថាន៖
  ○ ការរៀនសូត្រផ្អែកលើគម្រោង (PBL)
  ○ ការរៀនសូត្រផ្អែកលើបញ្ហា
  ○ ការរៀនសូត្រតាមបទពិសោធន៍ និងអន្តរវិញ្ញាសា
- តម្រូវឱ្យកម្មវិធីថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រទាំងអស់រួមមាន៖
  ○ គម្រោងបញ្ចប់ការសិក្សា ឬគម្រោងឆ្នាំចុងក្រោយដែលស្របនឹងបញ្ហាក្នុងពិភពពិត
- ពង្រីកការរៀនសូត្រដែលរួមបញ្ចូលការងារ៖
  ○ កម្មសិក្សា ការហ្វឹកហ្វឺនជំនាញ ការរៀនសូត្រសេវាកម្ម និងការស្រាវជ្រាវអនុវត្ត

- **អនុវត្តការរៀនសូត្រតាមបែបចម្រុះ អាចបត់បែនបាន និងរួមបញ្ចូល**
  - ទទួលយកគំរូសិក្សាចម្រុះដែលរួមបញ្ចូលគ្នារវាងការបង្រៀនផ្ទាល់ និងការបង្រៀនតាមអ៊ីនធឺណិត
  - លើកកម្ពស់គន្លងសិក្សាដែលអាចបត់បែនបាន និងពេញមួយជីវិត
  - ធានាការរួមបញ្ចូលសម្រាប់តម្រូវការចម្រុះរបស់និស្សិត
  - បង្កើតស្តង់ដារគុណភាពគ្រឹះស្ថានសម្រាប់ការបង្រៀនបែបឌីជីថល និងបែបចម្រុះ

- **ពង្រឹងសម្មាវាយតម្លៃ និងផ្អែកលើសមត្ថភាព**

  ○ បង្កើតប្រព័ន្ធដាក់ពិន្ទុដោយផ្អែកលើសមត្ថភាព៖
    ■ កម្រិតលទ្ធផលច្បាស់លាស់ដែលភ្ជាប់ទៅនឹង លទ្ធផលសិក្សាមុខវិជ្ជាCLOs
    ■ ការវាយតម្លៃដែលមានតម្លាភាព និងស្តង់ដារ
  ○ សមតុល្យ៖
    ■ ការវាយតម្លៃបែបស្ថាបនា (ផ្តល់មតិត្រឡប់ជាបន្តបន្ទាប់)

- ■ ការវាយតម្លៃសរុប (សមិទ្ធផលនៃការសិក្សា)

- ○ លើកកម្ពស់ឧបករណ៍វាយតម្លៃប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតៈ
  - ■ ផលប័ត្រឌីជីថល (Digital Portfolios)
  - ■ ការសិក្សាករណី ការក្លែងធ្វើ និងការវាយតម្លៃផ្អែកលើគម្រោង
  - ■ ការវាយតម្លៃដោយមិត្តភក្តិ និងដោយខ្លួនឯង
- ○ ប្រើប្រាស់ទិន្នន័យវាយតម្លៃសម្រាប់ការកែលម្អកម្មវិធីសិក្សាជាបន្តបន្ទាប់

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការចូលរួមបណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យសាយប័រកម្ពុជា (CCUN)

គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា គួរតែចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងបណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យសាយប័រកម្ពុជា ជាវេទិកាជាតិសម្រាប់ការ បរិវត្តកម្មឌីជីថល ការចែករំលែកធនធាន និងកិច្ចសហការអន្តរគ្រឹះស្ថាន។ គំនិតផ្តួចផ្តើមនេះស្របតាម*ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល និងសង្គមរបស់កម្ពុជា ឆ្នាំ២០២១-២០៣៥* ដែលផ្តល់អាទិភាពដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល មូលធនមនុស្ស និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនវានុវត្តន៍។

គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាគួរតែត្រៀមខ្លួនជាមួយៈ

- ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សារបស់គ្រឹះស្ថាន (LMS): LMS ប្រតិបត្តិការដែលស្របតាមស្តង់ដារឌីជីថលជាតិ និងមានសមត្ថភាពធ្វើសមាហរណកម្មនៅទូទាំងគ្រឹះស្ថាន។
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងការតភ្ជាប់ៈ អ៊ីនធឺណិតប្រភេទ broadband ដែលអាចទុកចិត្តបាន ប្រព័ន្ធផ្អែកលើ Cloud និងអន្តរប្រតិបត្តិការវេទិកា ស្របតាមគោលនយោបាយឌីជីថលជាតិ
- ធនធានមនុស្ស និងជំនាញបច្ចេកទេសៈ បុគ្គលិកផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យាដែលមានសមត្ថភាព អ្នករៀបរៀងការបង្រៀន និងគ្រូបង្រៀនដែលមានសមត្ថភាពផ្នែកឌីជីថល
- ខ្លឹមសារសិក្សាឌីជីថល និង ធនធានអប់រំបើកចំហរ (OER)ៈ សម្ភារៈសិក្សាឌីជីថលដែលពាក់ព័ន្ធ និងមានក្នុងស្រុក និងការចូលរួមក្នុងធនធានអប់រំបើកចំហដែលបានចែករំលែក(ការធានាគុណភាពសម្រាប់ការរៀនតាមអ៊ីនធឺណិតៈ ការអនុលោមតាមយន្តការធានាគុណភាពជាតិក្រោមគណៈកម្មាធិការទទួលស្គាល់គុណភាពកម្ពុជា)
- ការសម្របខ្លួនជាមួយនឹងក្របខណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិៈ កម្មវិធីដែលរៀបចំឡើងតាមក្របខណ្ឌគុណវុឌ្ឍិកម្ពុជា (CQF) ដើម្បីគាំទ្រដល់ការផ្ទេរ និងការទទួលស្គាល់ក្រេឌីត

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សាអាទិភាព

- ជ្រើសរើសកម្មវិធីសិក្សាដែលមានអាទិភាព
- ធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញនូវកម្មវិធីសិក្សាជាប្រព័ន្ធស្របតាមៈ
  - ○ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំ ឆ្នាំ២០២៤–២០២៨ ក្រសួង* អប់រំ យុវជន និងកីឡា ប្រទេសកម្ពុជា
  - ○ ស្តង់ដាជាតិ គណៈកម្មាធិការទទួលស្គាល់គុណភាពកម្ពុជា (ACC) http://www.acc.gov.kh/)

- រួមបញ្ចូលសមត្ថភាពនៃសតវត្សរ៍ទី ២១៖
    - ជំនាញឌីជីថល សហគ្រិនភាព និរន្តរភាព ការទំនាក់ទំនង (សូមមើល៖ វេទិកាសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក)
- តម្រង់កម្មវិធីនានាឱ្យស្របតាមតម្រូវការទីផ្សារការងារ តាមរយៈ៖
    - របាយការណ៍វិភាគការងារ ដែលផ្តោតលើប្រទេសកម្ពុជា ដូចជារបាយការណ៍របស់ ADB
    - ការចូលរួមរបស់ដៃគូឧស្សាហកម្ម ឬក្រុមប្រឹក្សាយោបល់ឧស្សាហកម្មនៅកម្រិតគ្រឹះស្ថាន

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ពង្រឹងភាពជាដៃគូសិក្សា និងការចូលរួមរបស់ឧស្សាហកម្ម

- អភិវឌ្ឍ៖
    - កម្មវិធីសញ្ញាបត្ររួម និងសញ្ញាបត្រពីរដោយសម្របតាម៖
        - ក្របខណ្ឌគុណវុឌ្ឍិជាតិកម្ពុជា
    - កម្មវិធីសិក្សាដែលរៀបចំឡើងរួមគ្នាជាអន្តរជាតិ
- លើកកម្ពស់៖
    - ការផ្លាស់ប្តូរ និងការចល័តសាស្ត្រាចារ្យ (តំបន់ និងអន្តរជាតិ)
    - ការចូលរួមរបស់ឧស្សាហកម្មក្នុងការបង្រៀន ការណែនា និងការវាយតម្លៃ
- សម្របភាពជាដៃគូ ជាមួយយុទ្ធសាស្ត្រអន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សារបស់កម្ពុជា

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការកសាងសមត្ថភាពគ្រឹះស្ថាន

- ផ្តល់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់គ្រូបង្រៀនស្របតាម ក្របខណ្ឌអប់រំអនាគតផល លើចំណុចដូចខាងក្រោម៖
    - ការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល
    - គរុកោសល្យនវានុវត្តន៍
    - សម្មាវាយតម្លៃ
- វិនិយោគលើ៖
    - ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និង ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សារ (LMS)
    - បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទំនាក់ទំនង (ICT)
- សាកល្បង និងពង្រីកនវានុវត្តន៍សិក្សាតាមបែបចម្រុះ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង

៣.១.៣. សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ

- **ទទួលយកនិងអនុវត្តក្របខណ្ឌការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល**
    - ភាគរយនៃកម្មវិធីដែលទទួលយកក្របខណ្ឌការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល
    - ភាគរយនៃវគ្គសិក្សាដែលប្រើប្រាស់គរុកោសល្យនវានុវត្តន៍ (PBL, ការរៀនសូត្របែបចម្រុះ)

- **ចូលរួមជាមួយបណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យសាយប័រកម្ពុជា (CCUN)**
    - ចំនួនមុខវិជ្ជាដែលបានបង្កើត និងផ្ទុកឡើងនៅក្នុងវេទិកា CCUN
    - ចំនួន អ្នកប្រើប្រាស់/មុខវិជ្ជា
    - ចំនួនមុខវិជ្ជាដែលបានពិនិត្យ/កែសម្រួល

- **កម្មវិធីអាទិភាព**
    - ចំនួនកម្មវិធីដែលបានជ្រើសរើសជាអាទិភាព
    - ចំនួនកម្មវិធីដែលមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីឧស្សាហកម្ម/ក្រុមប្រឹក្សាយោបល់ឧស្សាហកម្ម នៅកម្រិតគ្រឹះស្ថាន

- **ពង្រឹងភាពជាដៃគូសិក្សា និងការចូលរួមរបស់ឧស្សាហកម្ម**
    - ចំនួនដៃគូដែលបានបង្កើតឡើង
    - ចំនួនកម្មវិធីរួមគ្នា/ទ្វេដែលបានបង្កើតឡើង
    - ចំនួនកម្មវិធីដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិ
    - ចំនួនបុគ្គលិក/សាស្ត្រាចារ្យដែលបានផ្លាស់ប្តូរ

- **កសាងសមត្ថភាពគ្រឹះស្ថាន**
    - ចំនួនគ្រូបង្រៀនដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលលើក្របខណ្ឌអប់រំអនាគតផល
    - ចំនួនគ្រូបង្រៀនដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលលើការធ្វើសមាហរណកម្ម ICT
    - ចំនួនហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ដែលបានសាងសង់

៣.១.៤. ផែនទីបង្ហាញផ្លូវអនុវត្ត

រយៈពេលខ្លី (១-២ ឆ្នាំ)៖

- ប្រើប្រាស់ក្របខណ្ឌ និងគំរូការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល នៅក្នុងកម្មវិធីដែលមានអាទិភាព
- ចូលរួមជាមួយ CCUN ហើយអនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំ
- រៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន

រយៈពេលមធ្យម (៣-៥ ឆ្នាំ)៖

- ពង្រីកការអនុវត្តការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល នៅទូទាំងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា
- ពង្រីកកម្មវិធីសិក្សាអនឡាញ កម្មវិធីសិក្សាបែបចម្រុះ និងកម្មវិធីសិក្សារួមគ្នា
- ធ្វើឲ្យការបង្រៀនរបស់សាស្ត្រាចារ្យដើរទាន់ទៅនឹងវិធីសាស្ត្រ/ជំនាញបង្រៀនបច្ចុប្បន្ន
- ពង្រឹងភាពជាដៃគូអាស៊ាន និងអន្តរជាតិ

រយៈពេលវែង (លើសពី ៥ ឆ្នាំ):

- រួមបញ្ចូលទាំងស្រុងនូវកម្មវិធីសិក្សាឌីជីថល និងកម្មវិធីសិក្សាអន្តរជាតិ
- ពង្រឹងអន្តរជាតូបនីយកម្មគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា
- សម្រេចបាននូវនវានុវត្តន៍ជាប្រចាំ និងការបង្កើនគុណភាពស្របតាមយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ

៣.១.៥. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សាគឺជាកម្លាំងចលករយុទ្ធសាស្ត្រនៃកំណែទម្រង់ឧត្តមសិក្សានៅកម្ពុជា។ តាមរយៈ ការអនុវត្តតាម ក្របខណ្ឌអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល គរុកោសល្យនវានុវត្តន៍ បរិវត្តកម្មឌីជីថល និងភាពជាដៃគូដែលបានពង្រឹងឡើងនេះ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានឹងផលិតនិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាដែលមានភាពប្រកួតប្រជែងជាសកល មានភាពពាក់ព័ន្ធក្នុងស្រុក និងមានសមត្ថភាពចូលរួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គមប្រកបដោយនិរន្តភាព។

៣.២. ការលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូ និងចល័តភាព

៣.២.១ ហេតុផល

អន្តរជាតូបនីយកម្មបានក្លាយជាយុទ្ធសាស្ត្រស្នូលសម្រាប់ពង្រឹងគុណភាព ភាពពាក់ព័ន្ធ និងការប្រកួតប្រជែងនៃប្រព័ន្ធអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សា។ ចំពោះប្រទេសកម្ពុជា អន្តរជាតូបនីយកម្មមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង ដោយសារតែការធ្វើសមាហរណកម្មអាស៊ាន ការផ្លាស់ប្តូរទីផ្សារការងារ ឌីជីថលូបនីយកម្ម និងតម្រូវការកើនឡើងនូវគុណវុឌ្ឍិដែលមានគុណភាពខ្ពស់ និងទទួលស្គាល់ជាអន្តរជាតិ។ ដូច្នេះហើយ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាត្រូវបំពេញអាទិភាពជាតិ ហើយក៏ត្រូវបន្ស៊ីគ្នាឲ្យកាន់តែជិតស្និទ្ធជាមួយស្តង់ដារតំបន់ និងសកល (MoEYS, ២០២៤)។

ភាពជាដៃគូអន្តរជាតិគឺជាចំណុចកណ្តាលក្នុងការលើកកម្ពស់អន្តរជាតូបនីយកម្ម ពីព្រោះវាផ្តល់នូវយន្តការជាក់ស្តែងសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា ដើម្បីទទួលបានជំនាញ បង្កើតកម្មវិធីសិក្សារួមគ្នា លើកកម្ពស់ការផ្លាស់ប្តូរនិស្សិត និងបុគ្គលិក ពង្រឹងកិច្ចសហការស្រាវជ្រាវ និងធ្វើការប្រៀបធៀបឧត្តមានុវត្តន៍គ្រឹះស្ថានទៅនឹងស្តង់ដារតំបន់ និងអន្តរជាតិ។ ភាពជាដៃគូបែបនេះក៏អាចបង្កើនការទទួលស្គាល់ជាអន្តរជាតិអំពីគុណវុឌ្ឍិរបស់កម្ពុជា បង្កើនលទ្ធភាពការងាររបស់និស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា និងគាំទ្រដល់ការប្រកួតប្រជែងរយៈពេលវែងរបស់ឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា។

៣.២.២ សកម្មភាពសំខាន់ៗ

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ពង្រឹងភាពជាដៃគូអន្តរជាតិជាយុទ្ធសាស្ត្រ

ភាពជាដៃគូយុទ្ធសាស្ត្រអន្តរជាតិគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹង ធ្វើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា បង្កើនគុណភាពការបង្រៀន និងការស្រាវជ្រាវ គាំទ្រការធានាគុណភាព និងបង្កើនភាពប្រកួតប្រជែងរបស់គ្រឹះស្ថាន។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាត្រូវពង្រឹងភាពជាដៃគូ ឧត្តមសិក្សាតាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធជាមួយសាកលវិទ្យាល័យក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ស្ថាប័នវិជ្ជាជីវៈ បណ្តាញធានាគុណភាព និងវិស័យឯកជន (MoEYS, ២០២៤)។

សកម្មភាពអាទិភាពសំខាន់ៗរបស់ភាពជាដៃគូរួមមាន៖

- ស្វែងរកសាកលវិទ្យាល័យដៃគូដែលមានកម្មវិធីសិក្សា និងវគ្គសិក្សាស្រដៀងគ្នា
- ផ្គូរផ្គងកម្មវិធីសិក្សាជាមួយសាកលវិទ្យាល័យដៃគូ
- ស្វែងរកកិច្ចសហការតាមរយៈស្រាវជ្រាវ ការបោះពុម្ពផ្សាយរួមគ្នា កាដាក់ពាក្យសុំមូលនិធិរួមគ្នា សន្និសីទរួមគ្នា និង បណ្តាញអ្នកស្រាវជ្រាវ
- កសាងបណ្តាញសម្រាប់ការកសាងសមត្ថភាពសិក្សា និងការចល័តគ្រូបង្រៀន (ESP ២០២៤-២០២៨)។
- លើកកម្ពស់កម្មសិក្សា និងការដាក់ឲ្យនិស្សិតធ្វើការក្នុងឧស្សាហកម្ម តាមរយៈការបង្កើតភាពជាដៃគូជាមួយឧស្សាហកម្មពាក់ព័ន្ធ។

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការលើកកម្ពស់កម្មវិធីចល័តភាព (និស្សិត) និងកម្មវិធីផ្លាស់ប្តូរក្នុងតំបន់

ការចល័តនិស្សិតពង្រឹងការទទួលបានបទពិសោធន៍ជាសកល ការយល់ដឹងអន្តរវប្បធម៌ ជំនាញទំនាក់ទំនង ជំនាញភាសា ទំនុកចិត្តសិក្សា និងលទ្ធភាពទទួលបានការងារធ្វើ។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជានឹងពង្រីកការចល័តនិស្សិតទាំងទៅក្រៅប្រទេស និងចូលក្នុងប្រទេសតាមរយៈគម្រោងផ្លាស់ប្តូរក្នុងតំបន់ និងសកលលោក រួមទាំងការចូលរួមកាន់តែរឹងមាំនៅក្នុងកម្មវិធីចល័តនិស្សិតអន្តរជាតិអាស៊ី (AIMS), បណ្តាញចល័តភាពសាកលវិទ្យាល័យនៅអាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក (UMAP) (https://umap.org/) និងគម្រោងស្រដៀងគ្នានេះរបស់អាស៊ាន SEAMEO និងប្រទេសដៃគូ (MoEYS, ២០២៤; UNESCO, ២០២៥)។

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់លើកកម្ពស់ចល័តភាពនិស្សិតរួមមាន៖

- ចូលរួមក្នុងគម្រោងចល័តភាពក្នុងតំបន់ដូចជា AIMS, UMAP និងសមាគមក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត (MoEYS, ២០២៤)។
- បង្កើតប្រព័ន្ធទទួលស្គាល់ក្រេឌីត ដើម្បីឱ្យកម្មវិធីចល័តភាពរួមចំណែកដល់ការបញ្ចប់ការសិក្សាទាន់ពេលវេលា (លេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន ឆ្នាំ២០១៨; RGC ឆ្នាំ២០១៤)។
- ផ្តល់សេវាកម្មទាក់ទងនឹងការចល័ត (ការតំរង់ទិសមុនពេលចេញដំណើរ ការប្រឹក្សាយោបល់ផ្នែកសិក្សា ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ការការពារ ការរៀបចំភាសា និងការគាំទ្រដល់សម្មាហរណកម្មនិស្សិតដែលត្រឡប់មកវិញ)
- ផ្តល់អាទិភាពដល់កម្មវិធីចល័តភាពដែលបង្កើនជំនាញការងារ នវានុវត្តន៍ ភាពជាអ្នកដឹកនាំ សហគ្រិនភាព និងសមត្ថភាពអន្តរវប្បធម៌ (MoEYS, ២០១៤; World Bank, ២០២៤)។
- ពង្រឹងបរិយាបន្ន និងសមភាពតាមរយៈអាហារូបករណ៍ ការគាំទ្រដល់ជនពិការ ការគាំទ្រដែលយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះយេនឌ័រ និងយន្តការសម្រាប់និស្សិតដែលមានវិបត្តិ (UNESCO, ២០១៥; MoEYS, ២០២៤)។

លើកកម្ពស់អន្តរជាតូបនីយកម្មនៅក្នុងប្រទេស ដើម្បីឱ្យនិស្សិតទាំងអស់អាចទទួលបានបទពិសោធន៍សិក្សាអន្តរជាតិ និងអន្តរវប្បធម៌ដោយមិនចាំបាច់ធ្វើដំណើរទៅក្រៅប្រទេស។

- បង្កើតការរៀនសូត្រអន្តរជាតិតាមអ៊ីនធឺណិតបែបសហការ (COIL) ការផ្លាស់ប្តូរនិម្មិត និងសកម្មភាពសិក្សាឆ្លងដែនដែលគាំទ្រដោយឌីជីថលផ្សេងៗទៀត ជាមួយគ្រឹះស្ថានដៃគូអន្តរជាតិ។
- បង្កប់ការរៀនសូត្រអន្តរវប្បធម៌ ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការវាយតម្លៃមុន អំឡុងពេល និងក្រោយសកម្មភាពចល័តដោយផ្ទាល់ ឬចល័តនិម្មិត។

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់បង្កើនការចល័តបុគ្គលិកសិក្សា និងការផ្លាស់ប្តូរសាស្ត្រាចារ្យ

ការចល័តបុគ្គលិកសិក្សាគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការកែលម្អគុណភាពបង្រៀន គរុកោសល្យទំនើប សមត្ថភាពស្រាវជ្រាវ នវានុវត្តន៍កម្មវិធីសិក្សា បណ្តាញទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ និងការធានាគុណភាពគ្រឹះស្ថាន។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាត្រូវលើកកម្ពស់កាលានុវត្តភាពក្នុងការចល័តសាស្ត្រាចារ្យ អ្នកស្រាវជ្រាវ និងអ្នកគ្រប់គ្រងសាកលវិទ្យាល័យ ស្របតាមគោលបំណងកំណែទម្រង់ឧត្តមសិក្សា និងក្របខណ្ឌសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ (MoEYS, ២០២៤; UNESCO, ២០១៥)។

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់លើកកម្ពស់ការចល័តបុគ្គលិកសិក្សារួមមាន៖

- លើកកម្ពស់កម្មវិធីផ្លាស់ប្តូរសាស្ត្រាចារ្យ និងការរៀបចំសាស្ត្រាចារ្យទស្សនកិច្ច (MoEYS, ២០២៤)។
- ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលខ្លី កម្មវិធីផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រ និងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈនៅបរទេស (MoEYS, ២០១៩)។
- បង្កើនការដឹកនាំត្រួតពិនិត្យការស្រាវជ្រាវរួមគ្នា និងគំរូបង្រៀនរួមគ្នា (AUN, ២០២០)។
- លើកទឹកចិត្តដល់ការចូលរួមក្នុងសន្និសីទសិក្សាអន្តរជាតិ បណ្តាញស្រាវជ្រាវ និងសហគមន៍វិជ្ជាជីវៈ (MoEYS, ២០១៩; World Bank, ២០២៤)។
- កសាងសមត្ថភាពបុគ្គលិកដើម្បីរៀបចំ និងសម្របសម្រួលអន្តរជាតូបនីយកម្មនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាននិងក្នុងស្រុក និង ការរៀនសូត្រអន្តរជាតិតាមអ៊ីនធឺណិតបែបសហការ (COIL) ការផ្លាស់ប្តូរនិម្មិត និងសកម្មភាពសិក្សាអន្តរវប្បធម៌។
- លើកទឹកចិត្តបុគ្គលិកសិក្សា និងបុគ្គលិកជំនាញឱ្យសហការបង្រៀន សហការរៀបចំសកម្មភាពសិក្សា និងណែនាំនិស្សិត ដោយធ្វើការជាមួយដៃគូអន្តរជាតិតាមរយៈទម្រង់អនឡាញ និងទម្រង់ចម្រុះ។

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ពង្រីកការបង្រៀនដោយប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេស និងកម្មវិធីសិក្សាអន្តរជាតិ

ការបង្រៀនដោយប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេសគឺនៅមានកម្រិត ហើយវានៅតែជាឧបសគ្គចម្បងមួយលើការចល័តចូល កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងការផ្តល់កម្មវិធីឆ្លងដែន។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨ កំណត់ពីតម្រូវការក្នុងការពង្រឹងអន្តរជាតូបនីយកម្មតាមរយៈកម្មវិធីសិក្សាដែលប្រើភាសាអង់គ្លេស និងការពង្រីកចល័តភាព។ ដូច្នេះ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលបានជ្រើសរើសត្រូវពង្រីកកម្មវិធីសិក្សាដែលប្រើភាសាអង់គ្លេសជាគោល កម្មវិធីសិក្សាទ្វេភាសា ឬកម្មវិធីដែលមានទិសដៅអន្តរជាតិ ដែលគ្រឹះស្ថានមានសមត្ថភាព និងលក្ខខណ្ឌធានាគុណភាពគ្រប់គ្រាន់ (MoEYS, ២០២៤)។

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់លើកកម្ពស់ការចល័តបុគ្គលិកសិក្សារួមមាន៖

- ពង្រីកកម្មវិធីដែលបង្រៀនជាភាសាអង់គ្លេសទាំងស្រុង ឬដោយផ្នែក ជាពិសេសនៅក្នុងមុខវិជ្ជាដែលមានតម្រូវការខ្ពស់ក្នុងតំបន់ និងភាពពាក់ព័ន្ធច្បាស់លាស់ទៅនឹងទីផ្សារការងារ (MoEYS, ២០២៤; World Bank, ២០២៤)។
- ពង្រឹងសមត្ថភាពភាសាអង់គ្លេសសម្រាប់សាស្ត្រាចារ្យ និងនិស្សិត តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលភាសា ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ និងការគាំទ្រការបង្រៀន (MoEYS, ២០២៤; AUN, ២០២០)។
- បង្កើតគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការបង្រៀនភាសាអង់គ្លេស ជាយានដោយធានាស្តង់ដារអប្បបរមាសម្រាប់គុណភាពកម្មវិធីសិក្សា ការត្រៀមខ្លួនរបស់សាស្ត្រាចារ្យ ការគាំទ្រនិស្សិត ការវាយតម្លៃ និងការធានាគុណភាព (MoEYS, ២០២៤)។

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការបង្កើតប្រព័ន្ធសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងការគ្រប់គ្រងចល័តភាព

ដើម្បីធានាបាននូវការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាត្រូវតែពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រឹះស្ថានសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងភាពជាដៃគូអន្តរជាតិ ការគ្រប់គ្រងចល័តភាព ការគាំទ្រនិស្សិត ការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងម៉ត់ចត់ពីដៃគូ ការប្រមូលទិន្នន័យ ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ និងការរាយការណ៍លទ្ធផល។ ប្រព័ន្ធបែបនេះគឺចាំបាច់ដើម្បីការពារនិស្សិត ធានាគុណភាព និងបង្ហាញថាកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិអាចបង្កើតលទ្ធផលសិក្សាជាក់ស្តែងជាជាងការបន្សល់ភាពអសកម្មនៃអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា (MoEYS, ២០២៤; World Bank, ២០២៤)។

សកម្មភាពសំខាន់ៗរួមមាន៖

- បង្កើតការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ ឬអង្គភាពប្រហាក់ប្រហែល ដែលមានតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវ ការរៀបចំបុគ្គលិក និងផែនការការងារប្រចាំឆ្នាំច្បាស់លាស់ (MoEYS, ២០២៤; World Bank, ២០២៤)។
- បង្កើតនីតិវិធីប្រតិបត្តិការស្តង់ដារសម្រាប់អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា កិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការ ការត្រួតពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ភាពត្រឹមត្រូវរបស់ដៃគូ ការអនុម័ត ការបន្ត និងការបញ្ចប់នៃកិច្ចព្រមព្រៀង (MoEYS, ២០២៤)។
- សេវាកម្មនិស្សិតអន្តរជាតិ រួមទាំងការគាំទ្រទិដ្ឋាការ ការប្រឹក្សាយោបល់ផ្នែកសិក្សា ការគាំទ្រផ្នែកលំនៅដ្ឋាន ការតំរង់ទិស ការការពារ និងយន្តការដោះស្រាយបណ្តឹងនានា (UNESCO, ២០១៥)។

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិ

កិច្ចសហការស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការកែលម្អគុណភាពស្រាវជ្រាវ បង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានជំនាញ និងមូលនិធិ ពង្រឹងភាពមើលឃើញរបស់គ្រឹះស្ថាន (institutional visibility) និងបង្កើតភស្តុតាង ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងអាទិភាពអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា។គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាត្រូវបង្កើតភាពជាដៃគូស្រាវជ្រាវ ប្រកបដោយ

និរន្តភាពជាមួយសាកលវិទ្យាល័យក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ ឧស្សាហកម្ម ភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍។

សកម្មភាពសំខាន់ៗរួមមានៈ
• បង្កើតគម្រោងស្រាវជ្រាវរួមគ្នា និងក្រុមស្រាវជ្រាវពហុជំនាញ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមរបស់ជាតិ អាស៊ាន និងពិភពលោក។
• លើកកម្ពស់ការបោះពុម្ពផ្សាយរួមគ្នា ការដឹកនាំនិងត្រួតពិនិត្យរួមគ្នា ការចល័តអ្នកស្រាវជ្រាវ សំណុំទិន្នន័យ និងសម្ភារៈដែលបានចែករំលែក និងការចូលរួមក្នុងបណ្តាញស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិ។
• រៀបចំដាក់ពាក្យរួមគ្នាសម្រាប់ស្នើសុំមូលនិធិស្រាវជ្រាវជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិដែលមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែង។
• រៀបចំសន្និសីទ សិក្ខាសាលា ការសន្ទនាគោលនយោបាយ និងសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយការស្រាវជ្រាវរួមគ្នា។
• បង្កើតនីតិវិធីក្នុងគ្រឹះស្ថាន សម្រាប់ក្រមសីលធម៌ស្រាវជ្រាវ កម្មសិទ្ធិបញ្ញា ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ ការនិពន្ធ ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងការចែករំលែកអត្ថប្រយោជន៍ដោយសមធម៌។
• ផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត មូលនិធិសម្រាប់ចាប់ផ្តើម ការគាំទ្រផ្នែករដ្ឋបាល និងការទទួលស្គាល់ដល់បុគ្គលិកដែលចូលរួមជានិរន្តក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិ ។

៣.២.៣. សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ

ការពង្រឹងភាពជាដៃគូអន្តរជាតិជាយុទ្ធសាស្ត្រ

- ចំនួនអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា និងកិច្ចព្រមព្រៀងដែលកំពុងដំណើរការ
- ចំនួនកម្មវិធីរួមគ្នា/ទ្វេ/ភ្លោះ (joint/dual/twinning programs) ដែលត្រូវបានរៀបចំ អនុម័ត និងអនុវត្ត; ចំនួននិស្សិតដែលបានចុះឈ្មោះ; ចំនួនកម្មវិធីនៅក្នុងវិស័យអាទិភាព។
- ចំនួនកម្មវិធីដែលប្រើប្រាស់នីតិវិធីទទួលស្គាល់ក្រេឌីត; ភាគរយនៃនិស្សិតចល័តដែលត្រឡប់មកវិញដែលទទួលបានក្រេឌីតដែលមានការទទួលស្គាល់ ។

ការលើកកម្ពស់កម្មវិធីចល័តភាព (និស្សិត) និងកម្មវិធីផ្លាស់ប្តូរក្នុងតំបន់

- ចំនួននិស្សិតចេញទៅសិក្សានៅក្រៅប្រទេសដែលចូលរួមក្នុងគម្រោងផ្លាស់ប្តូរការសិក្សា; ភាគរយនិស្សិតមកពីមជ្ឈដ្ឋានជួបការលំបាក; អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សា និងអត្រាធ្វើសមាហរណកម្មឡើងវិញ។
- ចំនួនការផ្លាស់ប្តូរនិស្សិត និងនិស្សិតអន្តរជាតិ; ចំនួនប្រទេស/គ្រឹះស្ថានដែលបញ្ជូននិស្សិត; ការពេញចិត្តរបស់និស្សិតជាមួយនឹងសេវាកម្មសិក្សា និងការគាំទ្រ។

- ចំនួននិស្សិតដែលចូលរួមក្នុងអន្តរជាតូបនីយកម្មនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឬក្នុងប្រទេស I@H, COIL, ការផ្លាស់ប្តូរនិម្មិត និងសកម្មភាពសិក្សាអន្តរវប្បធម៌ដែលបានវាយតម្លៃ; សមិទ្ធផលរបស់និស្សិតលើលទ្ធផលសិក្សាអន្តរវប្បធម៌។

ការបង្កើនការចល័តបុគ្គលិកសិក្សា និងការផ្លាស់ប្តូរសាស្ត្រាចារ្យ៖

- ចំនួនបុគ្គលិកដែលចូលរួមក្នុងការផ្លាស់ប្តូរទស្សនកិច្ចសិក្សា ការបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលខ្លី ការត្រួតពិនិត្យរួមគ្នា ឬការបង្រៀនរួមគ្នា; ចំនួនដេប៉ាតេម៉ង់ដែលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការផ្លាស់ប្តូរ។
- ចំនួនគម្រោងស្រាវជ្រាវរួមគ្នា; ចំនួននៃការបោះពុម្ពផ្សាយរួមគ្នាជាមួយដៃគូអន្តរជាតិ; ចំនួននៃពាក្យសុំមូលនិធិរួមគ្នាដែលបានដាក់ស្នើ ឬទទួលបាន។
- ចំនួនបុគ្គលិកដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ឬសម្របសម្រួលក្នុង អន្តរជាតូបនីយកម្មនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឬក្នុងប្រទេស I@H, COIL, ការផ្លាស់ប្តូរនិម្មិត, ការបង្រៀនរួមគ្នា និងការរៀនសូត្រអន្តរវប្បធម៌។

ការពង្រីកការបង្រៀនជាភាសាអង់គ្លេស និងកម្មវិធីអន្តរជាតិ

- ចំនួនកម្មវិធីសិក្សាជាពីរភាសា ឬ ដែលប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេសជាយាន្ត EMI; ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកគរុកោសល្យប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេសជាយាន្ត EMI; ចំនួននិស្សិតដែលបញ្ចប់ការគាំទ្រភាសាអង់គ្លេស ។
- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងនិស្សិតដែលបានបញ្ចប់ការបណ្តុះបណ្តាលភាសាអង់គ្លេស; ការកែលម្អជំនាញភាសាអង់គ្លេស ឬការត្រៀមខ្លួនបង្រៀនដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃរបស់គ្រឹះស្ថាន។

ការបង្កើតប្រព័ន្ធសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងការគ្រប់គ្រងចល័តភាព

- ការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ IRO ដែលកំពុងដំណើរការ; ចំនួនបុគ្គលិកដែលបានបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកភាពជាដៃគូអន្តរជាតិ និងការគ្រប់គ្រងការចល័ត។
- ចំនួនកិច្ចព្រមព្រៀងកម្មសិក្សាអន្តរជាតិ ឬតំបន់; ចំនួននិស្សិតដែលបញ្ចប់កម្មសិក្សា; ការពេញចិត្តរបស់និយោជកជាមួយកម្មសិក្សា និងនិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា។
- នីតិវិធីប្រតិបត្តិការស្តង់ដារដែលមាននិងបានប្រើប្រាស់

ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិ

- ចំនួនភាពជាដៃគូស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិដែលមានលក្ខណៈសកម្ម និងគម្រោងស្រាវជ្រាវដែលបានអនុវត្តរួមគ្នា។
- ចំនួននៃការបោះពុម្ពផ្សាយរួមគ្នាជាអន្តរជាតិ ពាក្យសុំមូលនិធិរួមគ្នាដែលបានដាក់ស្នើ និងទទួលបានមូលនិធិ និងអ្នកស្រាវជ្រាវក្រោយឧត្តមដែលត្រូវបានដឹកនាំរួមគ្នា។

- ចំនួនទឹកប្រាក់នៃមូលនិធិស្រាវជ្រាវខាងក្រៅដែលបានកៀរគរតាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។
- ចំនួនសន្និសីទ សិក្ខាសាលា ការសន្ទនាគោលនយោបាយ សំណុំទិន្នន័យដែលបានចែករំលែក ឬសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយការស្រាវជ្រាវរួមគ្នា ។
- កម្មវិធីតំរង់ទិសមុនពេលចេញដំណើរ និងកម្មវិធីធ្វើសមាហរណកម្មឡើងវិញត្រូវបានបង្កើតឡើង; ចំនួននិស្សិតដែលទទួលបានការណែនាំផ្នែកសិក្សា ការគាំទ្រទិដ្ឋាការ ការគាំទ្រផ្នែកលំនៅដ្ឋាន ឬការណែនាំ។

៣.២.៤. ផែនទីបង្ហាញផ្លូវអនុវត្ត

៣.២.៤.១. រយៈពេលខ្លី (១-២) ឆ្នាំ

- ផ្ទៀងផ្ទាត់ភាពជាដៃគូ និងកម្មវិធីចល័តភាពដែលមានស្រាប់;
- រៀបចំគំរូសម្រាប់អនុស្សារណៈយោគយល់គ្នា MoU និងការផ្ទេរក្រេឌីត;
- បង្កើតការធានាគុណភាពការបង្រៀនដោយប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេស;
- បង្កើត ឬពង្រឹងការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ;
- ជ្រើសរើសមុខវិជ្ជាអាទិភាព; សាកល្បងអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សារួមគ្នា សញ្ញាបត្រពីរ ឬកម្មវិធីសិក្សាភ្លោះ;
- រៀបចំនីតិវិធីទទួលស្គាល់ក្រេឌីត; បង្កើតប្រព័ន្ធគាំទ្រមុនពេលចាកចេញ និងការធ្វើសមាហរណកម្មឡើងវិញ។

៣.២.៤.២. រយៈពេលមធ្យម (៣-៤ ឆ្នាំ)

- ពង្រីកការចល័តនិស្សិតចេញ និងចូល;
- ពង្រីកកម្មវិធីចល័តនិស្សិតអន្តរជាតិនៃអាស៊ី AIMS និងការចូលរួមផ្លាស់ប្តូរក្នុងតំបន់ផ្សេងទៀត។
- អនុវត្តការផ្លាស់ប្តូរសាស្ត្រាចារ្យ សាស្ត្រាចារ្យទស្សនកិច្ច ការដឹកនាំនិស្សិតរួមគ្នា និងការរៀបចំការបង្រៀនរួមគ្នា។ ពង្រីកកម្មវិធីសិក្សាដោយប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេស។

៣.២.៤.៣. រយៈពេលវែង (៥ឆ្នាំ)

- ពង្រឹងភាពជាដៃគូស្រាវជ្រាវរួមគ្នា ការបោះពុម្ពផ្សាយរួមគ្នា កម្មសិក្សា និងភាពជាដៃគូក្នុងការបញ្ជូននិស្សិតឱ្យធ្វើការក្នុងឧស្សាហកម្ម។
- ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការធានាគុណភាព និងការវាស់ស្ទង់គុណភាព។
- តម្រង់កម្មវិធីអន្តរជាតិជាមួយនឹងអាទិភាពទីផ្សារការងារ ។

៣.២.៥. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សរុបមក ភាពជាដៃគូយុទ្ធសាស្ត្រអន្តរជាតិគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ពង្រឹងគុណភាព ភាពពាក់ព័ន្ធ និងការប្រកួតប្រជែងនៃប្រព័ន្ធឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា។ តាមរយៈការពង្រីកកម្មវិធីសញ្ញាបត្ររួមគ្នា និងសញ្ញាបត្រពីរ ចល័តភាពនិស្សិត និងបុគ្គលិក ការបង្រៀនភាសាអង់គ្លេស កិច្ចសហការស្រាវជ្រាវ និងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងភាពជាដៃគូ គ្រឹះស្ថាន

ឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាអាចសម្របខ្លួនបានកាន់តែប្រសើរឡើងជាមួយនឹងស្តង់ដារតំបន់ និងអន្តរជាតិ ក្នុងពេលដែលឆ្លើយតបទៅនឹងអាទិភាពអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។ ការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នឹងតម្រូវឱ្យមានការសម្របសម្រួលយ៉ាងខ្លាំងក្លារវាងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និង វិស័យឯកជន។

៣.៣. ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យ

៣.៣.១. ហេតុផល

ឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាកំពុងចូលដល់ដំណាក់កាលដ៏សំខាន់មួយនៃកំណែទម្រង់ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ការតាំងចិត្តរួមសមាហរណកម្មក្នុងតំបន់ និងស្តង់ដារសិក្សាសកល។ ដោយហេតុថាកម្មវិធីសិក្សាត្រូវបានធ្វើទំនើបកម្មដើម្បីបញ្ចូលការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល (OBE) បរិវត្តកម្មឌីជីថល ការតំរង់ទិសការស្រាវជ្រាវ និងការបន្ស៊ីទៅនឹងឧស្សាហកម្ម សមត្ថភាពរបស់សាស្ត្រាចារ្យបានក្លាយជាកត្តាកំណត់ដ៏សំខាន់មួយនៃការអនុវត្តដោយជោគជ័យ។ ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យ មានភាពស្របគ្នាទៅនឹងអាទិភាពកំណែទម្រង់ឧត្តមសិក្សាជាតិ និងក្របខណ្ឌគុណភាពតំបន់ រួមទាំងក្របខណ្ឌដែលត្រូវបានលើកកម្ពស់នៅក្នុងអាស៊ាន។ ការពង្រឹងសមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យ នឹងបង្កើនគុណភាពអប់រំ លទ្ធភាពការងារសម្រាប់និស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា ការប្រកួតប្រជែងរបស់គ្រឹះស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គមកម្ពុជាដោយផ្ទាល់ ។ លើសពីនេះ ការកសាងសមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យក៏ ជាកត្តាចាំបាច់សម្រាប់ការលើកកម្ពស់អន្តរជាតូបនីយកម្ម និងការចល័តផងដែរ។

៣.៣.២. សកម្មភាពសំខាន់ៗ

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការលើកកម្ពស់គរុកោសល្យ

- បណ្តុះបណ្តាលការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាដោយផ្អែកលើការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល (OBE)
- បណ្តុះបណ្តាលវិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលមានលក្ខណៈនវានុវត្តន៍ (ការរៀនសូត្រផ្អែកលើបញ្ហា ការរៀនសូត្រផ្អែកលើគម្រោង ការរៀនសូត្រចម្រុះ)
- បង្កើតប្រព័ន្ធណែនាំ និងសង្កេតការបង្រៀនដោយមិត្តភក្តិ
- បង្កើនជំនាញគ្រូបង្រៀន ឬបុគ្គលិកសិក្សាក្នុងការបង្រៀនដោយប្រើភាសាអង់គ្លេស

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់សមត្ថភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថល

- បណ្តុះបណ្តាលសាស្ត្រាចារ្យលើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (LMS)
- បំពាក់ចំណេះដឹងចាំបាច់ដល់សាស្ត្រាចារ្យ ដើម្បីប្រើប្រាស់សម្ភារៈបង្រៀនឌីជីថល និងឧបករណ៍សិក្សានិម្មិត និងមជ្ឈមណ្ឌលធនធានឌីជីថលនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា
- បញ្ចូលបញ្ញាសប្បនិម្មិត AI និងវិធីសាស្ត្រជំរុញដោយទិន្នន័យ (data-driven approach) ទៅក្នុងការបង្រៀន

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការពង្រឹងការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍

- **បង្កើនសមត្ថភាពអ្នកស្រាវជ្រាវ៖** ផ្ដល់ការបណ្ដុះបណ្ដាលលើវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ និងការសរសេរសំណើគម្រោង។
- **បង្កើនចំនួនអ្នកស្រាវជ្រាវ៖** អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្តសម្រាប់ការបោះពុម្ពផ្សាយ ប៉ាតង់ និងនវានុវត្តន៍។ ផ្ដល់អាហារូបករណ៍ស្រាវជ្រាវ និងអាហារូបករណ៍ រួមទាំងមូលនិធិសម្រាប់គម្រោងស្រាវជ្រាវដែលដឹកនាំដោយសាស្ត្រាចារ្យ។
- ចូលរួមក្នុងចង្កោមស្រាវជ្រាវ និងមជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍សាកលវិទ្យាល័យ
- លើកទឹកចិត្តដល់កម្មវិធីសហការស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិ

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការចូលរួមរបស់ឧស្សាហកម្ម និងសហគមន៍

- បង្កើនការចូលរួមរបស់សាស្ត្រាចារ្យនៅក្នុងកម្មវិធីភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងឧស្សាហកម្ម
- បញ្ចូលឧស្សាហកម្មឲ្យចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា
- ចូលរួមសកម្មភាពស្រាវជ្រាវជាមួយឧស្សាហកម្ម
- អញ្ជើញឧស្សាហកម្មនានាឲ្យមកបង្រៀន និងការផ្លាស់ប្ដូរវិជ្ជាជីវៈ។

៣.៣.៣. សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ

ការលើកកម្ពស់គុណភាពសាស្ត្រាចារ្យ

- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកចូលរួមវគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលស្ដីពីការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល
- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកចូលរួមវគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលលើវិធីសាស្ត្របង្រៀននវានុវត្តន៍
- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធណែនាំ និងសង្កេតការបង្រៀនដោយមិត្តភក្តិ
- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ ឬបុគ្គលិកសិក្សាក្នុងការបង្កើនជំនាញបង្រៀនដោយប្រើភាសាអង់គ្លេស

សមត្ថភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថល

- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកចូលរួមវគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលស្ដីពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (LMS)
- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកដែលមានចំណេះដឹងក្នុងការប្រើប្រាស់សម្ភារៈបង្រៀនឌីជីថល និងឧបករណ៍សិក្សានិម្មិត និងមជ្ឈមណ្ឌលធនធានឌីជីថលនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា
- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកដែលបញ្ចូលបញ្ញាសប្បនិម្មិត AI និងវិធីសាស្ត្រជំរុញដោយទិន្នន័យ (data-driven approach) ទៅក្នុងការបង្រៀន

ការពង្រឹងការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍

- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ និងការសរសេរសំណើគម្រោង
- ចំនួនអ្នកស្រាវជ្រាវ
- ចំនួនគម្រោងស្រាវជ្រាវ
- ចំនួននៃការបោះពុម្ពផ្សាយ
- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកចូលរួមក្នុងចង្កោមស្រាវជ្រាវ និងមជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍សាកលវិទ្យាល័យ
- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកចូលរួមកម្មវិធីសហការស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិ។

ការចូលរួមរបស់ឧស្សាហកម្ម និងសហគមន៍

- ចំនួនអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ជាមួយដៃគូឧស្សាហកម្ម
- ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកចូលរួមជាមួយសាស្ត្រាចារ្យ ក្នុងកម្មវិធីភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងឧស្សាហកម្ម
- ចំនួននិស្សិតដែលបញ្ចប់កម្មសិក្សា កម្មសិក្សា ឬគម្រោងដែលដឹកនាំដោយឧស្សាហកម្ម
- ចំនួនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវជាមួយដៃគូឧស្សាហកម្ម
- ចំនួននៃការបង្រៀនជាភ្ញៀវ និងការផ្លាស់ប្តូរវិជ្ជាជីវៈជាមួយឧស្សាហកម្ម។

៣.៣.៤ ផែនទីបង្ហាញផ្លូវអនុវត្ត

រយៈពេលខ្លី (១-២) ឆ្នាំ

- បើកសិក្ខាសាលាស្តីពីកម្មវិធីសិក្សាផ្អែកលើការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល (OBE)
- បញ្ជាក់គុណវិឌ្ឍិបុគ្គលិកដែលប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេសជាយាន្ត
- ទទួលប្រើប្រាស់សម្ភារៈសិក្សាក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (LMS)
- បណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកអំពីឧបករណ៍សិក្សាឌីជីថលកម្រិតមូលដ្ឋាន
- ធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលលើវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ និងការសរសេរសំណើសុំមូលនិធិ។
- កំណត់ក្រុមស្រាវជ្រាវសំខាន់ៗ។
- បង្កើតក្រុមប្រឹក្សាយោបល់ឧស្សាហកម្ម។
- អញ្ជើញអ្នកជំនាញមកពីឧស្សាហកម្មមកបង្រៀនជាភ្ញៀវ។

រយៈពេលមធ្យម (៣-៤ ឆ្នាំ)

- អនុវត្តកម្មវិធីសិក្សាដោយផ្អែកលើការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល (OBE)
- បង្កើតសម្ភារៈបង្រៀនឌីជីថលអន្តរកម្ម
- ចាប់ផ្តើមកិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិ
- បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍ និងភ្ជាស់ធុរកិច្ចក្នុងសាកលវិទ្យាល័យ
- ចូលរួមជាមួយដៃគូឧស្សាហកម្មក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពកម្មវិធីសិក្សា

- បើកដំណើរការកម្មវិធីសាកល្បងដើម្បីបញ្ជូនបុគ្គលិកសិក្សាទៅធ្វើការបណ្ដោះអាសន្នក្នុងឧស្សាហកម្ម

រយៈពេលវែង (៥ ឆ្នាំ)

- បន្សុំកម្មវិធីសិក្សា ការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល ជាមួយនឹងការទទួលស្គាល់អន្តរជាតិ (AUN-QA)
- អនុវត្តកម្មវិធីជាភាសាអង់គ្លេស
- ប្រើប្រាស់ឌីជីថល និង បញ្ញាសប្បនិម្មិតក្នុងការបង្រៀន និងការរៀន។
- បង្កើនចំនួនបោះពុម្ពផ្សាយ និងប៉ាតង់ដែលមានផលជះខ្ពស់។
- បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍ដើម្បីដំណោះស្រាយតាមតម្រូវការទីផ្សារ។
- ចូលរួមជាមួយមជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវដែលទទួលបានមូលនិធិរួមគ្នាពីឧស្សាហកម្ម។

៣.៣.៥. សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន

ការអនុវត្តដោយជោគជ័យលើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សាដើម្បីអន្តរជាតូបនីយកម្ម គឺពឹងផ្អែកជាមូលដ្ឋានលើការកសាងសមត្ថភាពរួមរបស់បុគ្គលិកសិក្សា ព្រោះការពង្រឹងសមត្ថភាពបុគ្គលិកសិក្សាក្នុងការរៀបចំ និងផ្ដល់ការអប់រំគឺដើម្បីធានាថា និស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាទទួលបានសមត្ថភាពចាំបាច់ដើម្បីអភិវឌ្ឍខ្លួនទាំងក្នុងបរិបទជាតិ និង បរិបទពិភពលោកដែលកាន់តែពោពេញដោយសកលភាវូបនីយកម្ម ។ ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យមិនមែន ជាកិច្ចការតែមួយទេ ប៉ុន្តែជាការវិវត្តន៍ពហុវិមាត្រឆ្លងកាត់សកម្មភាពសំខាន់ៗចំនួនបួន រួមមាន (១) ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពគរុកោសល្យ (២) សមត្ថភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថល (៣) ការពង្រឹងការស្រាវជ្រាវ និងនវានុវត្តន៍ និង (៤) ការចូលរួមពីឧស្សាហកម្ម និងសហគមន៍ ដែលទាមទារឱ្យគ្រឹះស្ថាននានាប្ដេជ្ញាចិត្តចំពោះការវិនិយោគប្រកបដោយនិរន្តភាពទៅលើសាស្ត្រាចារ្យរបស់ខ្លួន។ នៅទីបំផុត តាមរយៈសម្មាហរណកម្មជំនាញគរុកោសល្យ ភាពស្ទាត់ជំនាញឌីជីថល ឧត្តមភាពស្រាវជ្រាវ និងការរៀបចំបណ្ដាញវិជ្ជាជីវៈ សាស្ត្រាចារ្យនឹងត្រូវបានផ្ដល់អំណាចឱ្យដឹកនាំបរិវត្តកម្មកម្មវិធីសិក្សាឲ្យទៅជាបទពិសោធន៍អប់រំលំដាប់ពិភពលោក។

៣.៤. ស្ថាប័នូបនីយកម្មប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង IQA

៣.៤.១. ហេតុផល

ការធានាគុណភាពនៃកម្មវិធីសិក្សា និង គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងមូល គឺជាកត្តាសំខាន់មួយ ដើម្បីគាំទ្រដល់ទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា និងបង្កើនការទទួលស្គាល់ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។ យោងតាមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានបង្កើតប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង IQA ដើម្បីជួយដល់ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាក្នុងការកែលម្អគុណភាពកម្មវិធីសិក្សា និងស្ថានភាពអភិវឌ្ឍន៍គ្រឹះស្ថានរបស់ពួកគេ។ ការបំពេញតាមស្តង់ដារជាតិ និងតំបន់ គឺជាមធ្យោបាយសំខាន់មួយដើម្បីបញ្ជាក់ពីគុណភាពរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា។ ដូច្នេះ ប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងដ៏មានប្រសិទ្ធភាពរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានីមួយៗ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងការគ្រប់គ្រងគុណភាព

និងបំពេញតាមតម្រូវការនៃស្តង់ដារអប់រំណាមួយ។ ក្នុងចំណោមយុទ្ធសាស្ត្រទាំងបីនៃអនុកម្មវិធី *"គុណភាពការបង្រៀន និងការរៀនកម្រិតឧត្តមសិក្សា"* ការបង្កើនភាពជាម្ចាស់របស់មន្ត្រីគ្រប់គ្រង និងមន្ត្រីបច្ចេកទេសដែលទទួលបន្ទុកប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំ ដើម្បីដឹកនាំការអនុវត្តការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះក្នុងការពង្រឹងការធានាគុណភាពគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា ដើម្បីសម្រេចបាននូវស្តង់ដារក្នុងស្រុក តំបន់ និងអន្តរជាតិ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង មានលក្ខណៈស្ថាប័ន គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានីមួយៗគួរចាត់បញ្ចូលអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់ រួមទាំងថ្នាក់ដឹកនាំកំពូល មន្ត្រីការិយាល័យធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង និងអ្នកបច្ចេកទេស សមាជិកសាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកសាកលវិទ្យាល័យដែលមានការពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ លើសពីនេះ ការផ្លាស់ប្តូរការអនុវត្ត និងបទពិសោធន៍ល្អៗពីគ្រឹះស្ថានដែលបានសហការ ឬបណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យនានា ក៏មានប្រយោជន៍ផងដែរក្នុងការបង្កើនភាពជាម្ចាស់ និងសមត្ថភាពនៃការអនុវត្តប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ។

៣.៤.២. សកម្មភាពសំខាន់ៗ

សកម្មភាពសំខាន់ៗដើម្បីពង្រឹងភាពជាម្ចាស់នៃការអនុវត្តការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងនៅកម្រិតកម្មវិធី និងកម្រិតគ្រឹះស្ថានរួមមាន៖

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ថ្នាក់គ្រប់គ្រងកំពូល

- បង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្តគាំទ្រដល់ការអនុវត្តការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង តាមរយៈ៖
  - ការតែងតាំងគណៈកម្មាធិការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង នៅកម្រិតគ្រឹះស្ថាន
  - ការបង្កើតការិយាល័យធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
  - ការរៀបចំ និងបំពាក់បុគ្គលិក
  - ការតែងតាំងជនបង្គោលក្នុងការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងនៅកម្រិតមហាវិទ្យាល័យ
  - ការផ្តល់អំណាចទាក់ទងនឹងការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
- លើកឡើងពីសារៈសំខាន់ និងអត្ថប្រយោជន៍នៃការអនុវត្តការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ
  - ការទទួលស្គាល់គុណភាព
  - ការទទួលស្គាល់
  - អន្តរជាតូបនីយកម្ម
- ស្វែងរកការផ្លាស់ប្តូរការអនុវត្ត និងបទពិសោធន៍ល្អៗរបស់សាកលវិទ្យាល័យដែលបានសហការគ្នា

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការិយាល័យធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង

- អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
  - បង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវច្បាស់លាស់
  - បង្កើតសៀវភៅណែនាំការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងប្រចាំគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ដែលរួមមានប្រព័ន្ធ និងរចនាសម្ព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង គោលនយោបាយ និងនីតិវិធីធានាគុណ

ភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ទម្រង់បែបបទ និងគំរូការវាយតម្លៃដោយខ្លួនឯង ការធ្វើសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ការពិនិត្យឡើងវិញនូវកម្មវិធីសិក្សា និងការកែលម្អកម្មវិធីសិក្សា។

- ○ រៀបចំផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ
- ○ ធ្វើការបណ្ដុះបណ្ដាលជាប្រចាំ
- ○ ធ្វើការកែលម្អគុណភាពជាបន្តបន្ទាប់ (CQI)
- ○ ធ្វើប្រព័ន្ធឯកសារធានាគុណភាពជាឌីជីថល

- តាមឲ្យជាប់នូវការវិវត្តនៃស្តង់ដារ និងគោលការណ៍ណែនាំរបស់ឧត្តមសិក្សា
  - ចូលរួមក្នុងការកសាងស្តង់ដារ និងគោលការណ៍ណែនាំជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិ
  - ចូលរួមវេទិកា សន្និសីទ និងសិក្ខាសាលាទាក់ទងនឹងការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស

សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយ និងការកសាងសមត្ថភាពដល់ថ្នាក់ដឹកនាំមហាវិទ្យាល័យ និង បុគ្គលិកគាំទ្រ

- រៀបចំកិច្ចប្រជុំផ្សព្វផ្សាយជាប្រចាំជាមួយ អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន រួមទាំងគ្រូបង្រៀន អ្នកស្រាវជ្រាវ និងមន្ត្រីរដ្ឋបាល។ ខ្លឹមសារនៃការបណ្ដុះបណ្ដាលគួរបញ្ចូលនូវ៖
  - ▪ ការចែកចាយសៀវភៅណែនាំការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
  - ▪ ការផ្សព្វផ្សាយគោលការណ៍ណែនាំការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (កំពុងដំណើរការ)
  - ▪ ស្តង់ដារកម្មវិធី និងគ្រឹះស្ថានសម្រាប់ការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំក្នុងស្រុក និង តំបន់
  - ▪ ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងការរាយការណ៍
  - ▪ គោលគំនិតនៃការកែលម្អគុណភាពជាបន្តបន្ទាប់ (CQI)
- ធ្វើការបណ្ដុះបណ្ដាលកសាងសមត្ថភាពជាប្រចាំដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលកំពុងអនុវត្តប្រព័ន្ធធានាគុណភាពផ្ទៃក្នុង រួមទាំងប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ការគ្រប់គ្រងគុណភាពក្នុងការបង្រៀន និងគុណភាពកម្មវិធីសិក្សា ស្តង់ដារធានាគុណភាពជាតិ និងអន្តរជាតិដែលគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកំពុងកំណត់គោលដៅដើម្បីអនុវត្តតាម។
- អភិវឌ្ឍបណ្ដាញផ្សព្វផ្សាយ
- លើកទឹកចិត្តមន្ត្រីទទួលខុសត្រូវឱ្យចូលរួមក្នុងបណ្ដាញធានាគុណភាពក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ ដូចជា AUN-QA។
- ផ្សព្វផ្សាយរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំនៃការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា
- អនុវត្តប្រព័ន្ធ និងដំណើរការការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងនៅកម្រិតមហាវិទ្យាល័យ និងកម្រិតកម្មវិធីសិក្សា រួមទាំងស្វ័យវាយតម្លៃប្រចាំឆ្នាំ ការធ្វើសវនកម្មផ្ទៃក្នុងដោយការិយាល័យធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ការពិនិត្យកម្មវិធីជាប្រចាំ និងការកែលម្អកម្មវិធីសិក្សា។

៣.៤.៣. សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ

អ្នកគ្រប់គ្រងកំពូល

- ការតែងតាំងជាផ្លូវការនៃសមាជិកគណៈកម្មាធិការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
- ការិយាល័យ និងបុគ្គលិកធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
- វិញ្ញាបនបត្រទទួលស្គាល់នៅកម្រិតគ្រឹះស្ថាន
- ចំនួនកម្មវិធីអនុលោមតាមស្តង់ដារជាតិ
- ចំនួនកម្មវិធីដែលអនុលោមតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិដូចជា AUN-QA

ការិយាល័យ ធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង

- របនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
- សៀវភៅណែនាំការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
- ផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ
- ការបណ្តុះបណ្តាលប្រចាំឆ្នាំ
- របាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ និងការកែលម្អគុណភាពជាប្រចាំ CQI

កម្រិតសាស្ត្រាចារ្យ និងកម្មវិធី

- ចំនួនបុគ្គលិកដែលចូលរួមក្នុងសិក្ខាសាលាកសាងសមត្ថភាព
- ចំនួនកម្មវិធីអនុលោមតាមស្តង់ដារជាតិ
- ចំនួនកម្មវិធីដែលអនុលោមតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិដូចជា AUN-QA
- កម្រិតនៃការពេញចិត្តរបស់និស្សិត

៣.៤.៣. ផែនទីបង្ហាញផ្លូវអនុវត្ត

រយៈពេលខ្លី (១-២ ឆ្នាំ)៖

- បង្កើតគណៈកម្មាធិការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
- បង្កើតការិយាល័យ និងបុគ្គលិកធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង
- បង្កើតសៀវភៅណែនាំការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង និងផែនការសកម្មភាព
- កំណត់ស្តង់ដារជាតិ ស្តង់ដារតំបន់ និងស្តង់ដារអន្តរជាតិដើម្បីសម្រេចបាន
- ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ និងកសាងសមត្ថភាពដល់បុគ្គលិកទាំងអស់របស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា
- សាកល្បងកម្មវិធីសម្រាប់ស្តង់ដារដែលបានជ្រើសរើស

រយៈពេលមធ្យម (៣-៥ ឆ្នាំ)៖

- សម្រេចបានវិញ្ញាបនបត្រទទួលស្គាល់នៅកម្រិតគ្រឹះស្ថាន
- ពង្រីកចំនួនកម្មវិធីដើម្បីទទួលបានស្តង់ដារជាតិ ឬស្តង់ដារតំបន់
- រក្សាការបង្រៀនរបស់គ្រូ ឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងប្រព័ន្ធ និងការអនុវត្តការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង

រយៈពេលវែង (លើសពី 5 ឆ្នាំ):

- រៀបចំប្រព័ន្ធអនុវត្តធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងមូល
- ពង្រីកចំនួនកម្មវិធីដើម្បីទទួលបានស្តង់ដារតំបន់ ឬអន្តរជាតិ
- សម្រេចបាននូវនវានុវត្តន៍ជាបន្តបន្ទាប់ និងការបង្កើនគុណភាពស្របតាមយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍គ្រឹះស្ថាន និងជាតិ

៣.៤.៥. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ការពង្រឹងភាពជាម្ចាស់នៃការអនុវត្តការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង នៅកម្រិតកម្មវិធី និងគ្រឹះស្ថាន នឹងគាំទ្រយ៉ាងសំខាន់ដល់ការធានាគុណភាពនៃគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជា ដើម្បីសម្រេចបាននូវស្តង់ដារក្នុងស្រុក តំបន់ និងអន្តរជាតិ និងបង្កើនការទទួលស្គាល់ និងកិច្ចសហការអន្តរជាតិ។ ការចូលរួមពីអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាចាប់ពីថ្នាក់គ្រប់គ្រងកំពូល រហូតដល់ថ្នាក់ដឹកនាំមហាវិទ្យាល័យ និងបុគ្គលិក ក៏ដូចជាការចូលរួមសាកលវិទ្យាល័យដែលបានសហការ និងវិស័យឯកជន គឺដើម្បីធានាការអនុវត្តការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ដូច្នេះ និស្សិតនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីកម្មវិធីសិក្សាដែលមានគុណភាពខ្ពស់ជាមួយនឹងបទពិសោធន៍អន្តរជាតិ ដែលរៀបចំពួកគេឱ្យចូលប្រលូក្នុងទីផ្សារការងារ។

ជំពូកទី៤ - ផែនការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

៤.១. រចនាសម្ព័ន្ធអភិបាលកិច្ច

តារាងខាងក្រោមគូសបញ្ជាក់ពីរចនាសម្ព័ន្ធអភិបាលកិច្ចនៅកម្រិតក្រសួង និងគ្រឹះស្ថាន។

៤.១.១. កម្រិតក្រសួង

អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា បម្រើការជាស្ថាប័នសម្របសម្រួលកណ្តាល ដែលស្រដៀងគ្នាទៅនឹងតួនាទីរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវនៅក្នុងដំណើរការស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ (R&D) នៃជំពូកទី៣ ដោយផ្តល់នូវភាពជាអ្នកដឹកនាំរួមទិសដៅគោលនយោបាយ និងការធានាគុណភាព។

តារាងទី២៖ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវនៅកម្រិតក្រសួង។

មុខងារ	ការពិពណ៌នា
ភាពជាអ្នកដឹកនាំគោលនយោបាយ	ចេញគោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយជាកាតព្វកិច្ច សារាចរ និងសៀវភៅណែនាំការអនុវត្ត; ធានាការបន្សុីគ្នាជាមួយយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ ដំណាក់កាលទី១ និង ផែនការយុទ្ធសាស្តអប់រំឆ្នាំ ២០២៤–២០២៨
ការបែងចែកធនធាន	បែងចែកខ្សែថវិកាជាតិសម្រាប់អាហារូបករណ៍ (ឧទាហរណ៍ ការចូលរួមក្នុង AIMS) ការអភិវឌ្ឍគ្រូបង្រៀន និងមូលនិធិសម្រាប់គ្រឹះស្ថាន។
ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ	បង្កើតក្របខណ្ឌត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃថ្នាក់កណ្តាល (ផ្នែកទី ៤.៣)។ ប្រមូល និងវិភាគរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំពីគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា
ការគាំទ្របច្ចេកទេស	ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល ជំនួយបច្ចេកទេស និងការណែនាំដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ជាពិសេសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង និង ការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ
ការសម្របសម្រួលភាពជាដៃគូ	ចរចាអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នារវាងរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋាភិបាល; សម្រួលដល់ភាពជាដៃគូក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ
ការកំណត់ស្តង់ដា	ចេញស្តង់ដារជាតិសម្រាប់ការបង្រៀនដោយប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេស ការផ្ទេរក្រេឌីត សញ្ញាបត្ររួម និង ការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ដោយសម្របសម្រួលជាមួយ ACC

៤.១.២. កម្រិតគ្រឹះស្ថាន

តារាងទី៣៖ រចនាសម្ព័ន្ធ និងការទទួលខុសត្រូវផ្នែកបង្រៀន។

រចនាសម្ព័ន្ធ	ការទទួលខុសត្រូវ
ការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ (IRO)	គ្រប់គ្រងភាពជាដៃគូ កម្មវិធីចល័តភាព (ចូល/ចេញ) សេវាកម្មនិស្សិតអន្តរជាតិ ការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងម៉ត់ចត់នៃអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា និងការរាយការណ៍
ការិយាល័យធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង	ដឹកនាំការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង (ផ្នែកទី ៣.៤) សម្របសម្រួលការវាយតម្លៃដោយខ្លួនឯង ការធ្វើសវនកម្មផ្ទៃក្នុង និងការពិនិត្យកម្មវិធី ការរៀបចំសម្រាប់ការទទួលស្គាល់
ជនបង្គោលនៃការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង កម្រិតសាស្ត្រាចារ្យ	អនុវត្តដំណើរការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង នៅកម្រិតកម្មវិធី; ប្រមូលទិន្នន័យ; សម្រួលដល់ការកែលម្អកម្មវិធីសិក្សា
គណៈកម្មាធិការអន្តរជាតិភាវូបនីយកម្មគ្រឹះស្ថាន	ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ; អនុម័តភាពជាដៃគូអន្តរជាតិ; ពិនិត្យវឌ្ឍនភាពធៀបនឹង សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ
អង្គភាពព័ត៌មានវិទ្យា/ឌីជីថល	គ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា LMS, ការរួមបញ្ចូល CCUN, ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងប្រព័ន្ធទិន្នន័យ

៤.១.៣. ការចូលរួម និងភាពជាដៃគូរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ

តារាងទី៤៖ ក្រុមអ្នកពាក់ព័ន្ធ និងយន្តការចូលរួម។

ក្រុមអ្នកពាក់ព័ន្ធ	យន្តការចូលរួម
ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ (ឧ. សហភាពអឺរ៉ុប ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ធនាគារពិភពលោក)	ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ; ការចូលរួមក្នុងគណៈកម្មាធិការដឹកនាំរួមគ្នា; ការបន្សុីអន្តរាគមន៍តាមរយៈការអនុវត្តគម្រោងជាមួយនឹងក្របខណ្ឌជាតិ
វិស័យឯកជន / ឧស្សាហកម្ម	ក្រុមប្រឹក្សាយោបល់ឧស្សាហកម្ម (ផ្នែកទី ៣.១.២.៤); ការដាក់ឲ្យចុះកម្មសិក្សា; ការរៀបចំកម្មវិធីសិក្សារួមគ្នា; ការបង្រៀនជាភ្ញៀវ
គណៈកម្មាធិការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំកម្ពុជា (ACC)	ការបន្សុីការធានាគុណភាព; ស្តង់ដារទទួលស្គាល់; ការទទួលស្គាល់គុណវុឌ្ឍិបរទេស
អាស៊ាន និងដៃគូអន្តរជាតិ	AIMS, UMAP, SEAMEO និងកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី; ការស្រាវជ្រាវរួមគ្នា; ការផ្លាស់ប្តូរសាស្ត្រាចារ្យ
សមាគមនិស្សិត និងអតីតនិស្សិត	យន្តការផ្តល់មតិកែលម្អ; ការលើកកម្ពស់កម្មវិធីចល័តភាព; ការគាំទ្រដល់ការធ្វើសមាហរណកម្មឡើងវិញ

៤.១.៤. យន្តការសម្របសម្រួលជាតិដែលបានស្នើឡើង

តារាងទី៥៖ យន្តការដែលស្នើឡើងដោយការសម្របសម្រួលថ្នាក់ជាតិ។

កម្រិត	សមាសភាព	ភាពញឹកញាប់នៃកិច្ចប្រជុំ	មុខងារ
គណៈកម្មាធិការដឹកនាំថ្នាក់ជាតិ	អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា តំណាងមកពី ACC នាយកដ្ឋានផែនការ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍។	រៀងរាល់ពីរឆ្នាំម្តង	ការត្រួតពិនិត្យជាយុទ្ធសាស្ត្រ; ការអនុម័តគោលនយោបាយ; ការកៀរគរធនធាន
ក្រុមការងារបច្ចេកទេស	នាយកការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិមកពីគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលបានជ្រើសរើស មន្ត្រីធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង និងបុគ្គលិកបច្ចេកទេសអគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា	ប្រចាំត្រីមាស	ការសម្របសម្រួលការអនុវត្ត; ការដោះស្រាយបញ្ហា; ការពិនិត្យឡើងវិញនូវសូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ; ការរៀនសូត្រពីមិត្តភក្តិ
ក្រុមអនុវត្តកម្រិតគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា	ការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ, ការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង , IT, តំណាងសាស្ត្រាចារ្យ, កិច្ចការនិស្សិត	ប្រចាំខែ	ការធ្វើផែនការប្រតិបត្តិការ; ការប្រមូលទិន្នន័យ; ការរាយការណ៍

៤.២. ផែនការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

តារាងនៅក្នុងផ្នែកនេះ គឺជាឧបករណ៍សម្រេចចិត្ត និងត្រួតពិនិត្យ៖ ឧបករណ៍ទាំងនេះភ្ជាប់គោលបំណងយុទ្ធសាស្ត្រ សកម្មភាពជាក់ស្តែង សូចនាករដែលអាចវាស់វែងបាន អង្គភាពទទួលខុសត្រូវ ប្រភពទិន្នន័យ ភាព

ញឹកញាប់ និងពេលវេលា។ ដោយសារគោលការណ៍ណែនាំនេះគឺជាគន្លងសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាក្នុងការសម្រប ខ្លួនអនុវត្តតាម ដូចនេះមិនមានតួលេខជាក់ស្តែងសម្រាប់សូចនាករនោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាត្រូវប្រើប្រាស់ធនធានច្រើនបំផុតដើម្បីសម្រេចបាននូវសូចនាករទាំងនោះ។

៤.២.១. ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃក្របខណ្ឌត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

តារាងទី៦៖ ក្របខណ្ឌត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។

សមាសភាគ M&E	ការពិពណ៌នា	ការតម្រង់ជាមួយវិធីសាស្ត្រជំពូកទី៣
ការប្រមូលទិន្នន័យមូលដ្ឋាន	កំណត់ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នសម្រាប់សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះទាំងអស់ដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ស្តង់ដារ	ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងការសិក្សាដំណាក់កាលទី៣នៃស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នដោយប្រើកម្រងសំណួរដែលមានសុពលភាព
របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ	គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដាក់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធទៅអគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា ដោយប្រើប្រាស់គំរូស្តង់ដា	អាចប្រៀបធៀបទៅនឹងការស្ទង់មតិ និងការប្រមូលទិន្នន័យកម្រងសំណួរ
ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ (ឆ្នាំទី៣)	ការវាយតម្លៃដ៏ទូលំទូលាយនៃវឌ្ឍនភាពទល់នឹងគោលដៅដំណាក់កាលទី១; ការកំណត់អត្តសញ្ញាណចន្លោះប្រហោងដោយប្រើវិធីសាស្ត្រ PNI	ការវិភាគសន្ទស្សន៍តម្រូវការអាទិភាពឆ្លុះបញ្ចាំង
ការវាយតម្លៃចុងក្រោយ (ឆ្នាំទី៦)	ការវាយតម្លៃសរុបនៃលទ្ធផលរួមផលជះ និងនិរន្តរភាព; អនុសាសន៍សម្រាប់ដំណាក់កាលទី៣ (២០២៨–2032)	ឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណាក់កាលផ្ទៀងផ្ទាត់ និងការអភិវឌ្ឍយុទ្ធសាស្ត្រចុងក្រោយនៅក្នុងជំពូកទី៣
ការវាយតម្លៃខាងក្រៅ	ការពិនិត្យឯករាជ្យធ្វើឡើងដោយអគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា ឬស្ថាប័នខាងក្រៅ (ឧ. ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍) ដើម្បីធានាបាននូវការអនុលោមតាមស្តង់ដារជាតិ និងអន្តរជាតិ	ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងការផ្ទៀងផ្ទាត់ជាលក្ខណៈបុគ្គល និងជាក្រុមដោយអ្នកជំនាញ

៤.២.២. ឧបករណ៍ និងវិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ

តារាងទី៧៖ ឧបករណ៍ និងវិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ។

ឧបករណ៍	គោលបំណង	ភាពញឹកញាប់	វិធានការភាពជឿជាក់/សុពលភាព
ការស្ទង់មតិប្រចាំឆ្នាំរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា	ប្រមូលទិន្នន័យបរិមាណវិស័យលើសូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ (ចំនួនចល័តភាពរបស់និស្សិត/សាស្ត្រាចារ្យ ចំនួនភាពជាដៃគូ ស្ថានភាពទទួលស្គាល់កម្មវិធីសិក្សា។ល។)	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ	និយមន័យជាស្តង់ដារ; ការផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យដោយ ការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ/ការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង; ការត្រួតពិនិត្យជាចំនុចៗ ដោយអគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា
កម្រងសំណួរសម្រាប់មតិកែលម្អរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ	វាយតម្លៃការពេញចិត្ត គុណភាពដែលយល់ឃើញ និងបញ្ហាប្រឈម ពីនិស្សិត សាស្ត្រាចារ្យ អ្នកគ្រប់គ្រង និងដៃគូឧស្សាហកម្ម	រៀងរាល់ពីរឆ្នាំម្តង	ទម្រង់ឆ្លើយតបទ្វេ (បច្ចុប្បន្ន ទល់នឹងចង់បាន) ដើម្បីគណនាគម្លាត PNI
ការពិភាក្សាជាក្រុមផ្តោតអារម្មណ៍	ប្រមូលការយល់ដឹងដែលមានលក្ខណៈគុណវិស័យ កត្តាបរិបទ និងឧបសគ្គនៃការអនុវត្ត	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ (នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ TWG)	ការសម្របសម្រួលដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធ; ការវិភាគតាមប្រធានបទ; ការធ្វើត្រីកោណជាមួយទិន្នន័យបរិមាណវិស័យ
របាយការណ៍ស្វ័យវាយតម្លៃ	ការពិនិត្យផ្ទៃក្នុងរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាលើការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង សកម្មភាពអន្តរជាតូបនីយកម្ម និងគុណភាពកម្មវិធី	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ	ដឹកនាំដោយសៀវភៅណែនាំការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង និងស្តង់ដារ ACC; នីតិវិធីសវនកម្មផ្ទៃក្នុង
WORLD CAFE / សិក្ខាសាលារួមបញ្ចូល	ផ្សព្វផ្សាយគោលនយោបាយ ប្រមូលមតិត្រឡប់អនាមិក	តាមតម្រូវការ (អប្បបរមាពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ)	បង្ហាញឱ្យឃើញពីប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងសិក្ខាសាលាផ្សព្វផ្សាយនិងអនុវត្តបន្តនៃគម្រោង CHAIn នៅ PPIU

	និងកំណត់ចន្លោះប្រហោងនៃការអនុវត្ត		

៤.២.៣. តារាងសង្ខេបសូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ

សូចនាករគន្លឹះដែលមានលម្អិតនៅក្នុងជំពូកទី៣ ត្រូវបានបញ្ចូលគ្នាខាងក្រោមសម្រាប់គោលបំណងត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។ ទិន្នន័យមូលដ្ឋាន នឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងដំណាក់កាលទី១ ឆ្នាំទី១។

តារាងទី៨៖ តំបន់យុទ្ធសាស្ត្រ គំរូ សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ ប្រភពទិន្នន័យ និងភាពញឹកញាប់នៃការរាយការណ៍។

តំបន់យុទ្ធសាស្ត្រ	គំរូ សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ	ប្រភពទិន្នន័យ	ភាពញឹកញាប់នៃការរាយការណ៍
ការធ្វើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សា	ភាគរយនៃកម្មវិធីដែលទទួលយក ការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល; ចំនួនវគ្គសិក្សាលើ CCUN; ចំនួនកម្មវិធីរួម/ទ្វេ	របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំរបស់ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា; ទិន្នន័យវេទិកា CCUN	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ
ភាពជាដៃគូ និងចល័តភាព	ចំនួននៃ អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នាដែលកំពុងដំណើរការ ; ចំនួននៃនិស្សិតចេញ/ចូល; ចំនួននៃការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលិក; ចំនួននៃកម្មវិធី EMI	របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ; មូលដ្ឋានទិន្នន័យចល័តភាព	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ
សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យ	ចំនួនសាស្ត្រាចារ្យដែលបានបណ្តុះបណ្តាលផ្នែក ការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល, EMI, LMS, វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ; ចំនួននៃការបោះពុម្ពផ្សាយ; ចំនួននៃការភ្ជាប់ឧស្សាហកម្ម	កំណត់ត្រាធនធានមនុស្ស/ការបណ្តុះបណ្តាល; របាយការណ៍ការិយាល័យស្រាវជ្រាវ	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ
ភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង	ស្ថានភាពទទួលស្គាល់គ្រឹះស្ថាន; ចំនួនកម្មវិធីដែលមាន AUN-QA; អត្ថិភាពសៀវភៅណែនាំ ការធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ; ចំនួននៃការធ្វើសវនកម្មផ្ទៃក្នុង	របាយការណ៍ការិយាល័យ ធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង ; មូលដ្ឋានទិន្នន័យ ACC	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ

៤.២.៤. ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងរាយការណ៍

តារាងទី៩៖ សមាសភាពប្រព័ន្ធ និងការពិពណ៌នា។

សមាសភាគប្រព័ន្ធ	ការពិពណ៌នា
មូលដ្ឋានទិន្នន័យកណ្តាល	អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា នឹងបង្កើត និងថែរក្សាមូលដ្ឋានទិន្នន័យជាតិសម្រាប់សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ អន្តរជាតិ ដែលអាចចូលមើលបានដោយបុគ្គលិក គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា និងក្រសួងដែលមានការអនុញ្ញាត។
គំរូរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ	គំរូស្តង់ដារដែលតម្រូវឱ្យមានទិន្នន័យបរិមាណវិស័យ វឌ្ឍនភាព បញ្ហាប្រឈម និងសកម្មភាពកែតម្រូវដែលបានគ្រោងទុក
ការធានាគុណភាពទិន្នន័យ	អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា នឹងធ្វើសិក្ខាសាលាផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យប្រចាំឆ្នាំ; ការត្រួតពិនិត្យដោយចៃដន្យលើទិន្នន័យដែលបានរាយការណ៍ដោយ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា; ការត្រួតពិនិត្យភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាទៅនឹងទិន្នន័យ EMIS និង ACC
ការរាយការណ៍ជាសាធារណៈ	ទិន្នន័យសរុបដែលបានប្រមូលផ្តុំដោយអនាមិកនឹងត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំនៃសន្និបាតអប់រំ និង លទ្ធផលគម្រោង CHAIn។

៤.៣. ការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់

៤.៣.១. យន្តការប្រមូលមតិត្រឡប់

តារាងទី១០៖ យន្តការប្រមូលមតិត្រឡប់។

យន្តការ	ប្រភព	គោលបំណង	ភាពញឹកញាប់	តំណភ្ជាប់ទៅកាន់ជំពូកទី៣
ស្វ័យវាយតម្លៃ ប្រចាំឆ្នាំរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា	ការិយាល័យធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង សាស្ត្រាចារ្យ និងនិស្សិត	កំណត់ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ និងចំណុចខ្វះខាតផ្ទៃក្នុង ដើម្បីកែលម្អ	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ	ឆ្លុះបញ្ចាំងការវិភាគ SWOT (ដំណាក់កាលទី៥)
ការស្ទង់មតិពេញចិត្តរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ	និស្សិត (ការចល័តត្រឡប់មកវិញ) គ្រូបង្រៀន (អ្នកចូលរួមកម្ម	វាយតម្លៃប្រសិទ្ធភាពនៃកម្មវិធីចល័តភាព; ភាពជាដៃគូ; និងសមត្ថភាព	រៀងរាល់ពីរឆ្នាំម្តង	ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងកម្រងសំណួរដែលមានចម្លើយពីរ

	វិធីផ្លាស់ប្តូរ) ដៃគូឧស្សាហកម្ម	និស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា		
កិច្ចប្រជុំត្រីមាស TWG	នាយកការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ/ការិយាល័យធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង និង បុគ្គលិកបច្ចេកទេសអគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា	ការដោះស្រាយបញ្ហា; ការរៀនសូត្រពីមិត្តភក្តិ; ការកំណត់ឧបសគ្គរួមនៃការអនុវត្ត	ប្រចាំត្រីមាស	ឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្ទៀងផ្ទាត់ក្រុមផ្តោតអារម្មណ៍
វេទិកាជាតិប្រចាំឆ្នាំ	គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងអស់; ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍; ACC ; និងឧស្សាហកម្ម	ចែករំលែកការអនុវត្តល្អបំផុត; បង្ហាញការរកឃើញប្រចាំឆ្នាំនៃការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ; ការកំណត់អាទិភាពរួម	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ	ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងការផ្ទៀងផ្ទាត់របស់អ្នកជំនាញ និងការចូលរួមពីអ្នកពាក់ព័ន្ធ
WORLD CAFE / សិក្ខាសាលាផ្សព្វផ្សាយបែបរួមបញ្ចូល	អ្នកពាក់ព័ន្ធគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា (ថ្នាក់គ្រប់គ្រងជាន់ខ្ពស់ គ្រូបង្រៀន និស្សិត អតីតនិស្សិត)	ប្រមូលមតិយោបល់ដោយអនាមិក និងចម្រុះលើការអនុវត្តគោលនយោបាយ និងឧបសគ្គ	តាមតម្រូវការ (អប្បបរមារៀងរាល់ពីរឆ្នាំម្តង)	បានបង្ហាញឱ្យឃើញប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងសិក្ខាសាលា នៅ PPIU

អនុសាសន៍វាយតម្លៃខាងក្រៅ	អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា; អ្នកវាយតម្លៃឯករាជ្យ; ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍	ការវាយតម្លៃឯករាជ្យលើប្រសិទ្ធភាពគោលនយោបាយ និងការបន្សុីជាមួយនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិ	ពាក់កណ្តាលអាណត្តិ (ឆ្នាំទី៣) និងចុងក្រោយ (ឆ្នាំទី៦)	ឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្ទៀងផ្ទាត់បុគ្គល

៤.៣.២. វដ្តនៃការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់

តារាងទី១១៖ វដ្តនៃការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់។

ជំហាន	សកម្មភាព	ទិន្នផល	ពេលវេលា
១. ការប្រមូលទិន្នន័យ	គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដាក់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ; អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សាចងក្រងទិន្នន័យជាតិ; ការស្ទង់មតិភាគីពាក់ព័ន្ធត្រូវបានធ្វើឡើង	សំណុំទិន្នន័យទូលំទូលាយលើសូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ	ចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំសិក្សានីមួយៗ (ខែកញ្ញា)
២. ការវិភាគ	អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សាវិភាគទិន្នន័យដោយប្រើស្ថិតិពិពណ៌នា; គណនាគម្លាត PNI រវាងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន និងស្ថានភាពដែលចង់បាន; ធ្វើការពិនិត្យ SWOT/TOWS	របាយការណ៍តាមដាន និងវាយតម្លៃដែលមានចំណុចខ្វះខាត និងអាទិភាពដែលបានកំណត់	ខែតុលា - ខែវិច្ឆិកា
៣. ការផ្សព្វផ្សាយមតិត្រឡប់	ចែករំលែកការរកឃើញជាមួយគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា តាមរយៈកិច្ចប្រជុំ TWG វេទិកាប្រចាំឆ្នាំ និងរបាយការណ៍មតិយោបល់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ	គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទទួលបានមតិយោបល់ជាលក្ខណៈបុគ្គល និងប្រៀបធៀបជារៀងរាល់ឆ្នាំ	ខែធ្នូ
៤. ការរៀបចំផែនការសកម្មភាព	គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាបង្កើត ឬកែសម្រួលផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំដោយផ្អែកលើមតិកែលម្អ; អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា	ផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំដែលបានកែសម្រួល (កម្រិត គ្រឹះស្ថាន	ខែមករា - ខែកុម្ភៈ

	ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពយុទ្ធសាស្ត្រអនុវត្តជាតិ	ឧត្តមសិក្សា)។ ការកែសម្រួលគោលនយោបាយ (កម្រិតជាតិ)	
៥. ការអនុវត្ត	អនុវត្តផែនការសកម្មភាពដែលបានកែសម្រួល; អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសតាមគោលដៅ	ការអនុវត្តប្រសើរឡើងលើសូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ	ពេញមួយឆ្នាំសិក្សា
៦. ការវាយតម្លៃឡើងវិញ	ត្រឡប់ទៅជំហានទី 1 (ការប្រមូលទិន្នន័យ)	វដ្តបន្ត	ជារៀងរាល់ឆ្នាំ

៤.៣.៣. យន្តការសកម្មភាពកែតម្រូវ

តារាងទី១២៖ យន្តការសកម្មភាពកែតម្រូវ។

គន្លឹះ	សកម្មភាព	ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ	ពេលវេលា
គោលដៅសូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ ដែលខកខានលើសពី 20%	ការវិភាគមូលហេតុចម្បង; ការអភិវឌ្ឍផែនការសកម្មភាពកែតម្រូវ; ជំនួយបច្ចេកទេសបន្ថែម	គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាជាមួយនឹងការគាំទ្រពីអគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា	ក្នុងរយៈពេល 3 ខែ
ពិន្ទុ PNI ទាបជាប្រចាំ (គម្លាតខ្ពស់) នៅទូទាំងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។	ការពិនិត្យឡើងវិញនូវគោលនយោបាយកម្រិតជាតិ; ការបែងចែកធនធានបន្ថែម; កម្មវិធីកសាងសមត្ថភាពគោលដៅ	អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា / គណៈកម្មាធិការដឹកនាំថ្នាក់ជាតិ	ក្នុងរយៈពេល 6 ខែ
ការវិភាគតាមប្រធានបទ; ប្រជុំ	ក្រុមការងារបច្ចេកទេសដើម្បីបង្កើតដំណោះស្រាយ; ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពគោលការណ៍ណែនាំប្រសិនបើចាំបាច់	ក្រុមការងារបច្ចេកទេស	ក្នុងរយៈពេល 3 ខែ
អនុសាសន៍វាយតម្លៃខាងក្រៅ	ដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងវដ្តពិនិត្យឡើងវិញនូវគោលនយោបាយ; ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនទីបង្ហាញផ្លូវអនុវត្ត	អគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា / គណៈកម្មាធិការដឹកនាំថ្នាក់ជាតិ	ដល់វដ្តផែនការប្រចាំឆ្នាំបន្ទាប់

៤.៤. សូចនាករលទ្ធផល និងវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ

ខាងក្រោមនេះគឺជាសូចនាករលទ្ធផល ដែលសូចនាករនីមួយៗមានការពិពណ៌នាសង្ខេបអំពីវិធីសាស្ត្រ វាយតម្លៃ (បរិមាណវិស័យ និងគុណវិស័យ ជាមួយនឹងប្រភពទិន្នន័យ និងភាពញឹកញាប់)។

សូចនាករនីមួយៗនឹងត្រូវបានវាស់វែងដោយប្រើការរួមបញ្ចូលគ្នានៃការស្ទង់មតិស្តង់ដារ (អ្នកតាមដាននិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា និយោជក និស្សិត ដៃគូ) ទិន្នន័យរដ្ឋបាល (MIS, HR, បញ្ជីឈ្មោះដៃគូ កំណត់ត្រាមូលនិធិ) ឧបករណ៍វាយតម្លៃដោយផ្ទាល់ (Capstones, Rubrics, ការធ្វើតេស្តមុន-ក្រោយ) ការវិភាគគន្ថនិទ្ទេស និងវិភាគមូលនិធិ និងវិធីសាស្ត្រគុណវិស័យដែលផ្តោតអារម្មណ៍ (ការសម្ភាសន៍ ក្រុមផ្តោតអារម្មណ៍ ការពិនិត្យឯកសារ) ហើយលទ្ធផលនឹងត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ និងរាយការណ៍ជារៀងរាល់ឆ្នាំជាមួយនឹងការផ្ទៀងផ្ទាត់ឯករាជ្យតាមកាលកំណត់។

៤.៤.១. លទ្ធភាពទទួលបានការងារធ្វើសម្រាប់និស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា

- អ្វីដែលត្រូវវាស់វែង (តារាងម៉ាទ្រិកឧទាហរណ៍)៖ អត្រាការងារធ្វើក្នុងរយៈពេល ៦ និង ១២ ខែ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការសិក្សា; ពេលវេលាមធ្យមសម្រាប់ទទួលបានការងារដំបូង; ភាគរយអ្នកដែលមានការងារដែលទាក់ទងនឹងមុខវិជ្ជាសិក្សា; ការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការងារ ដែលវាយតម្លៃដោយនិយោជក; ប្រាក់ចំណូលប្រចាំត្រីមាសរបស់និស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា។
- របៀបវាយតម្លៃ៖ ធ្វើការស្ទង់មតិអ្នកតាមដាននិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា ក្នុងកំឡុង ៦ និង ១២ ខែ បន្ថែមជាមួយការស្ទង់មតិនិយោជក (ប្រើប្រាស់ Likert + មតិយោបល់បើកចំហ) និងទិន្នន័យពីអតីតនិស្សិតដែលអាចរកបាន(កំណត់ត្រាការងារ ការប្រមូលផ្តុំ LinkedIn និងដោយមានការយល់ព្រម)។ ធ្វើការប្រៀបធៀបជាមួយកំណត់ត្រាការងារគ្រឹះស្ថាន និងស្ថិតិកម្លាំងពលកម្មថ្នាក់ជាតិ។ ភាពញឹកញាប់៖ របាយការណ៍សរុបប្រចាំឆ្នាំ; ក្រុមអ្នកតាមដានតាមឆ្នាំបញ្ចប់ការសិក្សា។

៤.៤.២. ភាពចាស់ទុំនៃអន្តរជាតូបនីយកម្មគ្រឹះស្ថាន

- អ្វីដែលត្រូវវាស់វែង (តារាងម៉ាទ្រិកឧទាហរណ៍): ចំនួន និងគុណភាពនៃភាពជាដៃគូអន្តរជាតិ (សញ្ញាបត្ររួម/ទ្វេ អនុស្សរណៈយោគយល់គ្នាភ្ជាប់ជាមួយភស្តុតាងសកម្មភាព); ភាគរយនៃកម្មវិធីដែលមានជម្រើសសិក្សាជាភាសាអង់គ្លេស; សមាមាត្រនៃការចល័តចូល/ចេញ; វត្តមាន និងភាពចាស់ទុំនៃការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ន្តរជាតូបនីយកម្ម; សមាមាត្រនិស្សិត និងសាស្ត្រាចារ្យអន្តរជាតិ។
- របៀបវាយតម្លៃ៖ ប្រើប្រាស់ *តារាងវាយតម្លៃភាពចាស់ទុំអន្តរជាតិ* (ការដាក់ពិន្ទុជាថ្នាក់ៗទូទាំងវិស័យ៖ យុទ្ធសាស្ត្រ អភិបាលកិច្ច កម្មវិធីសិក្សា ចល័តភាព ការស្រាវជ្រាវ ការគាំទ្រនិស្សិត)។ បំពេញតារាងវាយតម្លៃតាមរយៈការពិនិត្យឯកសារ (យុទ្ធសាស្ត្រ អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា) ផ្ទាំងព័ត៌មានគ្រឹះស្ថាន (institutional dashboards) និងការសម្ភាសន៍សំខាន់ៗជាមួយថ្នាក់ដឹកនាំ ការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ និងថ្នាក់គ្រប់គ្រងជាន់ខ្ពស់។ បញ្ចូលពិន្ទុតារាងវាយតម្លៃទៅក្នុងសន្ទស្សន៍

ភាពចាស់ទុំរបស់គ្រឹះស្ថាន។ ភាពញឹកញាប់៖ ស្វ័យវាយតម្លៃរបស់គ្រឹះស្ថានពីរឆ្នាំម្ដងដែលត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ដោយក្រុមការងារបច្ចេកទេស TWG ជាមួយនឹងគំរូនៃការត្រួតពិនិត្យពីខាងក្រៅ។

៤.៤.៣. គុណភាពនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវ

- អ្វីដែលត្រូវវាស់វែង (តារាងម៉ាទ្រិកឧទាហរណ៍): ចំនួននៃការបោះពុម្ពផ្សាយរួមគ្នាជាមួយដៃគូអន្តរជាតិ; ភាគរយ នៃការបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងទិនានុប្បវត្តិដែលមានលិបិក្រម; ផលជះនៃការដកស្រង់សំដីសម្រាប់អត្ថបទស្រាវជ្រាវដែលរួមសហការគ្នា; ចំនួន និងតម្លៃមូលនិធិរួមគ្នា; ភស្តុតាងនៃការដឹកនាំរួមគ្នា / លទ្ធផលចំនួនបណ្ឌិតដែលបានផលិតរួមគ្នា។
- របៀបវាយតម្លៃ៖ ការវិភាគគន្ថនិទ្ទេស (Scopus/Web of Science/Google Scholar) ដើម្បីវាស់ស្ទង់ផលជះនៃការនិពន្ធរួមគ្នា និងការដកស្រង់សម្ដី; ការពិនិត្យឡើងវិញនូវបញ្ជីមូលនិធិ និងកិច្ចសន្យាសម្រាប់ការផ្ដល់មូលនិធិរួមគ្នា; ការសិក្សាករណីគុណវិស័យ និងការសម្ភាសន៍ពាក់កណ្ដាលរចនាសម្ព័ន្ធជាមួយអ្នកដឹកនាំការស្រាវជ្រាវ ដើម្បីវាយតម្លៃជម្រៅ និងនិរន្តរភាពនៃកិច្ចសហការ (ឧទាហរណ៍ ការកំណត់របៀបវារៈរួមគ្នា អ្នកស្រាវជ្រាវគោលការកសាងសមត្ថភាព)។ ភាពញឹកញាប់៖ រូបភាពសង្ខេបគន្ថនិទ្ទេសប្រចាំឆ្នាំ; ការពិនិត្យឡើងវិញក្នុងលក្ខណៈគុណវិស័យពីរឆ្នាំម្ដង។

៤.៤.៤. ការពេញចិត្តរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ (និស្សិត និយោជក ដៃគូ គ្រូបង្រៀន)

- អ្វីដែលត្រូវវាស់វែង (តារាងម៉ាទ្រិកឧទាហរណ៍): ពិន្ទុពេញចិត្តរួម (Likert 5 ពិន្ទុ) និងពិន្ទុការពេញចិត្តសុទ្ធ (NPS) សម្រាប់និស្សិត និយោជក និងដៃគូ; ការពេញចិត្តតាមវិស័យជាក់លាក់ (គុណភាពបង្រៀន ភាពពាក់ព័ន្ធនៃភាពជាដៃគូ ការគាំទ្រផ្នែករដ្ឋបាល)។
- របៀបវាយតម្លៃ៖ ការស្ទង់មតិលើការពេញចិត្តជាស្តង់ដារ (និស្សិតពេលគេចាកចេញពីកម្មវិធីសិក្សា; និយោជកជារៀងរាល់ឆ្នាំ; ដៃគូ/ទំនាក់ទំនង ការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ) រួមទាំងជាតុបិទសម្រាប់ការដាក់ពិន្ទុ និងសំណុំសំណួរបើកចំហតូចមួយសម្រាប់មតិកែលម្អដែលមានលក្ខណៈគុណវិស័យ។ តាមដានជាមួយក្រុមផ្ដោតគោលដៅ ឬការសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗលើបរិបទដែលជាកង្វល់ធំៗ ឬបរិបទដែលបានពិន្ទុខ្ពស់/ទាប។ ភាពញឹកញាប់៖ ការស្ទង់មតិប្រចាំឆ្នាំជាមួយក្រុមផ្ដោតជាបន្តបន្ទាប់។

៤.៤.៥. លទ្ធផលសិក្សារបស់និស្សិត (ចំណេះដឹង ជំនាញ អាកប្បកិរិយា លទ្ធផលបញ្ចប់ការសិក្សា)

- អ្វីដែលត្រូវវាស់វែង (តារាងម៉ាទ្រិកឧទាហរណ៍): ពិន្ទុវាយតម្លៃដោយផ្ទាល់ (គម្រោងបញ្ចប់ ការវាយតម្លៃស្តង់ដារសម្រាប់ការគិតពិចារណា/ដោះស្រាយបញ្ហា) រង្វាស់សមត្ថភាពមុន-ក្រោយវគ្គសិក្សា អត្រាជាប់លើវិញ្ញាបនបត្រវិជ្ជាជីវៈ សារពើភ័ណ្ឌជំនាញដែលរាយការណ៍ដោយខ្លួនឯង និងការវាយតម្លៃរបស់និយោជកលើសមត្ថភាពនិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា។

- របៀបវាយតម្លៃ៖ បូកបញ្ចូលគ្នារវាងការវាយតម្លៃការអនុវត្តដោយផ្ទាល់ (ដាក់ពិន្ទុជាមួយនឹងការវាយតម្លៃដែលបានក្រិតតាមខ្នាតដោយអ្នកវាយតម្លៃដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល) និង ការធ្វើតេស្តមុន-ក្រោយ ឬ ការអនុវត្តការងារតាមសមត្ថភាពគោលដៅ ហើយបំពេញបន្ថែមជាមួយនឹងការស្ទង់មតិប្រសិទ្ធភាព/អាកប្បកិរិយារបស់និស្សិត និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ពីនិយោជក។ ប្រើប្រាស់ការសម្របសម្រួលខាងក្រៅដោយផ្អែកលើសំណាក (អ្នកពិនិត្យខាងក្រៅ) ដើម្បីធានានូវភាពអាចប្រៀបធៀបគ្នាបាន។ ភាពញឹកញាប់៖ ក្នុងមួយក្រុមនិស្សិតដែលបញ្ចប់ការសិក្សា (វាស់វែងដោយផ្ទាល់) និងការត្រួតពិនិត្យកម្រិតមុខវិជ្ជាសិក្សាដែលរើសជាសំណាករៀងរាល់ឆមាស។

កំណត់ចំណាំការរៀបចំការវាយតម្លៃ (លក្ខណៈពិសេសទូទៅនៅទូទាំងសូចនាករ)

- ការប្រៀបធៀបវិធីសាស្ត្រចម្រុះ៖ ផ្គូផ្គងសូចនាករបរិមាណវិស័យជាមួយនឹងភស្តុតាងករណីគុណវិស័យ (ការសម្ភាសន៍ ក្រុមផ្តោតអារម្មណ៍ ការវិភាគឯកសារ) ដើម្បីពន្យល់ *ពីរបៀប* និង *មូលហេតុដែល* លទ្ធផលបានផ្លាស់ប្តូរ។
- ការបែងចែក៖ របាយការណ៍តាមប្រភេទគ្រឹះស្ថាន (សាធារណៈ/ឯកជន) កម្រិតកម្មវិធី ភូមិសាស្ត្រ និងប្រជាសាស្ត្រសំខាន់ៗ (ភេទ ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច-សង្គម) ដើម្បីរំលេចបញ្ហាសមធម៌
- គុណភាពទិន្នន័យ៖ អនុម័តនិយមន័យសូចនាករស្តង់ដារ ទិន្នន័យ-ជាតុវចនានុក្រម និងការត្រួតពិនិត្យសុពលភាព (ការផ្ទៀងផ្ទាត់ប្រភព ការធ្វើសវនកម្មដោយចៃដន្យ)។
- ទិន្នន័យមូលដ្ឋាន និងគោលដៅ៖ បង្កើតទិន្នន័យមូលដ្ឋានមុនពេលរាយការណ៍ពេញលេញនៅឆ្នាំទី 1; កំណត់គោលដៅ SMART (ខ្លី/មធ្យម/វែង) ដែលបែងចែកភាពខុសគ្នាតាមគ្រឹះស្ថាន ។
- ការផ្ទៀងផ្ទាត់ពីខាងក្រៅ៖ កំណត់ពេលវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងចុងក្រោយអាណត្តិដោយឯករាជ្យ ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ការយកគំរូសំណាក វិធីសាស្ត្រ និងការសន្និដ្ឋានសរុប។

៤.៥. ហានិភ័យ និងវិធានការកាត់បន្ថយ

គោលបំណង៖ កំណត់ហានិភ័យចម្បងៗនៃការអនុវត្ត ដែលនឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការត្រួតពិនិត្យ ឬការអនុវត្ត ព្រមទាំងផ្តល់នូវវិធានការកាត់បន្ថយជាក់ស្តែង កំណត់ការទទួលខុសត្រូវ និងសញ្ញាណត្រួតពិនិត្យ។

៤.៥.១. ហានិភ័យទី១ — សមត្ថភាពត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃរបស់គ្រឹះស្ថាននៅមានកម្រិត

(ជំនាញប្រមូលទិន្នន័យ ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ (MIS) និងជំនាញធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង)

- ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់៖ សមត្ថភាពមិនគ្រប់គ្រាន់នាំឱ្យមានទិន្នន័យមូលដ្ឋានខ្សោយ សូចនាករមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា និងការរាយការណ៍យឺតយ៉ាវ ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ភាពជឿជាក់ និងការធ្វើការសម្រេចចិត្ត។
- ភាពអាចកើតឡើង / ផលជះ៖ ភាពអាចកើតឡើងខ្ពស់នៅតាមគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាតូចៗ។ ផលជះខ្ពស់លើការប្រមូលផ្តុំថ្នាក់ជាតិ។

- វិធានការកាត់បន្ថយ៖
  - រយៈពេលខ្លី៖ ផ្តល់គំរូទិន្នន័យស្តង់ដារ និងសៀវភៅណែនាំ M&E; រៀបចំការបណ្តុះបណ្តាល M&E រយៈពេល ៣ថ្ងៃសម្រាប់បុគ្គលិក IRO/IQA/MIS (ដឹកនាំដោយក្រុមការងារបច្ចេកទេស)។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ ក្រុមការងារបច្ចេកទេស និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។
  - រយៈពេលមធ្យម៖ បែងចែកមូលនិធិសមរម្យសម្រាប់ការកែលម្អប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាជាអាទិភាព; បង្កើតក្រុមជំនួយ M&E ប្រចាំតំបន់ និងការណែនាំពីមិត្តរួមការងាររវាងគ្រឹះស្ថានកម្រិត A និងកម្រិត B។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា + អ្នកផ្តល់ជំនួយ។
  - សញ្ញាណត្រួតពិនិត្យ៖ ចំនុចដែលបានបាត់ ឬមិនបានធ្វើនៅក្នុងរបាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស និងអត្រាខ្ពស់នៃចម្លើយ "មិនមានទិន្នន័យ" បង្កឱ្យមានការចុះទៅជួយផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសតាមគោលដៅ។

៤.៥.២. ហានិភ័យទី២ — ការផ្តល់មូលនិធិមិនគ្រប់គ្រាន់ និងមិនប្រាកដប្រជា

សម្រាប់ការអនុវត្ត និងការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

- ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់៖ គម្លាតថវិកា អាចពន្យារពេលទិន្នន័យមូលដ្ឋាន ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក និងការសាកល្បង — ដែលនាំឱ្យមានសកម្មភាពដែលមិនបានវាស់វែង ឬសកម្មភាពដែលមិនបានទទួលមូលនិធិ។
- ភាពអាចកើតឡើង / ផលជះ៖ ភាពអាចកើតឡើងមធ្យម; ផលជះខ្ពស់លើការធ្វើមាត្រដ្ឋាន។
- វិធានការកាត់បន្ថយ៖
  - រយៈពេលខ្លី៖ ធ្វើខ្ទង់ចំណាយលើផែនការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ និងផ្តល់អាទិភាពដល់វិធានការទទួលបានទិន្នន័យមូលដ្ឋាន "ដែលចាំបាច់ត្រូវមាន"។ ស្វែងរកមូលនិធិដើមទុនពីអ្នកផ្តល់ជំនួយសម្រាប់ទិន្នន័យមូលដ្ឋាន "ឆ្នាំ០"។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ អង្គភាពគោលនយោបាយរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា / អ្នកទំនាក់ទំនងភាគីផ្តល់ជំនួយ។
  - រយៈពេលមធ្យម៖ ការវិនិយោគតាមដំណាក់កាល—ចាប់ផ្តើមសាកល្បងនៅគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាមួយចំនួន ហើយកៀរគរសហហិរញ្ញប្បទាន (co-financing)។ បញ្ចូលថវិកា M&E នៅក្នុងផែនការប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ ការិយាល័យហិរញ្ញវត្ថុរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និង គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។
  - សញ្ញាត្រួតពិនិត្យ៖ ការធ្វើលទ្ធកម្មមានការយឺតយ៉ាវ ឬមុខតំណែង M&E ដែលនៅទំនេរ; ទង់សញ្ញាដែលលេចឡើងនៅក្នុងបញ្ជីហានិភ័យប្រចាំត្រីមាស។

៤.៥.៣. ហានិភ័យទី៣ — ការចាកចេញ ឬប្តូរទីកន្លែងរបស់បុគ្គលិក

(IRO/IQA/MIS និងប្រធានផ្នែកសិក្សា)

- ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់៖ ការចាកចេញ ឬប្តូរទីកន្លែងរបស់បុគ្គលិកច្រើនធ្វើឱ្យខូចការចងចាំរបស់គ្រឹះស្ថាន និងពន្យារពេលការប្រមូលទិន្នន័យ និងការបន្តភាពជាដៃគូ។

- ភាពអាចកើតឡើង / ផលជះ៖ ភាពអាចកើតឡើងខ្ពស់នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាមួយចំនួន; ផលជះកម្រិតមធ្យម ប្រសិនបើមានវិធានការកាត់បន្ថយច្បាស់លាស់។
- វិធានការកាត់បន្ថយ៖
    - រយៈពេលខ្លី៖ តម្រូវឱ្យមានឯកសារនីតិវិធីប្រតិបត្តិស្តង់ដារ (SOP) និងគំរូប្រគល់ជូននូវទិន្នន័យសម្រាប់តួនាទីសំខាន់ៗទាំងអស់។ បណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកពីរនាក់ក្នុងមួយមុខងារ (ភាពស្ទួនបុគ្គលិក)។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ ការិយាល័យធនធានមនុស្ស និងធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ។
    - រយៈពេលមធ្យម៖ បញ្ចូលសមត្ថភាពភាពជាដៃគូ/ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃទៅក្នុងការពិពណ៌នាការងារ និងការវាយតម្លៃការអនុវត្តការងារ។ ផ្តល់មូលនិធិសម្រាប់ការលើកទឹកចិត្តដល់ការបន្តការងារបុគ្គលិករយៈពេលខ្លីសម្រាប់តួនាទីសំខាន់ៗ។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ អ្នកដឹកនាំគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។
    - សញ្ញាត្រួតពិនិត្យ៖ គម្លាតភ្លាមៗនៃបុគ្គលិកចូលថ្មី ឬកំណត់ចំណាំ "ការរៀនសូត្ររបស់បុគ្គលិកថ្មី" ដែលកើតមានម្តងហើយម្តងទៀតនៅក្នុងរបាយការណ៍ត្រីមាស។

៤.៥.៤. ហានិភ័យទី៤ — ឧបសគ្គភាសា

(ជំនាញភាសាអង់គ្លេសដែលប៉ះពាល់ដល់កម្មវិធីសិក្សាដែលប្រើភាសាអង់គ្លេស ទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូ និងឧបករណ៍ទិន្នន័យ)

- ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់៖ ជំនាញភាសាអង់គ្លេសទាបអាចកំណត់កម្រិតនៃការចល័តចូល គុណភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាលដោយប្រើភាសាអង់គ្លេស និងការចូលប្រើប្រាស់ធនធានដៃគូអន្តរជាតិ។ វាក៏អាចកាត់បន្ថយភាពត្រឹមត្រូវក្នុងការស្ទង់មតិ ឬការរាយការណ៍ដែលធ្វើឡើងជាភាសាអង់គ្លេសផងដែរ។
- ភាពអាចកើតឡើង / ផលជះភាពអាចកើតឡើង មធ្យម; ផលជះមធ្យម-ខ្ពស់លើគុណភាពភាពជាដៃគូ។
- វិធានការកាត់បន្ថយ៖
    - រយៈពេលខ្លី៖ ផ្តល់ឧបករណ៍ទិន្នន័យពីរភាសា (ខ្មែរ/អង់គ្លេស) និង ការបកប្រែសម្រាប់ឯកសារសំខាន់ៗ តម្រូវឱ្យមានការគាំទ្រផ្នែកភាសាក្នុង MOU នៃភាពជាដៃគូ (ជំនួយការបច្ចេកទេសភាសាដែលឧបត្ថម្ភពីមូលនិធិ)។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ ផ្នែកភាសា IRO + ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។
    - រយៈពេលមធ្យម៖ ផ្តល់មូលនិធិលើការបណ្តុះបណ្តាលភាសាអង់គ្លេសដល់បុគ្គលិកសិក្សា និងបុគ្គលិក IRO; បញ្ចូលគោលដៅជំនាញភាសានៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យ។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលមានការគាំទ្រពីភាគីជំនួយ។
    - សញ្ញាត្រួតពិនិត្យ៖ អត្រាខ្ពស់នៃទិន្នន័យ "មិនអាចចូលរួម" ឬរាយការណ៍ខុស ដែលភាសាជាមូលហេតុ; អត្រាទាបនៃការបញ្ចប់វគ្គសិក្សាដែលប្រើភាសាអង់គ្លេស។

៤.៥.៥. ហានិភ័យទី៥ — ការអភិវឌ្ឍមិនស្មើគ្នាក្នុងចំណោមគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា

(វិសមភាពសមត្ថភាព និងធនធាន)

- ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់៖ វិធីសាស្ត្រ "ទំហំតែមួយសមនឹងទាំងអស់" (one-size-fits-all) នឹងធ្វើឱ្យវិសមភាពកាន់តែធំ។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលមានធនធានមិនគ្រប់គ្រាន់អាចមិនអាចសម្រេចគោលដៅបានទេ ដែលបណ្តាលឱ្យមធ្យមភាគកម្រិតជាតិមានភាពលំអៀង និងអាចបង្កើតជំទាស់ផ្នែកនយោបាយ។
- ភាពអាចកើតឡើង / ផលជះ៖ ភាពអាចកើតឡើងខ្ពស់; ផលជះសង្គម/នយោបាយខ្ពស់។
- វិធានការកាត់បន្ថយ៖
    - រយៈពេលខ្លី៖ គោលដៅជាកម្រិតៗ (កម្រិត A/B/C) កញ្ចប់គាំទ្រផ្សេងៗគ្នា និងវិធីសាស្ត្រសាកល្បងជាមុន ដើម្បីជៀសវាងការជំរុញឲ្យមានចំនួនដូចៗគ្នា។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា + ក្រុមការងារបច្ចេកទេស និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។
    - រយៈពេលមធ្យម៖ បង្កើតមូលនិធិផ្អែកលើតម្រូវការ ដើម្បីគាំទ្រដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលខ្វះខាតធនធានសម្រាប់ការវិនិយោគសំខាន់ៗ (ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានវិទ្យា ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក ការតភ្ជាប់); អនុវត្តកម្មវិធីភាពជាដៃគូដោយចាប់គូគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលខ្លាំង ជាមួយគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលខ្សោយជាង។ អ្នកទទួលខុសត្រូវ៖ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា + អ្នកផ្តល់ជំនួយ។
    - សញ្ញាត្រួតពិនិត្យ៖ ភាពខុសគ្នាដ៏ធំរវាងគ្រឹះស្ថាននានាក្នុងសមិទ្ធផល សូចនាករសមិទ្ធផលគន្លឹះ និងសំណើម្តងហើយម្តងទៀតសម្រាប់ការលើកលែង ឬការចាត់ថ្នាក់ឡើងវិញ។

៤.៥.៦. ហានិភ័យទី៦ — ការលើកទឹកចិត្ត និងការច្នៃទិន្នន័យ

- ហេតុអ្វីវាសំខាន់៖ សម្ពាធក្នុងការបំពេញតាមចំនួនដែលបានកំណត់ពីថ្នាក់កណ្តាលនាំឱ្យមាន ការបំពេញទិន្នន័យបោកបញ្ឆោត។
- ភាពអាចកើតឡើង និងផលជះ៖ ភាពអាចកើតឡើងទាប; ផលជះសង្គមទាប។
- វិធានការកាត់បន្ថយ៖ ដំបូងឡើយត្រូវសង្កត់ធ្ងន់លើសូចនាករគុណភាព និងដំណើរការ; ប្រើប្រាស់ប្រភពទិន្នន័យចម្រុះ (ស្វ័យរបាយការណ៍ + ការផ្ទៀងផ្ទាត់ឯកសារ) និងបញ្ចូលការធ្វើសវនកម្មផ្ទាល់ពីខាងក្រៅ និងការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិដោយឯករាជ្យ។

៤.៥.៧. ហានិភ័យទី៧ — ការពឹងផ្អែកលើដៃគូ

(ការពឹងផ្អែកខ្លាំងពេកលើដៃគូខាងក្រៅមួយចំនួនតូច)

- ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់៖ ការពឹងផ្អែកខ្លាំងពេកលើដៃគូខាងក្រៅតែមួយ ឬមួយចំនួនតូចបង្កើតភាពងាយរងគ្រោះយ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។ ប្រសិនបើដៃគូសំខាន់មួយដកខ្លួនចេញ កាត់បន្ថយមូលនិធិ ផ្លាស់ប្តូរអាទិភាពយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ឬផ្លាស់ប្តូរការផ្តោតអារម្មណ៍ភូមិសាស្ត្ររបស់ខ្លួននោះ កម្មវិធីសញ្ញាបត្ររួមគ្នា ចល័តភាពនិស្សិត និងសាស្ត្រាចារ្យ កិច្ចសហការស្រាវជ្រាវ និងសកម្មភាពកសាងសមត្ថភាពអាចនឹងត្រូវបានរំខាន ឬបញ្ចប់។ ការពឹងផ្អែកលើដៃគូក៏អាចធ្វើឱ្យចុះខ្សោយភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិរបស់គ្រឹះស្ថាន កាត់បន្ថយអំណាចចរចា បង្វែរសកម្មភាពអន្តរជាតិនីយកម្មទៅរកផលប្រយោជន៍របស់តួអង្គខាងក្រៅ និងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់និរន្តរភាពរយៈពេលវែងនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងអន្តរជាតិនីយកម្ម។

សម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ដែលមានធនធានមានកំណត់ និងការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិដែលទើបបង្កើតថ្មី ការពឹងផ្អែកនេះអាចធ្វើឱ្យការអភិវឌ្ឍមិនស្មើគ្នា និងរារាំងដល់ការបន្សុីគ្នាជាមួយគោលដៅគោលនយោបាយជាតិ។

- ភាពអាចកើតឡើង និងផលជះ៖ ភាពអាចកើតឡើងពីមធ្យមទៅខ្ពស់; ផលជះខ្ពស់។
- វិធានការកាត់បន្ថយផលជះ៖ ធ្វើពិពិធកម្មសំណុំឯកសារដៃគូ (partner porfolios) បញ្ចូលឃ្លាស្តីពីនិរន្តរភាពនៅក្នុងអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា និងតម្រូវឱ្យមានការវិនិយោគរួមគ្នាពីគ្រឹះស្ថានដើម្បីធានាបាននូវភាពជាម្ចាស់។

ជំពូកទី៥ - សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

អន្តរជាតូបនីយកម្មឧត្តមសិក្សាលែងជាជម្រើសឆន្ទៈទៀតហើយ ប៉ុន្តែជាភាពចាំបាច់ជាយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា។ ខណៈពេលដែលព្រះរាជាណាចក្រកំពុងបន្តចក្ខុវិស័យរបស់ខ្លួនក្នុងការក្លាយជាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៣០នោះ គុណភាព ភាពពាក់ព័ន្ធ និងការតភ្ជាប់ជាសកលនៃប្រព័ន្ធអប់រំឧត្តមសិក្សា នឹងកំណត់ដោយផ្ទាល់ទៅលើភាពប្រកួតប្រជែងនៃធនធានមនុស្សរបស់ខ្លួន។ គោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីដោះស្រាយគម្លាតនៃការអនុវត្តសកម្មភាពអន្តជាតូបនីយកម្ម ដែលបានកំណត់ឡើងតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ការពិនិត្យនិងសិក្សាឯកសារយោង និងការវិភាគតម្រូវការ - ហើយគម្លាតទាំងនេះបានរារាំងដល់ការអនុវត្តក្របខណ្ឌជាតិដែលមានស្រាប់ដើម្បីឈានទៅរកការផ្លាស់ប្តូរដ៏មានអត្ថន័យរបស់គ្រឹះស្ថាន។

គោលការណ៍ណែនាំនេះផ្តល់នូវផែនទីបង្ហាញផ្លូវមួយដែលមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា និងផ្អែកលើភស្តុតាងដែលរៀបចំ ឡើងជុំវិញសសរស្តម្ភយុទ្ធសាស្ត្រចំនួនបួន៖ ការធ្វើទំនើបកម្មកម្មវិធីសិក្សាតាមរយៈការអប់រំផ្អែកលើលទ្ធផល និងបរិវត្តកម្មឌីជីថល; ការលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូ និងការចល័តនិស្សិត/សាស្ត្រាចារ្យ; ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យ ក្នុងផ្នែកគរុកោសល្យ ការស្រាវជ្រាវ និងការចូលរួមពីឧស្សាហកម្ម; និងការពង្រឹងភាពជាម្ចាស់នៃប្រព័ន្ធធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុងនៅគ្រប់កម្រិតនៃការគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថាន។ សសរស្តម្ភនីមួយៗត្រូវបានគាំទ្រដោយសកម្មភាពសំខាន់ៗជាក់លាក់ សូចនាករការអនុវត្ត និងពេលវេលាអនុវត្តជាដំណាក់កាល ដែលធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពរវាងលទ្ធភាពអនុវត្តរយៈពេលខ្លីជាមួយនឹងមហិច្ឆតារយៈពេលវែង។

អ្វីដែលសំខាន់នោះ ឯកសារនេះមិនត្រឹមតែពិពណ៌នាគោលនយោបាយប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងបង្កប់រចនាសម្ព័ន្ធអភិបាលកិច្ចដ៏រឹងមាំ និងយន្តការត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ និងកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់។ អភិបាលកិច្ចបីកម្រិតដែលបានស្នើឡើង គឺកម្រិតក្រុមការងារក្រសួង គ្រឹះស្ថាន និងបច្ចេកទេស នឹងធានាគណនេយ្យភាពច្បាស់លាស់ខណៈដែលវដ្តត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃប្រចាំឆ្នាំ ការវិភាគសន្ទស្សន៍តម្រូវការអាទិភាព និងពិធីសារសកម្មភាពកែតម្រូវអាចនាំឱ្យគ្រឹះស្ថានធ្វើការគ្រប់គ្រង និងសម្របខ្លួនបាន។ ការប្រើវិធីសាស្ត្រផ្តល់មតិកែលម្អរួមបញ្ចូល ដូចជាវិធីសាស្ត្រ World Café ដែលត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ក្នុងអំឡុងពេលសិក្ខាសាលាជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ គឺជានាថាសំឡេងចម្រុះពីថ្នាក់គ្រប់គ្រងកំពូល គ្រូបង្រៀន និស្សិត និងអតីតនិស្សិត នឹងត្រូវបានគិតគូសម្រាប់ការកែលម្អគោលនយោបាយជាបន្តបន្ទាប់។

លទ្ធផលដែលរំពឹងទុកគឺជាការផ្លាស់ប្តូរ៖ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកម្ពុជាដែលអនុម័តគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ នឹងផលិតនិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាដែលមានសមត្ថភាពសតវត្សរ៍ទី២១ គុណវុឌ្ឍិដែលទទួលស្គាល់ជាអន្តរជាតិ និងលទ្ធភាពទទួលបានការងារកាន់តែប្រសើរឡើង។ ពួកគេនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីបណ្តាញស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិដ៏សកម្ម កម្មវិធីសិក្សាសញ្ញាបត្ររួមគ្នា និងសញ្ញាបត្រពីរ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសិក្សាឌីជីថល។ នៅថ្នាក់ជាតិ ឧត្តមសិក្សា

ដែលមានសមាហរណកម្មអន្តរជាតិកាន់តែច្រើន នឹងទាក់ទាញនិស្សិតបរទេសចូលមកសិក្សាក្នុងប្រទេស លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់អាស៊ាន និងចូលរួមចំណែកដោយផ្ទាល់ដល់យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណរបស់រដ្ឋាភិបាលសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍមូលធនមនុស្ស។

ការអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំនេះទាមទារការប្តេជ្ញាចិត្តជាប្រចាំពីអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា តាមរយៈអគ្គនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា ត្រូវតែផ្តល់ភាពជាអ្នកដឹកនាំគោលនយោបាយ ការបែងចែកធនធាន និងការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាត្រូវតែបង្កើត ឬពង្រឹងការិយាល័យទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ អង្គភាពធានាគុណភាពអប់រំផ្ទៃក្នុង និងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍គ្រូបង្រៀនរបស់ពួកគេ។ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ តួអង្គឧស្សាហកម្ម និងស្ថាប័នទទួលស្គាល់ការអប់រំត្រូវតែបន្ស៊ីសកម្មភាពអន្តរាគមន៍របស់ពួកគេជាមួយនឹងក្របខណ្ឌជាតិនេះ។ អ្វីដែលសំខាន់នោះ ភាពជោគជ័យនៃការអនុវត្តគឺអាស្រ័យលើការផ្លាស់ប្តូរសកម្មភាពឲ្យលើសពីការគ្រាន់តែពឹងលើគម្រោង និងមានលក្ខណៈបែកខ្ញែក ឆ្ពោះទៅរកវិធីសាស្ត្រជាប្រព័ន្ធ ដែលគ្រប់គ្រងដោយគ្រឹះស្ថាន និងកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់ដើម្បីជម្រុញអន្តរជាតូបនីយកម្ម។

គោលការណ៍ណែនាំគោលនយោបាយនេះមិនមែនជាឯកសារឋិតិវន្តទេ ប៉ុន្តែជាក្របខណ្ឌឯកសារដ៏រស់រវើកមួយ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះ នឹងត្រូវបានពិនិត្យ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពតាមរយៈការវាយតម្លៃកម្រិតមធ្យម (ឆ្នាំទី៣) និងចុងក្រោយ (ឆ្នាំទី៦) រួមជាមួយនឹងការកែប្រែដោយផ្អែកលើនិន្នាការសកលដែលមានស្រាប់ ការវាស់វែងធៀបនឹងស្តង់ដារក្នុងតំបន់ និងភស្តុតាងក្នុងស្រុក។ តាមរយៈការគាំទ្រការអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំនេះ កម្ពុជាអាចផ្លាស់ប្តូរមុខមាត់ការអប់រំឧត្តមសិក្សារបស់ខ្លួន ដែលមិនត្រឹមតែមានការប្រកួតប្រជែងលើឆាកអន្តរជាតិប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជាឧត្តមសិក្សាដែលមានលក្ខណៈបរិយាបន្ន និរន្តភាព និងឆ្លើយតបយ៉ាងជ្រាលជ្រៅទៅនឹងគោលបំណងអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេស។ **ផ្លូវឆ្ពោះទៅមុខ គឺច្បាស់លាស់ ប៉ុន្តែតម្រូវការចាំបាច់ គឺឥឡូវនេះ។**

ឯកសារយោង

Accreditation Committee of Cambodia. (n.d.). *Accreditation standards and national qualifications framework*. http://www.acc.gov.kh/

ASEAN Secretariat. (2015). *ASEAN qualifications reference framework*. https://asean.org/our-communities/asean-socio-cultural-community/education-youth/

Asian Development Bank. (2021). *Asian development outlook 2021: Financing a green and inclusive recovery*. https://www.adb.org/what-we-do/sectors/education

Asian Development Bank. (2022). *Education in Cambodia*. https://www.adb.org/countries/cambodia/education

Cambodia Cyber University Network. (n.d.). *Cyber university of Cambodia network*. https://ccun.edu.kh/

Ministry of Education, Youth and Sport. (2017). *Higher Education Vision 2030*. Royal Government of Cambodia.

Ministry of Education, Youth and Sport Cambodia. (2021). *Higher Education Roadmap*. Royal Government of Cambodia.

Ministry of Education, Youth and Sport Cambodia. (2021). *Higher education subsector strategy 2021–2030*. Royal Government of Cambodia.

Ministry of Economy and Finance Cambodia. (2021). *Digital economy and society policy framework 2021–2035*. https://mef.gov.kh/digital-economy-and-society-policy-framework-2021-2035/

Ministry of Education Youth and Sport Cambodia. (2025). *Education strategic plan ២០២៤–២០២៨ (2nd ed.)*. https://nepcambodia.org/wp-content/uploads/2025/03/ESP-២០២៤-២០២៨-Second-Edition.pdf

Ministry of Education Youth and Sport Cambodia. (2019). *Education strategic plan 2018–២០២៤*. https://www.teachertaskforce.org/sites/default/files/2022-09/2019_MoEYS-Cambodia_Education_strategic_plan-Cambodia_EN.pdf

Ministry of Education, Youth and Sport. (2025). *FutureFit educational framework for outcome-based education in Cambodian higher education*. Royal Government of Cambodia. https://www.scribd.com/document/978596667/FEF-for-OBE-Finalized-Signed-by-Minister

OECD. (2019). *OECD learning framework 2030*. https://www.oecd.org/education/2030-project/

OECD. (2020). *Assessment framework for the OECD learning compass 2030*. https://www.oecd.org/education/2030-project/teaching-and-learning/assessment/

Royal Government of Cambodia (2023). *Pentagonal Strategy-Phase I*. Cambodia

UNESCO. (2018). *ICT competency framework for teachers*. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000371024

UNESCO. (2019). *Recommendation on open educational resources (OER)*. https://www.unesco.org/en/open-educational-resources

UNESCO. (2021). *Reimagining our futures together: A new social contract for education*. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000379707

UNESCO. (2021). *Competency-based approaches to technical and vocational education and training (TVET)*. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000379705

World Economic Forum. (2023). *The future of jobs report 2023*. https://www.weforum.org/reports/the-future-of-jobs-report-2023/